HRVATSKO PRAVO

GLASILO
HRVATSKE
STRANKE
PRAVA

GOD. II (XXV) ● 4,5 ZAGREB, TRAVANJ-SVIBANJ CIJENA 40 din.

UVODNI REFERAT SA PRVOG OPĆEG SABORA HRVATSKE STRANKE PRAVA

PRVAK KANADSKE LIBERALNE STRANKE JESSE FLIS PRED ZATVORENIM VRATIMA HRVATSKOG SABORA

VOJNA OKUPACIJA HRVATSKE U GAJEVOJ ULICI U ZAGREBU

HRVATSKA ĆE BITI DO DRINE IL' JE NEĆE BITI

ZAŠTO SMO PROTIV TUĐMANOVE NAGODBE S BEOGRADOM

ZAŠTIĆENI ZLIKOVCI

Svim Hrvatima i svim hrvatskima državljanima čestit
10. travanj 1991. — 50 obljetnica obnove nezavisne države Hrvatsk

Hrvatski vitezovi Jure Francetič i Rafael Boban (članovi stranke prava) 1941. ustali u obrani NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

DESETI TRAVNJA – DAN HRVATSKE DRŽAVNOSTI 1941 – 1991

Svaki narod, pa tako i hrvatski, slavi svoju prošlost ne samo radi toga da bi s poštovanjem održao u živom pamćenju ono što su mu u nasljeđe kao
nalno blago ostavili njegovi preci, nego i zato da bi se sijećanjem te prošlosti mogao lakše orijentirati prema sigurnoj i sretnijoj budućnosti.
Koliko je za jedan narod, kao i za sam njegov opstanak važno da bude što bolje upoznat sa svojom poviješću, najbolje pokazuje činjenica da svaki ok
u prvom redu nastoji podjaramljenom narodu uništiti njegovu izvornu povijest, rastaviti ga od njegove prošlosti, tako da bi ga ostavio bez njegova te
bez korijena, potpuno zavisna i dezorijentirana, da bi mu kao takvomu tuđin određivao njegovu sudbinu.
Hrvatski narod dobro je osjetio tu gorku sudbinu koju su mu pod raznim okupacijama tuđinci krojili, ali zato je u toliko više naučio poštivati i cijeniti
prošlost, svjestan da se na njoj temelji i njegova budućnost. Tako je i vraćanjem bana Jelačića na njegovo pravo mjesto pokazao kako je taj dio naše
jesti ostao u živom sjećanju naroda, usprkos svim brutalnim pokušajima da ga se izbriše ili prikaže u nekom iznakaženom smislu.
Kao neizbrisivi dio te naše povijesti svakako su i događaji što ih danas označavamo pod imenom Deseti Travnja. Stoga je važno da taj datum, kao
hrvatske državnosti, kada je cijeli hrvatski narod jednodušno i jednoglasno izrazio svoju želju da hoće biti slobodan i samostalan u svojoj vlastitoj dr
ispravno shvatimo u njegovim povijesnim dimenzijama, ali u smislu njegove povezanosti s našom sadašnjošću i budućnošću. Jer taj dan označava j
prekretnicu u hrvatskoj povijesti koju posebno valja imati na umu danas, kad je u tijeku rađanja jedan novi Deseti Travnja. Upravo zbog toga je važn
iz onog doba povučemo neke pouke i neka saznanja, koja će nam pomoći da se bolje snalazimo u procesima koji se odvijaju danas.
Tadašnji uvjeti za obnovu naše državne samostalnosti, naročito u pogledu međunarodnih zbivanja, bili su još težni nego što su to danas. I baš zato št
takvi teški uvjeti (pod ratnim okolnostima!) mladoj hrvatskoj državi nametnuli politički razvoj kojeg cijeli narod nije tako oduševljeno prihvatio kao što j
bio prihvaćen sam čin ostvarenja države, došlo je do razbijanja našeg nacionalnog jedinstva, čije su posljedice s nama još i danas i koje znatno otežav
naš oslobodilački rad.
Te posljedice odražavaju se i u činjenici da jedan dio hrvatskog naroda slavi Deseti Travnja i shvaća ga kao kamenom temeljcem hrvatske državnos
našoj novijoj povijesti, dočim ga drugi dio smatra ili nevažnim ili čak nekom otežavajućom okolnošću. Nema dvojbe da će povijest donijeti svoj ispravni s
o tome tko se u odnosu na taj dan postavlja ispravnije, ali ispravan stav nije važan samo radi povijesti nego i radi toga da se naše narodno jedinstvo
stavlja u pitanje sada kad nam je ono najviše potrebno.
Stoga smatramo ne samo pogrešnim nego i štetnim ono stajalište o događajima 10. travnja 1941. godine koja se temelji na kriterijima velikosrpske pr
pagande, koja je iz poznatih razloga svaku pomisao na hrvatsku državnu samostalnost nastojala izjednačiti sa zločinom, fašizmom, genocidom nad Srbi
i sa svakim drugim prokletstvom ovoga svijeta.
Svi oni koji niječu povijesno značenje Deseti Travnja postali su žrtvom dugogodišnje beogradske propagande, čija je svrha bila i ostala da se unaprije
osudi svaki pokušaj hrvatskog naroda da uspostavi svoju suverenu državu. U tom smislu i službeni stav današnje hrvatske vlade ide na ruku toj propagand
posebno sa svojom odlukom da iz novoga Ustava Republike Hrvatske izostavi povijesno značenje državnog kontinuitetaa, potvrđenog uspostavom Neza
visne Države Hrvatske.
Brkaju se pojmovi države i režima, kao što su ih pobrkali i hrvatski partizani za vrijeme rata kad su zbog nezadovoljstva s režimom stupili na stranu nepri
jatelja u rušenju hrvatske države.
Naravno, može se prigovoriti da Nezavisna Država Hrvatska nije bila demokratski uređena, ali pritom treba imati na umu da je u ratu nastala, u ratnoj oluji
četiri godine borila se za goli opstanak i u ratu nestala. Očito je, dakle, da za demokratske procese nisu niti najminimalniji uvjeti!
Može se prigovarati da je u toj državi bilo i zločina, ali pritom treba imati na umu da su ubojstva započela s četničkim divljanjem protiv nevinog hrvatskog
pučanstva, što svakako ne opravdava zločine koji su počinjeni s hrvatske stranke, ali se zbog toga ne može krivnju baciti na tadašnju cijelu hrvatsku vojsku,
koja se je časno borila za opstanak svoje države.
Manipulira se i brojem žrtava, pa ih se i deseterostruko uvećava kad je riječ o broju poginulih Srba u Hrvatskoj a zaboravlja se pritom da je na temelju (ju-
goslavenskh!) statističkih podataka od svih naroda u Jugoslaviji samo Hrvata bilo manje 1948. nego što ih je bilo 1931. godine. Dakle netko je ubijao i Hrva-
te, i to u njihovoj vlastitoj domovini i masovnije nego što su u Hrvatskoj stradali drugi, koji su se ustali da bi Hrvatima uskratili pravo na vlastitu državu. Činje-
nica je da je u ratu najviše ljudi stradalo od partizanske ruke.
Mi ne trebamo niti smijemo tražiti opravdanje za počinjene zločine, bez obzira od koga oni bili počinjeni i o kojem se broju žrtava radilo. Zločin je ubiti i jednu
nevinu osobu. Ali zločin je i to ako se s tim žrtvama manipulira u svrhu pripremanja terena za počinjanje novih zločina, a to je upravo ono što se čini izo-
pačenim prikazivanjem povijesti s namjerom i u svrhu uskraćivanja prava hrvatskom narodu na državnu samostalnost.
Možda današnja situacija u Hrvatskoj najbolje otkriva s kakvim su problemima Hrvati bili suočeni nakon uspostave NDH. To bi trebali imati na umu opet
oni koji niječu povijesno značenje Deseti Travnja i olako proglašavaju zločinom sve što je s tim datumom povezano. Ako se ondašnju ratnu tragediju ne
stavi na svoje pravo mjesto i ako se stvari ne bude prosuđivalo na temelju činjenica, onda postoji još veća opasnost da će se ta nemila povijest ponoviti.
Nedvojbeno činjenica da se je 10. travnja 1941. godine hrvatski narod plebiscitarno izjasnio za uspostavu Nezavisne Države Hrvatske. Bio je to vulkanski
prodor dugo zatomljivanog narodnog duha, koji je svojim izbijanjem na površinu predstavljao težnju i odlučnost za oslobođenje Domovine, za obnovu
Države Hrvatske. Nasuprot svima onima koji su beskrajno i uzaludno tražili nekakve dogovore, sporazume, saveze i zajedništva s onima koji su u takvim
dogovaranjima uvijek imali na umu samo okupaciju Hrvatske i uspostavu svoje hegemonije, hrvatski je narod 10. travnja 1941. izabrao jedini prirodni put
za osiguranje svoga opstanka i razvitka, izabrao je svoju slobodu i nezavisnu državu.
Unatoč svim mnogim prigovorima koji bi se mogli uputiti na režim i na sve što se je kasnije u toj državi događalo, ništa ne umanjuje značaj i veličinu toga
povijesnog dana. Nije ga zanijekao ni kardinal Stepinac u najtežim poslijeratnim progonima, kad je to od njega tražio novi jugoslavenski režim, već je rekao
da bi »bio ništarija kad ne bi osjetio bilo svoga naroda«.
Zato i mi danas svoju prošlost trebamo slaviti i cijeniti, tako da bismo jasnije mogli odrediti pravac naše budućnosti. To je od posebne važnosti danas, kad
se nalazimo u vihoru stvaranja te budućnosti, čiji će ishod ovisiti i o tome, kako ćemo se mi u tom vihoru danas postavljati prema našoj prošlosti.
Neka stoga ova 50. obljetnica Deseti Travnja bude zabilježena kao znak poštovanja prema svima onima koji su kroz povijest svojom žrtvom doprinjeli hrvat-
skom državnom kontinuitetu, a nama neka služi kao nadahnuće da ustrajemo u borbi sve do ponovne uspostave suverene, slobodne i pravedne Države
Hrvatske na cijelom njenom prirodnom i povijesnom području.

Policijska uprava grada Zagreba izdala je potvrdu o oduzimanju tisuću osamsto komada letaka g. Antoniju Lekiću koji je raspačavao ove letke na Jelačićevom trgu u Zagrebu i bio zbog toga više sati zadržan u polcijskoj stanici. Tako je tzv. hrvatsko redarstvo još jedanput pokazalo svoj sluganski i nehrvatski karakter ispod čijih se šapki preuređenih hrvatskim grbom umjesto zvijezdom skriva i dalje titoizam i Sv. Sava.

Hrvatska policija u ulozi dežurnog tlačitelja hrvatskog naroda osigurava suđenje ministru obrane Hrvatske Martinu Špegelju

HRVATSKO PRAVO

Adresa uredništva: ZAGREB, Šenoina 13, Telefon: 426-310, 424-368, Fax: 423-929

Glavni urednik: Dobroslav Paraga

Uređuje: Miljenko Božić

Odgovorni urednik: Ante Paradžik

Tajnik uredništva: Miljenko Božić

Uredničko vijeće: Dobroslav Paraga, Ante Paradžik, Krešimir Pavelić, I. Karamatić, dr. V. Ćosić, dr. M. Rogić, M. Mihaljević, Dr. Boris Kanadare, M. Postružnik, D. Gotal, M. Carević, K. Grubešić, A. Đapić
Fotografija: M. Cicigoj

Tisak: »B-graf«: Zagreb

Godišnja pretplata: U domovini 480 din (pojedini primjerak 40 din.), u europskim zemljama: Njemačka godišnej 48 DEM (pojedini primjerak 4 DEM), Švicarska 48 franaka, (pojed. primj. 4 franka), Francuska 240 franaka (poјed. prim. 20 franaka), Austrija 360 šilinga (pojed. primj. 30 šilinga).
»HP« za prekomorske zemlje košta 4 US dolara. Godišnja pretplata iznosi 48 US dolara. Pretplatu za »Hrvatsko pravo« slati općom uplatnicom na žiro-račun: Hrvatska stranka prava, Zagreb, Šenoina 13, broj: 30105-678-75392. **Pretplatnici iz inozemstva pretplatu upućuju na devizni račun:** ZAGREBAČKA BANKA – ZAGREB d. d., Hrvatska stranka prava, Zagreb, Šenoina 13, broj: 25731-468-137. Na uplatnici za pretplatu treba naznačiti: **za »Hrvatsko pravo«. Rukopise slati na:** Hrvatska stranka prava, za »Hrvatsko pravo«, Šenoina 13, 41000 Zagreb. Rukopisi se ne vraćaju.

IZJAVA ZA JAVNOST HRVATSKE STRANKE PRAVA

Sa zaprepaštenjem smo primili vijest da će u Hrvatskoj biti održan 19. svibnja referendum o razrješenju državno-političke krize u Jugoslaviji na jedan nedemokratski način.

Na tom referendumu građani Republike Hrvatske mogu se opredijeliti sámo između dvije alternative a to su prihvaćanje DRUGE ILI TREĆE JUGOSLAVIJE, dok im je alternativa za nezavisnu državu Hrvatsku u potpunosti uskraćena. Takva odluka predsjednika Republike Hrvatske jest nedemokratska, protuustavna i protuhrvatska.

Ovo tim više što je Hrvatska stranka prava u zadnjih šest mjeseci skupila blizu 700.000 (sedamstotina tisuća) potpisa za proglašenje potpuno suverene nezavisne države Hrvatske, a protiv prihvaćanja bilo kakvog rješenja hrvatskog nacionalnog pitanja unutar Jugoslavije, zvala se ona federativna ili konfederativna.

Zbog toga, Hrvatska stranka prava najenergičnije prosvjeduje protiv nametnutog rješenja koje ima za cilj stvaranje TREĆE JUGOSLAVIJE i time ostavljanja hrvatskog naroda u novoj umjetnoj tvorevini bez obzira imala ona naziv unitarne, federativne ili konfederativne Jugoslavije.

Hrvatska stranka prava zahtijeva od predsjednika Republike Hrvatske da se dvjema mogućnostima o rješenju hrvatskog nacionalnog pitanja doda i treća kako bi se hrvatski narod mogao na uistinu demokratski način izjasniti se da li prihvaća federativno odnosno konfederativno rješenje, ili želi isključivo živjeti u svojoj suverenoj i nezavisnoj državi Hrvatskoj.

Dok se svi neslobodni narodi svijeta bore za svoju nacionalnu nezavisnost, dotle se hrvatskom narodu nudi prisilno zajedništvo u tamnici naroda Jugoslavije. Ukoliko predloženi referendum od strane predsjednika Republike Hrvatske bude proveden na najavljeni način, taj će čin biti protumačen kao negacija hrvatskog državnog prava, učenja oca domovine dra Ante Starčevića i negacija tisućljetne borbe hrvatskog naroda za nacionalnu nezavisnost.

Okupatorski tenkovi JNA pomažu MUP-u Hrvatske ugušiti ogorčenje i prosvjede hrvatskog naroda zbog suđenja Špegelju, dok Slavko Degoricija otpušta uhićene četničke diverzante na Plitvicama iz pritvora pod izgovorm da su bili obični turisti. Za ubojstvo hrvatskog redarstvenika Josipa Jovića neće nitko odgovarati.

UVODNI KOMENTAR

POVRATAK JOSIPA BROZA U HRVATSKU

Oportunistička i kapitulantska politika glavnog vrhovnika novog hrvatskog vrhovništva prema Beogradu i njegovim srbočetničkim ekspoziturama od Drine do Knina baca Hrvatsku na koljena bez borbe a hrvatski narod dovodi do očaja, rezignacije i nacionalne sramote, Zadnji je čas da se novoizabranom predsjedniku Republike izglasa nepovjerenje ili da on sam vrati svoj mandat hrvatskom Saboru i narodu zbog svoje nemoći i nesposobnosti. Danas je potpuno lako obranjiva teza da je tzv. Bakarićeva Hrvatska bila politički i gospodarski manje ovisna diktatima iz Beograda nego li je tzv. Tuđmanova Hrvatska. Ne treba nas stoga čuditi što se Tuđman služi jednom potpuno suvišnom strankom kakvi su hrvatski liberali na političkoj sceni ne bi li minirao skup opozicionih stranaka, čije su održavanje liberali odgodili upravo zato što se je trebao održati dan uoči svetog datuma hrvatske povijesti 50 obljetnice obnove Nezavisne države Hrvatske. Bivši komunisti od predsjednika Republike i vlade Hrvatske pa do gotovo svih ministara republičke vlade, naravno nikako ne mogu čista obraza promatrati kako im mladi i najmlađi naraštaji ne priznaju njihove avnojsko-zavnohovske zablude i izdaju Hrvatske, već se okreću izvorima autentične hrvatske državnosti kakvu simbolizira datum 10. travanj u hrvatskoj povijesti i sadašnjosti. Istovremeno, dok je Hrvatska stranka prava kao jedina domovinska stranka organizirala obilježavanje ovog datuma u Splitu, splitski je gradonačelnik bio prisiljen ustupiti bez plaćanja veliku dvoranu hotela Marjan za više od tisuću i petsto članova i pristalica HSP-a jer su hrvatski pravaši iz najčasnije i najstarije hrvatske stranke prava kanili proslavljati ovu godišnjicu u splitskom vojnom naselju Blatine.

Dok mi snažno naglašavamo 10. travanj kao datum volje cjelokupnog hrvatskog naroda za rastankom sa svakom Jugoslavijom, tzv. Stranka demokratskih promjena (prerušeni komunisti) I. Račana, čvrsti saveznici novog gospodara Banskih dvora na Gornjem gradu u Zagrebu, objavljuju gradu i svijetu da neće sudjelovati niti na jednom opozicionom skupu ukoliko će na njemu biti i Hrvatska stranka prava. Iako to ne misle, pošteni su barem utoliko što je razumljivo da krvnici i njihove žrtve ne mnogu, poradi dobrih običaja i morala (ne vrijedi za današnju Hrvatsku) nikako sjediti zajedno niti ići u zajedničke akcije.

Da apsurd bude veći, umjesto da jačaju hrvatski obrambeni front prerušeni komunisti javno pripremaju povratak idola sadašnjeg predsjednika Republike i njegove partizanske generacije u Kumrovec. Budući da je Tita beogradska čaršija dobro i unosno iskoristila ne samo živa nego i mrtva, došlo je vrijeme i fizičkog rastanka sa hrvatsko-srpskim satrapom, kojeg Račani i titoisti u hrvatskoj vladi objeručke nakon iskapanja sa Dedinja zovu natrag u njedra hrvatske zemlje kako bi je trajno nagrdio, on J. B. Tito koji stotinama tisuća svojih nedužnih žrtava nije samo omogućio giljotinu nego im je preorao grobove ili im zabrani ukop u hrvatsku zemlju. No, mi znamo da ukoliko se vrati natrag u Hrvatsku, malo zagorslo selo neće biti mjesto ponosa nego Kumrovec srama i nacionalne izdaje.

Bivšeg predsjednika i maršala Jugoslavije njegovi vjerni sljedbenici u međuvremenu ne čekaju sklopljenih ruku za molitvu, osim kada ih snimaju na polnoćki kamermani hrvatske televizije, već aktivno spremaju veliku nacionalnu izdaju Hrvatske prihvaćanjem da objeručke sjednu na stolicu novog predsjednika Jugoslavije i da nakon što dobro na nju zasjednu organiziraju tobožnji referendum o ostanku Hrvatske u federalnoj ili ulasku u konfederalnu Jugoslaviju. Referendum bi se imao prema Tuđmanovoj odluci održati Četiri dana nakon što Hrvatska i formalno i faktično preuzme fotelju predsjednika SFRJ u Beogradu? Pa što će im onda referendum, kada će ionako već 15. svibnja umjesto očekivanog ustoličenja novog predsjednika Nezavisne Hrvatske stići hrvatski šef Jugoslavije? Takav referendum bio bi ne samo farsa i ruganje hrvatskom narodu u lice, nego bi se takvim referendumom bez alternative nezavisne države Hrvatske, po prvi puta poslije 1918. godine htjela od hrvatskog naroda samog dobiti suglasnost pred cijelim svijetom za treću Tuđmanovu Jugoslaviju. Poslije toga tko će još pitati za hrvatsko državno pravo, za 10. travanj, za državnotvornu misao Oca domovine, za tisućljetno pravo hrvatskog naroda na svoju nezavisnu državu Hrvatsku? Bili bismo samo beogradska kolonija i rezervat radne snage za Evropsku zajednicu G. Tuđmane, vi ne branite Hrvatsku, Vi ju prodajete! Ovakva Vaša nehrvatska politika neće proći. Spriječit ćemo Vas mi i Hrvatski narod čiju snagu ste grdno podcijenili, jer ga nikada niste upoznali u Vašim boljševičkim retortama.

Dobroslav Paraga

Dobroslav Paraga

Izvještaj o radu prvog općeg sabora HSP-a

Trijumf nacionalne svijesti i državotvornosti

Pozdravne telegrame Saboru čita g. Mario Mihaljević član Predsjedništva

Završen je prvi opći sabor HSP u Zagrebu, koji je traja dva dana, 22. i 23. veljače 1991. godine u hotelu Interco tinental.

Moramo odmah na početku priznati da se ovaj povijes Sabor HSP ne bi mogao niti zamisliti bez demokratsk ozračja koja su oslobodila republiku Hrvatsku od krut okova boljševičko-jugoslovenskih režima.

Bilo je divno slušati sabornike prvog općeg sabora, redo mlade ljude, gdje slobodno iznose svoje misli, gdje hrva ski nacionalni idealizam dobiva forme državotvor misli, gdje se u lirskom zanosu brani hrvatska držav tvornost, i sa najvećom ljubavi govori o povijesnim gran cama Hrvatske, ali ne kao znak prijetnje bilo kome, neg kao znaci ravnopravnosti stanovnika od Sutle do Drine Jadranskog mora, hrvatskih državljana bez obzira na vje sku pripadnost.

Pri opći sabor HSP je izvršio rekapitulaciju pravaš nauke od 1861. do 1991. kroz citat i misli sabornik Sabor je otvorio predsjednik HSP Dobroslav Parag pozdravio sabornike, stranačke goste i uzvanike.

Hrvatsku državnu himnu otpjevao je mješoviti zb K.U.D iz iz Göteborga iz Švedske »Katarina Zrinska« Poslije toga »Katarina Zrinska« je izvela splet hrvatsk

»Katarina Zrinjska« predvodi izvođenje hrvatske himne na otvorenju Sabora. Ispred članovi radnog predsjedništva Hrvatske stranke prava

Iz sadržaja

narodnih plesova i pjesama. Oduševljenje je bilo golemo, branilo se pravaštvo i svi njegovi povjesni potezi pa čak i oni koji su se događali u drugom svjetskom ratu.
Bilo je divno gledati te oduševljene mlade ljude sa titulama doktora i bez titula radnika, seljaka ili ribara koji s jednakim žarom brane granicu na Drini. Sabornik iz Foče je bio ljut što se držimo na Drini kada naš muslimanski Sandžak želi biti u hrvatskoj državi.
Ovaj sabor je od povijesne važnosti i zbog toga što je od zabrane stranke 1929. pa do danas stranka bila u stanju mirovanja. Od povjesne važnosti su i odluke Sabora. Prvi opći sabor HSP je usvojio deklaraciju o nepriznavanju nikakve Jugoslavije, te uputio zahtjev Saboru Republike Hrvatske da odmah proglasi Nezavisnu Državu Hrvatsku. Značajne su i sljedeće deklaracije ovog pravaškog Sabora.

1. Rezolucija upućena Saboru Republike Hrvatske da se iz cijelog svijeta prenesu posmrtni ostaci zaslužnih Hrvata koji su umrli prirodnom smrću ili bili ubijeni od neprijatelja hrvatskog naroda. Među ove spadaju i posmrtni ostaci dr. Ante Pavelića poglavnika N.D.H. čiji grob je u Madridu – Španjolska.
2. Rezolucija kojom se zahtjeva da se otkriju tajni grobovi svih onih Hrvatica i Hrvata koje je diktatorska vlast Jugoslavije nehumano likvidirala i zatajila mjesto njihovog vječnog počinka, a među koje spada i grob Dr Andrije Artukovića bivšeg ministra NDH.
   Ovo je potrebno radi temeljne uljudbe da bi njihova djeca i rođaci mogli položiti vijence ili cvijeće na njihove grobove.
3. Rezolucija kojom se traži proglašenje 10. travnja hrvatskim državnim blagdanom budući je toga dana proglašena NDH, koja je imala sve atribute pravne države. Ova rezolucija je u skladu sa proklamiranim načelima hrvatskog vrhovništva i odlukama da je izvršeno pomirenje svih Hrvata, te je u tom duhu priznat KP Hrvatske kao dan ustanka protiv njemačkih okupatora 22. lipnja, a novom demokratskom vrhovništvu priznat je 30. svibnja 1990. kao dan državnosti s obzirom na otvorenje prvog demokratskog Sabora, iako o državnosti još nema potrebnih poznatih atributa nezavisnosti i suvereniteta pravne države.
4. Rezolucija kojom se traži smjena ministra informiranja gosp. Milovana Šibla zbog blokiranja protoka vijesti u tisku i drugim medijima, te zbog njegovog neprofesionalizma i nesposobnosti. Ono što ministar Šibl radi to se nije događalo niti za vrijeme ranijeg boljševizma.

Dvorana na nogama pozdravlja istup Hasana Selimovića ispred HSP-a u Marseiillesu, koji je četiri godine bio hrvatski oficir a 15 godina hrvatski politički zatvorenik u Zenici. Prvi puta u domovini nakon 30 godina.

Najstariji član HSP-a iz Goteborga g. Stjepan Ružić, sabornik i narodni guslar, prvi puta u voljenoj Hrvatskoj nakon 47 godina

Ovaj Sabor je demokratskim izborima izabrao novo rukovodstvo na slijedeće 4 godine gdje je za predsjednika stranke izabran gosp. Dobroslav Paraga te 3 dopredsjednika, i to Ante Paradžik dipl. pravnik, Ivica Karamatić iz Posušja, prof. dr. Vjekoslav Ćosić sveučilišni profesor iz zadra. Glavni tajnik je Krešimir Pavelić dipl. pravnik. Predsjedništvo stranke ima 15 članova a središnji Odbor 69 članova. Ovaj naporni, ali nadasve plodni i povijesni Sabor završio je svoje zasjedanje 24. veljače 1991. god. u 11 sati navečer pjevanjem hrvatske državne himne.
Hrvatski tisak je zabilježio ovaj Sabor, i to pozitivno, a sakriveni boljševički elementi u tisku nisu zaboravili da s svojih veliko-jugoslavenskih boljševičkih pozicija natukne ratne godine i sve negativnosti rata gledano s ugla genocidno boljševičkih objektiva.
Ovaj Sabor, u ovo vrijeme i na ovim prostorima ulio je hrabrosti i snage onim nacionalnim snagama koje su voljne braniti svoju dragu Hrvatsku zajedno sa Hrvatima koji nose fes na glavi. To su potvrdili naši muslimani sabornici iz Bosne ponosne ili raseljeni po svijetu.

Ing. Ivo JOL...

Dobroslav Paraga

23. veljače 1991. godine

UVODNI REFERAT PREDSJEDNIKA HSP-a NA PRVOM OPĆEM SABORU OBNOVLJENE HRVATSKE STRANKE PRAVA

Štovani Sabore, cijenjeni gosti i uzvanici prvog općeg Sabora HSP-a. Evo napokon Sabora HSP-a koja je obnovljena da bi nastavila ispisivati najsvečanije stranice Hrvatske povijesti. Ova stranka uskrsla feniksa iz pepela, zabrana, atentata, ratova i hekatombe krvi Hrvatskog naroda, danas stoji ponosno sa svojom elitom ovdje u središtu svih Hrvata domovine i svijeta, u gradu Zagrebu, u kojem su već jednom u ovom stoljeću bili ostvareni najsvetiji ideali HSP-a i Hrvatskog naroda proglašenjem Nezavisne države Hrvatske 10. travnja 1941. g.
Našim ponovnim dolaskom na sveto Hrvatsko tlo, mi danas dajemo zavjet na ovom Saboru da ćemo ispuniti naše poslanje i pravaško državanstvo i da će uskrsnuti ponovno Nezavisna država Hrvatska od Sutle do Drine. Učiniti ćemo sve da se to dogodi još ove 1991. g.
HSP-a je obnovljena tri mjeseca nakon pada Berlinskog zida koji je označavao ne samo ropstvo poraženih već i podjelu svijeta. Pojavljuje se ponovno na Hrvatskom prostoru da bi ostvarila za Hrvatsku ista ona prava koja je već povratio Njemački narod a to je izlazak iz Geta, krivih za poraz u ratu i ujedinjenje svih Hrvatskih zemalja u jednu samostalnu i nezavisnu Hrvatsku.
HSP-a obnovljena je prošle godine, ne samo zbog povjesnog značenja ove stranke za Hrvatski narod i njegovu sudbinu već i zato što ni jedna od domovinskih stranaka nije imala u svojem programu jasno izražen politički program u kojem se ogledava Hrvatska nezavisnost. Povratkom HSP-a u politički život Hrvatske, vratio se prošlog proljeća uz federalne i konfederalne programe za preuređenjem Jugoslavije, konačno i jedinstven i istinski program izlaska Hrvatske iz Jugoslavije kao preduvjeta za izgradnju slobodne i demokratske Hrvatske. Mi smo danas na ovom Saboru i zato da progovorimo na jeziku živih u ime svih pobijenih, stradalih i progonjenih zbog obrane svoje i naše Hrvatske. Mi želimo odati počast ušutaknima na Blajburgu, Jazovki i stotinama crnih jama u koje su ubačeni zaklani, najodličniji i najvjerniji Hrvatski rodoljubi oni kojima je posljednja riječ bila na usnama Hrvatske i vjera u Boga i alaha. I danas kada neki u Hrvatskoj misle da će se izboriti za neku bolju sinekuru ili odnose sa svijetom, unoseći u konfederalni Ustav Republike Hrvatske da je zavnohovsko – avnojevska Hrvatska nastavak učenja i djela Starčevićanaca i Radićevaca nasuprot Nezavisnoj državi Hrvatskoj, mi sa ovog Sabora dužni smo odgovoriti da se radi o gruboj povijesnoj neistini. Jer oni, koji su stvarali Hrvatsku potčinjenu Beogradu, Hrvatski komunisti bili su i jesu, ne nositelji tisućgodišnje Hrvatske državnosti već sluge Beograda, grobari i nacionalne izdajice svog vlastitog Hrvatskog naroda.

Utemeljivač stranke dr Ante Starčević

Sabor HSP-a zasjeda drugi dan

Vitezovi Hrvatske slobode, Hrvatski pravaši, duhovna su djeca oca domovine dr. Ante Starčevića čiji nam nauk veli da je Hrvatski narod samosvojna narodna jedinica. Narod sam po sebi, niti je dio drugog naroda, niti je istovjetan s bilo kojim drugim narodom. Taj nauk pretočio se u nezadrživu bujicu ponovno oživjelih starih i mladih pristalica čistog Starčevićanskog nauka koji su obnovili HSP na čitavoj planeti, ne samo u Hrvatskoj već sve do daleke i sunčane Tasmanije. U više od 80 do sada stvorenih ogranaka širom domovine i bijelog svijeta, sakupilo se ono najbolje što Hrvatska danas ima, više od 22 tisuće aktivnih Hrvata i Hrvatskih državljana, Amerikanaca, Kanađana, Australaca, Šveđana, Njemaca, dakle Hrvata rođenih u slobodnom svijetu koji su se danas svrstali u prve linije za obranu Hrvatskog naroda i uspostavu Nezavisne države Hrvatske. Rukovodeći se naukom oca domovine i njegovih velikih nastavljača dr. Eugena Kvaternika, Vjekoslava Klaića, dr. Josipa Franka, Aleksandra Horvata, dr. Milana Šuflaja, dr. Ante Pavelića i mnogih drugih nezasluženo ovdje ne spomenutih, HSP-a ima danas temeljnu zadaću spriječiti bilo koga u Hrvatskoj i izvan nje na bilo kakav ustupak ili kompromis koji bi značio treću Jugoslaviju ili neokolonizaciju Hrvatske i njezinu definitivnu rasprodaju.

Starčevićansko načelo, pravaški program, dakle kaže glasno i jasno, nikakva Jugoslavija, nikakva državna zajednica dosadašnjih naroda samo Hrvatska i opet slobodna i nezavisna država Hrvatska. Mi smo za miran razlaz a ne za razdruživanje jer nikada Hrvatski narod se nije udružio u Jugoslaviju da bi se od nje razdruživao. Dapače, Hrvatski narod je preko 70 godina okupiran i on se mora danas podignuti i osloboditi svojih porobljivača iz Beograda na jednak način na koji se već oslobodio Franačke, Austrijske, Turske i Germanske najezde na svoje nacio nalno biće za proteklih 13 stoljeća. HSP-a je nasupro izglasavanja novog konfederalnog Ustava Republik Hrvatske, koji zaprav potvrđuje nametnuti status kvo z Hrvatsku pokrenula prikupljanje glasova za Hrvatsk državnu nezavisnost u ljeto protekle godine. Ova akcij odvija se već gotovo punih šest mjeseci i mi smo prikupi više od šest stotina tisuća Hrvatskih glasova za bezuvjetn uspostavu i proglašenje Hrvatske države. Zbog takve naš aktivnosti, provedena je na žalost neviđena potpun medijska blokada protiv Hrvatske stranke prava u domo vini a čak su otvoreni i stupci za najpodlije napade i laž protiv HSP-a, koje su možda doživjeli svoju kulminacij izjavama jednog od Saborskih zastupnika nedavno Švedskoj, protekle subote. Dotični je izjavio da je o osobno pozvao HSP-a Hrvatski Sabor premda smo m pisali žestoke prosvjede zbog nepozivanja HSP-a u dr matičnim siječanjskim danima Hrvatske kad se govorilo neposrednoj vojnoj intervenciji. Mi smo iz HSP-a da svoj veliki obol pobjedi vladajuće garniture u Hrvatsk ali Hrvatska stranka prava nije niti bude ikada bila bi čija odskočna daska ili lijeva odnosno desna ruka, ako s ne brane vitalni interesi Hrvatske.

Premda su najprešućivanija stranka, ali to ne znači da sm bez uticaja. To je i bio razlog što su nekima u vlasti sm tali svi naši prosvjedi i protiv naše HSP-a potegnuli su č i represivna sredstva kao što je zabrana našeg mirnog pr svjeda i slanje specijalaca na Jelačićev Trg, kada su pok šana ometanja prosvjeda iskapčanjem električne struje. M smo tada rekli, nikakva sila od protuhrvatskih snag nikakvi tenkovi od Beograda do Moskve neće i ne mog natjerati nas pravaše da se odreknemo onoga čega nismo odrekli svih tisuću i tristo godina postojanja Hrva skog državnog prava.

Prepuna dvorana sabornika i gostiju pažljivo prati izlaganja na Saboru koji je trajao bez pauze drugog dana od 9 sati ujutro do 23 sata navečer

Mi smo u više navrata poručili vladi u Beogradu, ne igrajte se vatrom, nećete nas zaplašiti Kninom i Júgoslavenskom narodnom armijom, jer mi Hrvatski pravaši i čitav Hrvatski narod spremni smo i kadri biti jedna velika Hrvatska vojska koja može ne samo Hrvatsku, već čitavu tamnicu naroda prtvoriti u jedan veliki Knin radi obrane svoje domovine i prava na postojanje Hrvatskih ognjišta. Došli smo sa svih strana svijeta predstavnici naših ogranaka iz Njemačke, sada ujedinjene, iz Austrije, iz Francuske, iz Švedske možda najbrojniji. Došli su mnogi preko Atlantika iz Kanade i Ujedinjenih Američkih Država. Došli su čak iz daleke Australije, sve ih od srca pozdravljamo na ovom skupu. Došli su nam također i pravaši iz jednog dijela Hrvatske za koji se još mnogi ne usude reći da je dio Hrvatske. To su oni pravaši iz Hrvatske Herceg-Bosne i mi ih ovdje posebno toplo pozdravljamo kao čuvare Hrvatske državnosti i tisućljetne granice na Drini, kao one koji su bili prvi ali koji su do posljednjega ginuli braneći ova sveta tla domovine uvijek vjerne Hrvatske. Hrvatska stranka prava ima ključ za cjelokupno Hrvatsko življenje. Mi danas suosjećamo sa svakim Hrvatskim čovjekom, posebice sa Hrvatskim radništvom koji pati od gladi, siromaštva i nezaposlenosti. Mi mu ukazujemo na uzroke gospodarskog izrabljivanja Hrvatske od nehrvata ali ne šutimo niti o enormnom materijalnom iskorištavanju od nekih struktura vlasti koje su prvu poslijeratnu višestranačku upobjedu pretvorili u jagmu za neshvatljivim privilegijama kakve si nisu omogućili niti mnogi iz prethodnih, boljševičkih struktura vlasti. Ne možemo prešutjeti činjenicu da se u mnogim i premnogim slučajevima tzv. reprivatizacije vlasništva društva, omogućila

lider kanadske opozicije kanadski kongresmen g. Jesse Fliss, najugledniji gost Sabora HSP-a ulazi u dvoranu u pratnji g. Nežića, sabornika iz Toronta.

nečuvena grabež i korupcija koja može ponovno dovesti do restauracije neoboljševizma čemu smo nažalost već djelomično svjedoci, i mi HSP-a ovdje u Hrvatskoj. Nas često pitaju što je program, socijalni program HSP-a Neki su prigovarali da je HSP tanka u socijalnom programu i gospodarskom programu.

GG. Paraga, Nezić i Paradžik uz položeni vijenac sudionika I Općeg Sabora Hrvatske stranke prava na odar dr Milana Šufflaya.

Međutim, već davne 1925. g. dr. Milan Šuflaj, čiju smo 60 obljetnicu atentata i pogibije prije nekoliko dana obilježili i položili na njegov grob na Mirogoju vijenac u ime prvog općeg Sabora HSP-a, dakle, on je već tada znao odgovoriti na takve prigovore i kazao je »da je stranka prava konzervativna u socijalnom pogledu jer ona radi u smjeru povijesne a ne socijalne revolucije, budući da je u državnopravnom sukobu sa Beogradom ali nije u sukobu sa društvenim poimanjem velikog zapada.« »Ona neće«, kako je dr. Šuflaj proročanski nagovjestio, »da se Hrvatsko pitanje komplicira socijalnim natruhama koje mogu postati kobne za više Hrvatskih naraštaja« kako je on predvidio. Mi smo se kroz ovo vrijeme trudili uvjeriti međunarodnu javnost da mi nećemo pristati na položaj koji bi nas ostavio u potčinjenosti prema Beogradu ili Evropi ili kao koloniju kolonije ili kao rezervat radne snage za Europu. Nikada, gospodo, na Zapadu nemojte više preko Beograda razgovarati sa Zagrebom, niti preko Beograda krojiti sudbinu Hrvatskom narodu. Zagreb mora biti i za Zapad i za Hrvatsko vrhovništvo glavni grad vječne Hrvatske. HSP-a svjedočila je Hrvatske istine na najvišoj državnoj ili stranačkoj razini, kako u Vašingtonu, Američkom kongresu tako i u Bonu kod Njemačkih vlasti, državnog predsjednika Von Vajscekera, u Beču kod dr. Kurta Valdhajma i do predsjednika Austrijske vlade Jozefa Riaglera, u Pragu kod Češkog i Slovačkog

— rukovodilac organizacije Prvog općeg Sabora g. Miljenko Božić prilazi govornici

u pauzi g. Šošić i Paraga: Kako zaustaviti srljanje Hrvatske u propast?

predsjednika Vaclava Havela, u Francuskom i Britanskom parlamentu, u Kanadskom parlamentu u Otawi, i u ministarstvima vanjskih poslova Francuske, Njemačke, Austrije, USA i Kanade. Pod zadnje na godišnjoj konferenciji vladajuće republikanske stranke SAD-a čiji su prvaci potpisali rezoluciju za obnovu Nezavisne države Hrvatske.

Mi pravaši imali smo uspjeha više nego li neke druge domovinske stranke u međunarodnoj interpretaciji Hrvatskog pitanja dobivši na svoju stranu čak i predsta nike i članove parlamenta svih naroda porobljenih Evroazijskom djelu kontinenta. Evo naš kongres za k sat pozdraviti će osobno kongresmen Džesi Flis, zastu nik u saveznom Kanadskom parlamentu i predsjedn odbora za vanjsku politiku Kanadskog parlamenta š nam čini veliku čast i zadovoljstvo. Jučer je Ameri kongres iz ustiju kongresmena Trafikanta pozdrav održavanje Sabora HSP-a ovim riječima: »Pozdrav prv općem Saboru HSP-a u Zagrebu, kongresmen Džer Trafikant država Ohajo. Gospodine predsjedniče mi sn nedavno ovdje u kongresu raspravljali o tome hoćemo dati potporu ratu u Zaljevu ili ga spriječiti. Danas p želim Vas upoznati s narodom u jugoistočnom dije Evrope koji se već stoljećima bori za svoju nezavisno Nositelj a donekle i preteča tog nastojanja ovog mal naroda jest HSP-a, koja u ovom malom narodu već pre 130 godina djeluje i postoji. U borbi za nezavisnost d je ona i svoj doprinos u obrani Zapada i slobodnog svij ta. Mogu Vas obavijestiti da HSP-a, najstarija politič stranka u Hrvata, nakon 62. g., zabrane u Jugoslavi održava svoj prvi kongres. Da se to događa u ne b demokratskim uvjetima današnje Jugoslavije biti će vjer jem svima vama poznato. HSP-a i njezini prvaci okuplj su oko sebe sve marginalizirane i diskriminirane skupi u Hrvatskoj, zalagali se za njihova osnovna ljudska nacionalna prava. Na čelu te stranke bio je dugog godi i Hrvatski Židov iz Osijeka dr. Josip Frank, koji je žrtv vao ne samo svoj imetak nego položio i svoj život žrtveni oltar da bi ovaj narod došao do slobode i dem kracije u Hrvatskoj. Po njemu je stranka čak dobila epit filosemtiske stranke, dok su u drugim Evropskim zer ljama antisemitski procesi bili na dnevnom redu. Kongr smen Trafikant je završio: »Nemojmo se varati da ovdje u kongresu i na papiru možemo rješiti problen drugih naroda a da ih ne poslušamo. HSP-a moli nas uzmemo u obzir slijedeće: Dok ovaj mali narod na jugo stoku Evrope ne obnovi svoju nezavisnost, dok Hrvats narod ne ostvari svoja ljudska i narodna prava ta mo biti garantirana jedino u njegovoj samostalnoj držav neće biti demokracije niti prosperiteta u ovom narodu narodima u ovom dijelu Evrope.«

Čuli smo kako u svijetu odjekuju akcije i podvizi HSP da bi otvorili vrata Zapada, da bi uvjerili odlučujuće čin benike da Hrvatska i Hrvatski narod ne žele biti poslje nji robovi, da želimo uistinu svoju slobodu i svoju sreć S toga ćemo kao krunu ovoga Sabora predložiti da ov Sabor usvoji deklaraciju o nepriznavanju Jugoslavije zahtjev Hrvatskom Saboru da odmah i bezuvjetno pr glasi Nezavisnu Državu Hrvatsku.

Neka vječno živi HSP-a i neka bude nositeljica slobode samostalnosti za Hrvatsku. Neka Bog blagoslovi HSP-a Hrvatski narod na njegovim prostorima. Hvala.

50. OBLJETNICA NDH U SPLITU

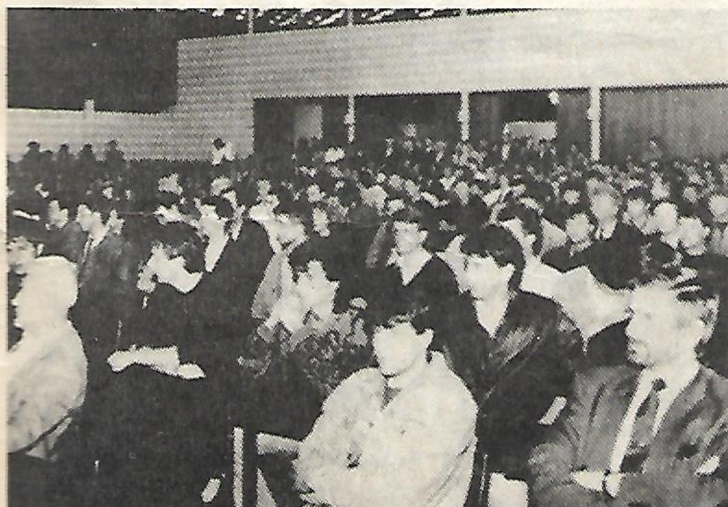
Snimkom himne »Lijepa naša« i govora Slavka Kvaternika kojim je 10. travnja 1941. godine proglašena Nezavisna Država Hrvatska, započela je jučer u kongresnoj sali hotela »Marjan« svečana skupština što ju je splitska podružnica Hrvatske stranke prava upriličila u povodu »desetog travnja – hrvatskog uskrsa«, a kojoj su, uz brojne ostale goste, prisustvovali i **Dobroslav Paraga,** predsjednik HSP-a, te dopredsjednik **Ante Paradžik.**

Početak skupštine kasnio je dvadesetak minuta u očekivanju da stigne **Jozo Radanović,** predsjednik splitske podružnice HSP-a, koji je zakašnjenje obrazložio dobivanjem dezinformacije da Hrvatska stranka prava ima namjeru napasti komandu VPO i zamolio prisutne – nekoliko stotina članova HSP-a, simpatizera, članova drugih stranaka i ostalih – da skup proteče dostojanstveno. U svom je govoru čelnik splitskih »pravaša«, pozdravivši prisutne sa »Bog i Hrvati!« i »Za dom spremni!«, te čestitajući im »hrvatski uskrs«, istakao traženje da Hrvatska bude potpuno samostalna i nezavisna sa svime što treba imati suverena država – s vojskom, redarstvenicima, monetom, itd., da se ponovno uspostavi nezavisna država Hrvatska da bi opstali, »jer inače za nas neće biti mjesta na ovom planetu«. Ne dopustimo nikome, rekao je Radanović, da nas vodi u treću Jugoslaviju, mi hoćemo biti svoji na svome, u samostalnoj nezavisnoj državi Hrvatskoj.

HSP

Ante Paradžik, dopredsjednik HSP-a

Sa skupa u hotelu »Marjan«

Nizali su se potom brojni govornici **Ante Matić** iz ogranka HSP-a u Livnu, **Vladimir Raguž,** četrnaestogodišnji dječak iz Bleiburga, **Petar Kovač** iz HSP-a Posušje koji je istakao kako je dan hrvatske državnosti 10. travnja i da »nikakva hrvatska nazovi vlada ne može danom državnosti proglasiti 30. svibnja« te da »nikakav Sabor ne priznaje koji je ograničen na pola hrvatskog teritorija i u kojem nema onih iz Sarajeva, Višegrada, Mostara...«.

Za govornicom su se našli i **Alija Šiljak,** najavljen kao »čovjek koji je nakon 46 godina razvio hrvatski barjak na obali Drine«, noseći prisutnima pozdrave od »Muje i Sulje, ali ne onih iz viceva, već Hrvata muslimanske vjere koji poručuju da su spremni« i zalijevajući one u prvim redovima »svetom vodom iz Drine« što ju je doniou jednoj boci. Zatim je govorio **Jozo Bešlić,** doživotni počasni predsjednik HSP-a, **Miljenko Slišković** ispred ogranka HSP-a u Ljubuškom, Čitluku i Širokom Brijegu, te mnogi drugi, prekidani burnim aplauzima na gotovo svako spominjanje imena Ante Pavelića i skandiranjem »NDH«.

Za riječ se javio i **Ivica Grubišić,** predlažući da se Skupštini općine Split pošalje prosvjed i zahtjev da se svo nacionalizirano zemljište za Vojno-stambeni fond dencaionalizira i vrati prvobitnim vlasnicima i da podstanari što stanuju u vojnim stanovima obustave plaćati stanarinu.

Skup, koji je inače proticao mirno, uz vijorenje tek jednog crveno-bijelog-plavog barjaka sa slovom »U« umjesto grba, nastavljen je istupima stranačkih prvaka.

M. ČOVIĆ

TITOIZAM – KULT VLADAJUĆE STRANKE

U povijesti mračnog i natražnog komunističko-boljševičkog totalitarizma stožerno mjesto poslije Staljina zauzima Josip Broz Tito. Ovu tvrdnju ponajbolje potkrjepljuju same povijesne činjenice. Josip Broz se, kao i drugi diktatori nemilice obračunavao sa svojim neistomišljenicima: Hebrangom, Stepincem, Đilasom, Savkom Dapčević – da navedemo samo neke. Poglavita Titova igra žrtvovanih glava dogodila se u Bleiburgu i u tijeku Križnog Puta, kada su Hrvati odvađani na stratišta kao ovce na klanje. Tito je jamačno znao, pa je i povijesno odgovoran za suvremene jugoslavenske komunističke kazamate od Golog Otoka do Stare Gradiške. Na Titovoj duši više je zlodjela, nego na duši zloglasnoga rimskoga cara Kaligule i upravo zato je besmisleno i apsurdno govoriti o Velikom Bratu kao velikanu povijesti. Ponukani ovim navodima i nadom da se jednoumlje više nikada ne ponovi, zahtjevamo uklanjanje slika i bilo kakvih drugih obilježja Josipa Broza Tita iz svih ureda, ustanova i javnog života općenito.

Za Podružnicu Posušje:
Ivica Karamatić v. r.
dopredsjednik HSP-a
Objavljeno na radio-Posušju 9.3.1991.

NEOBOLJŠEVIZAM HDZ-

Vladajuće stranke
= »Demokracija«

Sve ima svoj početak i kraj, ovo pripominjem zbog ovog što slijedi. Strpljenju dolazi kraj.
Demokracija, što je to?!!
Valjda vladajuće stranke HDZ? SDA... ili može biti služba vladajućim strankama kao što vi to gospodo u Vjesniku radite. Najprij nešto o vama i vašem odnosu prema oporbenim strankama.
Samo jedan svjež od brojnih primjera. Koliko ste napisali u Nedjeljnom Vjesniku o prvom općem saboru HSP-a, pa to je kriminal.
Više svake nedjelje pišete o »čo-

vjeku« Divcu koji je pred n
junskim TV auditorijem c
vrnuo HRVATSKI barjak.
A sad o vladajućoj stranci.
sam član HDZ-a, to moram
znati, ali ću i ovo reći: »Ni
više«! Nisam zbog toga
vrhovništvo te stranke veliča t
titoizam-partizane-partizanluk
Avnoj,
Zavnoh... itd., a zna se da su
tih istih što zagovaraju to,
mnogi HRVATI Herceg-Bos
Samo u Širokom Brigu pr
2000 (dvije tisuće) žrtava. Go
riti da su svi oni što ne misle
vladajuća stranka, da ništa n
naučili iz povijesti, da su šarla

UNUK MARŠALA SLAVKA KVATERNIKA POVODOM 10. TRAVNJA 1991.

Slavko Eugen Kvaternik

Berlin, 9. travnja 1991.

Poštovani gospodine Paraga!

Vama kao hrvatskom mučeniku i borcu za ljudska prava i svim hrvatima i hrvaticama koji danas slave 50-tu godišnjicu 10. travnja kao simbola hrvatske borbe za državnost.

Sigurno je da je to bila volja hrvatskog naroda poslije stoljeća mukotrpne borbe za slobodu. Poslije 1945. pod devizom da nas oslobađaju od fašizma ukrali su nam državu, bez mogućnosti da u slobodnim izborima, kao hrvati odlučimo u kojoj državi hoćemo živjeti.

Ali obljetnice pozivaju isto na refleksije o pogreškama i nepravdama NDH, bila je Hrvatska Država ali nije bila ravnopravna. U ovom bitnom trenutku hrvatske povijesti slavimo 10. travnja u vidu jednog novog 10. travnja sa pravima za sve koji žive na hrvatskom tlu i spremni su poštivati hrvatske zakone.

Neka HSP bude stranka hrvatskog i ljudskog prava. Budimo spremni u ovim teškim okolnostima kada nas jugosrpski okupator ucjenjuje sa tenkovima, terorom i hapšenjem da se borimo za naša prava i da se hrvatsko pitanje stavi na dnevni red pred slobodnim svjetom. Bog neka da da vođe hrvatskog naroda budu dorasli u ovom trenutku onome što narod od njih očekuje.

Kao unuk Maršala Slavka Kvaternika koji je proglasio Hrvatsku Državu pozdravljamo Vas, a tako isto HSP moju obiteljsku stranku. Stranku Eugena Kvaternika, i Josipa Franka, stranku mojeg djeda i mojeg oca.

BOG I HRVATI!

Slavko Eugen Kvaternik

HSP ZNA SV

Ivica Karamatić dopredsjednik HSP-a bez odgovora ?

i tome slično, pa to je apsurd. Je li to nauk iz povijesti, kada Vrdoljak u Imotskome govori da su samo komunisti (većina u vrhovništvu HRVATSKE) i (za mene časni Hrvatski dobrovoljci) Ustaše oskvrnuli Hrvatski barjak. Što to radi s Hrvatskim barjakom vladajuća stranka, da li je sadašnji barjak R. Hrvatske, barjak svih Hrvata. Sumnjam. A sada o čelniku »koalicione nam stranke« Aliji Izetbegoviću. Čini se da se već opio »slavom«. Njegova je izjava nakon sjednice predsjedništva u Sarajevu iritirala vjerujem i mnoge muslimane, a kako ne bi i HRVATE.

Vjerujem da ne griješim kada kažem da mu poručujem u ime HRVATA Herceg-Bosne. HRVATI Herceg-Bosne neće živjeti ni u kakvoj Jugoslaviji (tamnici Hrvatskog naroda), a kamoli u tješnjoj zajednici sa Srbijom.

U nadi da će te ovo objaviti (u rubrici pisma čitalaca) uvijek spreman za slobodnu, NEOVISNU DRŽAVU HRVATSKU.

Marko Kvesić

DOBROSLAV PARAGA I ANTE PARADŽIK ODRŽALI SU POLITIČKE TRIBINE U BERLINU I KARLSRUHE-U PRIGODOM 50. OBLJETNICE USPOSTAVE NDH

G. G. Kapulica, Paradžik i Šapima nakon uspješno održane tribine HSP-a u Karlsruheu (IV. 91.)

Tokom subote i nedjelje prvaci Hrvatske stranke prava održali su pred oko tisuću Hrvata okupljenih u Karlsruhe-u i u prepunoj dvorani Hrvatske katoličke misije u Berlinu u organizaciji Hrvatskog kulturnog društva »V. Fran Mažuranić«, političke tribine pod zajedničkim naslovom »Za priznavanje 10. travnja datuma obnove Hrvatske kao nezavisne države a protiv dogovora o trećoj Jugoslaviji.« Tribinu u Berlinu iskoristili su njemački novinari iz redakcije Tagesspiegel i Berlinskog radija za intervjue sa dvojicom stranačkih prvaka o aktualnoj krizi u Hrvatskoj. Berlinski radio emitirao je intervju sa g[...] Paragom i Paradžikom. već [...] ponedjeljak u ranim jutarnjim vije[...]stima.

Na tribini u Berlinu primjećen j[...] dolazak dr Slavka Kvaternika i[...] Argentine, unuka maršala Slavk[...] Kvatrnika, koji je 10. travnja progla[...]sio NDH.

Danas će lideri Hrvatske strank[...] prava biti primljeni u sjedište vlada[...]juće CDU u Berlinu na političke raz[...]govore i međustranačku suradnju.

Na tiribini Hrvatske stranke prava [...] Berlinu odlučeno je da se polovic[...] dobrovoljnih priloga za rad Hrvat[...]ske stranke prava u iznosu od 270[...] DEM preda roditeljima poginulo[...] hrvatskog junaka Josipa Jovića, št[...] će HSP prvaci predati još ovo[...] tjedna u Imotskom.

Predsjednik HSP Berli[...]
Tadija Ljubič[...]

U kući obitelji ubijenog Hrvatskog redarstvenika J. Jovića 11. IV. 1991. prilikom predaje 2700 DEM u ime HSP-a

PRENESENO IZ „BOSANSKI POGLEDI"

HRVATSKA ĆE BIT' DO DRINE IL' JE NEĆE BITI

Razgovor s povodom: FU-MU

Odlučili smo napraviti razgovor sa jednom odista kontroverznom ličnošću ogledanoj u liku i djelu profesora Fuada Muhića, jednom od najvećih bh. i hrvatskih intelektualaca. On je do sada, u svom političkom životu, napravio dosta »letova«. Bio je aktivan član nekadašnjeg SK; zatim je koketirao sa SDA, pa je osnovao vlastitu stranku (Republikanska stranka), i na kraju se odlučio skrasiti među pravašima.

NB: Da li ste, gospodine Muhiću, ulaskom u Hrvatsku strankuu prava — HSP konačno pronašli sebe?

FU-MU: Svakako. Prihvatio sam sa radošću poziv ove stranke da joj koliko je u mojoj moći pomognem u ostvarivanju historijske, višestoljetne želje našeg hrvatskog naroda da ponovo zadobije svoje povijesne granice. Vi sami znate kakva opasnost našoj domovini prijeti od »hordi sa Istoka«. Želio sam i želim im pomoći, a pomoći tako i zemlji i Bosni, da i sama sebe spasi u okrilju jedne velike države kakva je lijepa naša Hrvatska.

NB: Da li ste uvjerenja da je zaista moguće dosegnuti te povijesne granice na Drini i kako mislite da će na to reagirati svijet?

FU-MU: Vidite, Hrvatska kao aktivni čimbenik u kreiranju europske povijesti ima pravo da kao država sa najstarijim narodom u Europi zahtijeva da se ta povijest tretira onako kako to životno pravna načela nalažu. Dakle, ne može se negirati ono što je činjenica: Hrvatska jeste bila na Drini i opet će biti na Drini il' je neće biti. No, ja to promatram i iz drugog kuta. Hrvatska de facto već jeste na Drini. Tu granicu postavili su i drže mnogi pali sinovi domovine od Bijeljine do Nevesinja i Bileće. Mi inzistiramo na političkoj borbi koja kao rezultat mora imati brisanje administrativnih granica na Uni i »podebljavanje« one na Drini. To je sve. To nije malo, ali ni mnogo. Mi znamo kako to učiniti i učinit ćemo.

NB: Ali podebljavanjem drinskih granica Sandžak ostaje daleko od matice?

FU-MU: Vi to ne smijete shvatati bukvalno. Očito da imate nešto drugojačiju predodžbu od moje. Ja pod terminom granica na Drini smatram onaj dio granice koji zaklapa rijeka Drina, ali i onaj preko Lima, duboko u naš Sandžak. Sandžački narod je u doba NDH sam zatražio priključenje, kako Vi kažete, matici. Ovaj put nećemo dozvoliti sebi toliku bruku da naša braća u Sandžaku mole za pomoć. Oni će je dobiti prije bilo koga. To vam odgovorno tvrdim.

NB: Koga vidite kao novog poglavnika?

FU-MU: O tome je još rano govoriti.

NB: Sjetimo se kada ste onako lijepo pjevali još ljepšu »Lijepu našu« na putu među našim iseljenicima u Njemačkoj. Tada ste bili izloženi grubim denuncijacijama i podvalama izvjesnih Ismeta Grbe i Emine Kečo. Kako ste se tada osjećali?

FU-MU: Kada čovjek radi ono što mu je priraslo za srce, kada ispoljava ono što je dio njega, onda više nije bitno. Ja im to opraštam i pozivam ih da, prvi puta kada se vidimo, skupa zapjevamo i »Lijepu našu« i »Ustani bane« i »Vilu Velebita« i sve druge naše domovinske pjesme. [...] sam uvjeren da će se to dogoditi, da naš narod postati svjestan svog pov[...] snog zadatka i da će učiniti sve da u n[...] milenij uđemo ujedinjeni i nepobjediv[...]

NB: Svojevremeno ste se iskazali u k[...] tici nadaleko čuvenog Bašagićevog [...] ha: »Od Trebinja do Brodskijeh vr[...] nije bilo Srba i Hrvata«.

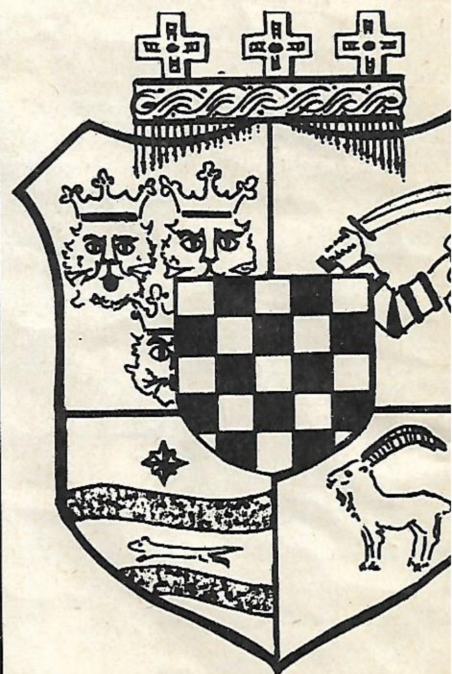
FU-MU: Ne, ja sam se bio usproti[...] deformaciji tog stiha »neće biti Srb[...] Hrvata«. Da Vas podsjetim na cijelu strof[...] »Moj Bošnjače nije davno bilo Sveg [...] svijeta, nema 15 ljeta Kad u našoj Bo[...] ponositoj i junačkoj zemlji Hercego[...] Od Trebinja do Brodskijeh vrata N[...] bilo Srba i Hrvata«.

Morao sam stati u obranu hrvatskog i[...] na. Bašagić je djelomično u pravu k[...] kaže da nije bilo Srba i Hrvata. On j[...] pravu kada to kaže za Srbe, ali Hrvat[...] bilo, ima ih i bit će ih, svidjelo se to v[...] kosrpskim šovinistima ili ne. Svj[...] muslimani će to prihvatiti. A takvih j[...] ovoj zemlji sve više.

NB: Kako mislite da se riješi probl[...] srpske manjine u budućoj državi [...] Vašem konceptu?

FU-MU: Manjine će imati sva prava k[...] ih, kao manjine, u jednoj europs[...] državi sljeduju. Oni koji žele više i ko[...] ne zadovoljavaju onim što im mi nudi[...] a to je ravnopravnost i štovanje, oda[...] poručujemo:

»Široko vam toplo polje Gatačko«.

NB: Što sada radite?
FU-MU: Upravo spremam jedan razgovor braće. Trebali bi se sastati hrvatski i muslimanski intelektualci da bi objedinili gledanja na budućnost Hrvatske. Mi ispred hrvatske delegacije spremamo ponuditi nekoliko radikalnih prijedloga koje će, uvjeren sam u to, i muslimanski intelektualci prihvatiti.
Možete li nam otkriti o čemu se to radi?
FU-MU: Prostor mi vjerojatno ne omogućuje da izložim sve prijedloge i da ih uz to još obrazložim. Ipak navodim neke od predloženih mjera koje će naš ugledni skup ponuditi skupštinama sadašnjih dvaju republika na usaglašavanje i izglasavanje.
Tražit ćemo hitno proglašavanje ujedinjenja dviju nepravedno i protupovijesno razdvojenih država. Tražit ćemo formiranje vlastitih, zajedničkih hrvatskih oružanih snaga. Tražit ćemo da se razvlasti ilegalno formirana tzv. krajiška država. Tražit ćemo da se Karadžić vrati tamo odakle je i došao. Nadalje ćemo zahtijevati da se u škole uvede hrvatski književni jezik i da se ćirilica, kao u europskim okvirima prevaziđeno pismo, izbaci iz upotrebe itd...
NB: Profesore Muhiću, na kraju jedno diskretno pitanje. Ima indicija da je čudesni, neuspješni atentat na Vas u okrilju Vaše vikendice djelo Rabije Šubić-Zrinjski i...
FU-MU: Ma, slušajte... Ona je kao šiparica bila zaljubljena u mene i kada sam ja rekao odlučno NE njenoj ponudi za nehrvatski brak, dočekela me golgota od strane militantskog jugoslavenstva moje Rabije. A nije da nije bila lijepa. Poslije, kada sam ja napisao tekst u »Danasu« gdje sam ružno govorio o Mirjani Marković, ženi Slobodana Miloševića, Rabija me napala da je to moja perfidna igra da bi pred licem javnosti skrio svoju ljubavnu vezu s Mirjanom. *O tempora, o mores!* Da li je iza najlon-čarape na licu mog nesuđenog ubojice bio smiješak Rabije, Rabijice, Rabijičice moje, ja to ne mogu, ja to još uvijek ne znam ustvrditi.

Hrvoje TULIPANOVIĆ

PROF. DR. FUAD MUHIĆ

PROF. DR FUAD MUHIĆ PRISTUPIO U HRVATSKU STRANKU PRAVA I IMENOVAN IDEOLOGOM OVE STRANKE SA SJEDIŠTEM U ZAGREBU

F. MUHIĆ

U Sarajevu je u subotu navečer održana javna politička tribina u organizaciji ogranka Hrvatske Stranke Prava iz Sarajeva. Na tribini pod naslovom »Protiv treće Jugoslavije«, pored predsjednika Hrvatske Stranke Prava Dobroslava Parage i dopredsjednika Ante Paradžika iz Zagreba, posebno je zapažen nastup poznatog znanstvenika i javnog djelatnika prof. dr. Fuada Muhića, redovnog profesora pravnog fakulteta Sveučilišta u Sarajevu. Prof. Dr. Muhić je iznio svoja gledanja na aktualni politički trenutak u kojem snage svetosavskog velikosrpskog boljševizma pod izlikom spasavanja Jugoslavije organizirano prodiru na područje Herceg-Bosne ne bi li realizirali snove Ilije Garašanina o Dušanovom carstvu na ovim prostorima. Tijekom održavanja ove vrlo posjećene i uspjele političke tribine prof. dr. Fuad Muhić je pristupio kao dojučerašnji predsjednik Republikanske stranke B i H u Hrvatsku Stranku Prava i postao njen ideolog.
Na Tribini su također zapaženim govorima sudjelovali gosp. Draško Urumović, član Predsjedništva HSP-a, Dr. Davor Perinović, član Središnjeg odbora HSP-a i gosp. Alija Šiljak, član Predsjedništva HSP-a, kao i mnogobrojni predstavnici HSP-a iz Goražda, Foče, Višegrada i Ljubuškog. Na kraju Tribini se obratio Zvonimir Jan, član Sred. odbora.

Draško Urumović, dipl. pravnik, član predsjedništva HSP-a iz Sarajeva

Dobroslav Paraga
Ante Paradžik
Dr. Davor Perinović

Za Hrvatsku Stranku Prava
Ogranak Sarajevo
Draško Urumović

Konferencija za tisak HSP-a u Sarajevu

Izuzetno važan događaj za medijsku prezentaciju HSP-a, svakako predstavlja, konferencija za tisak održana 17. travnja 1991. g. u sarajevskom hotelu »Evropa«, pred petnaestak novinara iz gotovo sih sarajevskih listova, zagrebačkog »Vjesnika« i »Večernjeg lista«, »Slobodne Dalmacije«, beogradske »Politike« i »Politike Express«, kao i redakcije »Tanjuga« i sarajevskog »Omladinskog radija«. Sarajevska televizija i radio, unatoč pozivu, nije se odazvala.

Konferencija je počela u 12 sati, a prethodilo joj je uklanjanje biste Josipa Broza iz hotelske dvorane.

Konferenciju je predvodio predsjednik g. Dobroslav Paraga, a uz njega su bili g. Draško Urumović i g. Alija Šiljak; članovi predsjedništva stranke iz Bosne, te g. dr. Davor Perinović, g. Zvonimir Jan, g Vezir Muharemović i g. prof. dr. Fua Muhić odnedavno ideolog stranke.

Nakon pozdrava upućena prisutnima uvodno slovo je dao dr. Perinović, upo znavajući novinare o djelatnosti strank u B i H s naglaskom na tendenciju šire nja ogranaka i porast članstva. Nako njegova izlaganja, riječ je preuzeo g Dobroslav Paraga, govoreći o politi stranke u odnosu na aktualnu problema tiku. Naznačio je kako se, nasuprot tež njama Velikosrpske poltike prekrajanj sadašnje Jugoslavije u »Veliku Srbiju stvara hrvatsko-muslimanska koalicij koja će se, jedina, znati suprotstavi srpskim prisezanjima.

HSP se zalaže za plebiscit o razlazu s Srbijom, a uz to će zahtijevati i donoše nje rezolucija u Saboru Republike Hrva ske i Skupštini B i H- o samoodređenj Hrvata i Muslimana.

Hrvatska stranka prava se protivi prego vorima između Tuđmana i Miloševića ko idu u smjeru ustupaka na račun hrva skog i muslimanskog naroda u Herceg Bosni.

Nakon g. Parage, riječ su dobili i osta predstavnici stranke. G. Alija Šiljak j govorio o širenju pravaštva u istočn Bosni te o spremnosti i odlučnosti musl manskog naroda da se brani od vel kosrpske najezde. G. Vezir Muharemo vić je govorio ispred hrvatsko-muslima ske udružbe »Drina« kojoj je cilj istraž vanje ratnih i poratnih zločina u podrin skom kraju.

Posljednji je govorio prof. dr. Fua Muhić, odbacivši sve optužbe sa sebe stranke od strane sarajevskih sredstav priopćavanja, zbog isticanja historijsko prava hrvatskog i muslimanskog narod da živi u jedinstvenoj državi.

Suverenitet Srbije prestaje na Drini n ipak Srbija čupa živo tkivo B i H i Hrva ske, izaziva sukobe te će zato mora povući konzekvence. Nakon njegov izlaganja, riječ su dobili novinari.

Postavljena su pitanja o položaju Srba B i H razlozima Muhićeva prijelaza Hrvatsku stranku prava, o prijenos posmrtnih ostataka dr. Ante Pavelića i dr Konferencija je završena sa pojedina nim interviewima te pozivom novinar »Omladinskog radija« g. Paragi i Šiljku da budu gosti u kontakt emisiji, št su oni i prihvatili.

Ante Perkov

Gotovo 20 novinara s interesom prati konferenciju — u pozadini postolje bez Titove biste

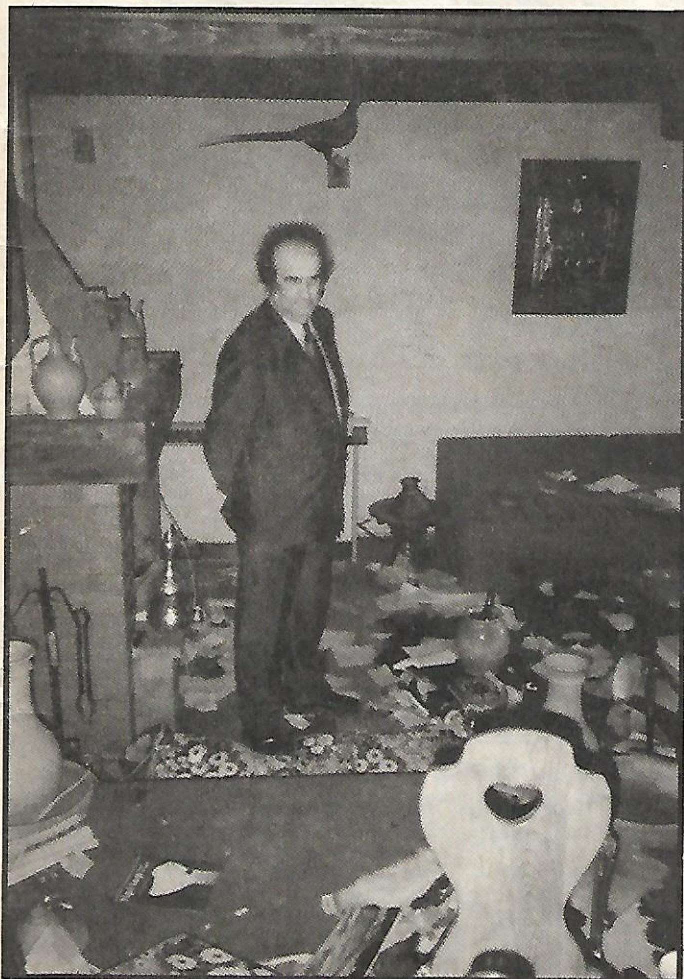

NAPADI I PRIJETNJE DR. FUADU MUHIĆU

Ovih dana (14. travnja) izvršena je razbojnička provala u kuću dr. Fuada Muhića u Hadžićima kod Sarajeva, te je i na taj način iskazana mržnja velikosrpskih šovinista prema dr. Muhiću kao pripadniku i ideologu Hrvatske stranke prava.
Zasad nepoznati počinitelji (poznatih namjera) provalili su u njegovu kuću razbivši ulazna vrata te isprevrtali sve od prizemlja do krova, a dijelove namještaja porazbijali. (Šteta veća od 10.000 DEM).
Kao potvrdu svoga identiteta ostavili su na podu kartu »Velike Srbije« i poruku: »Ovo što se dogodilo u vašoj kući, moglo bi se dogoditi i vama«.
Mora se reći, kako su ovome činu svakako doprinjeli i učestali napadi na dr. Muhića u beogradskim i sarajevskim sredstvima priopćavanja, a naročito od kada je prešao u Hrvatsku stranku prava.

Ante Perković

dr Muhić stoički promatra devastaciju obiteljske kuće

UMJESTO ODGOVORA KLEVETNICIMA HSP-a

Preporučeno pismo od djece pok Poglavnika
Rev.
Fr. Častimir dr. Majić
Glavni urednik Hrvatskog Tjednika »Danica«
4851 Drerel Blvd.
CHICAGO, Illinois 60615 – U.S.A.

Štovani gospodine uredniče,
Slobodan sam obratiti se na Vas, da bi ste imali dobrotu uvrstiti u Vaš cienjeni list ovo moje javno pismo. Nisamo to nikada činio, niti mislim to činiti u budućnosti. Nu potrebno je da razjasnim neobični slučaj, koji nije samo privatne naravi.
Želim dati hrvatskoj izseljenoj javnosti na znanje, da g. Srećko Pšeničnik i njegova obitelj nemaju ništa zajednički s obitelji Pavelić, kako to i samo prezime kaže.
G. Pšeničnik, kao i svaki drugi rođeni Hrvat i slobodan čovjek ima pravo raditi, pisati, govoriti što god želi, no u nikojem slučaju nema nikakvog prava pozivati se i služiti se u svom djelovanju na neke rodbinske veze sa pok. Poglavnikom i obitelji Pavelić, a još manje na nekakva naslijedna prava političke ili privatne naravi, kao što, protivno svakoj obćoj važećoj civilno-pravnoj normi u svjetu, bezobzirno čini, a da i ne spomenem njegovu absurdnu predpostavku, da je obitelj pok. Poglavnika, to jest za sada još živući Višnja i Velimir Pavelić i njihovo privatno i radom stečeno vlastničtvo i privatna prava nekakvo »javno« ili »državno dobro«, kao da su Pavelići nekakva »dinastija« i kao da u slučaju neizravnih potomka, sve njihovo automatski prelazi na »lateralnu granu«.
Drugo što želim iztaknuti je, da je pok. Poglavnik poviesna ličnost, a njegova su djela zabilježena u poviestnim dokumentima a i, vjerujem, u sviesti hrvatskog naroda. Nije se pok. Poglavnik obazirao biti predmetom polemike, pa se i ja ne želim na polemike osvrćati. Te polemike traju već desetljeća i svaki slobodan čovjek ima pravo reći svoje, što po mojem razboru i uvjerenju ne može okrnjiti Poglavnikov ugled i njegov poviestni značaj, pa mu nisu potrebni, sada najednom, u najmanju ruku čudnovati, hvalospjevi i polemike što ih vodi g. Pšeničnik.
Želim, napokon, da se znade, da smo mi, pokojna majka, moja sestra Višnja i ja, već davno ogradili od svega što predstavlja i čini g. Pšeničnik i njegova obitelj.
Zahvaljujući Vam se unapried, gospodine uredniče, na uvrštenje mojega pisma, primite iskreni pozdrav.

Velimir PAVELIĆ
Madrid
(Dozvola boravka) Residencia 40.772

ZAŠTO SMO PROTIV TUĐMANOVE NAGODBE S BEOGRADOM

Sitni udbašići preko službi dezinformiranja HDZa u Torontu još bezočno lažu da nije naređeno razoružavanje pričuvnog redarstva i specijalaca. Jedan njihov broj nam je pri ruci:
Zna se sve. Prvaci vlasti su vidjeli da se sprema novi Bleiburg i pred neko vrijeme počeli konačno nešto ozbiljnije razmišljati o naoružavanju Hrvatske.
Međutim kod toga su bili petljanci i sve je snimila tajna policija jugoslavenske vojske.
Hrvatska policije je uhapsila ove obavještajce ne radi atentata na Boljkovca već radi snimljenih materijala, kompromitiranih s jugoslavenskih gledišta, međutim petljanci nisu imali hrabrosti zadržati špijune već su ih vratili gospodarima Tamnice zajedno s kompromitantnim materijalima.
Tuđman se i predomislio i otišao u Beograd, jer mu je zaprijećeno objavljivanjem materijala koji su vrlo kompromitirantni sa jugoslavenskih stanovišta.
Umjesto da je smijenio Boljkovca i duge petljance i pouzdao se u hrvatski narod Tuđmana su prevarili kao kakvog pučkoškolca. Otišao se pokloniti onome, koji je zamijenio Tita, a bizantinci su ipak objavili materijale i to baš dok je on razgovarao sa Slobenitom.
Izgleda da je Tuđman sada spreman smijeniti Špegelja koji je u svemu tome najmanje kriv.
Očekute radi ove afere ovih dana ponižavajućih članaka u svjetkom tisku. Malodušni će zaboraviti na Hrvatsku, a pravi će od sada raditi višestruko nego su radili prije.
Stavili su nam Hrvátsku na stup sprama i popljuvali je sa svih strana.
Ne smijemo međutim izgubit moral. Otkrilo se sada i da je Tuđman oko sebe okupio brigade agenata udbe a i drugih prljavih obavještajnih službi.
Možda će baš svijest o ovom razočaranju u Tuđmane, Boljkovce, Mesiće, Šuške i druge šarlatane u pravim ljudima stvoriti potrebu za posvemašnjem predavanju Hrvatskoj.
Hrvatska nas nikad više nije trebala.
Hrvatski odbor za ljudska prava je demonstirao jučer u 3 sata na Otoku slobode i u pet je pribivao demonstracijama HDZ-a ispred City Halla. Parola Hrvatskog odbora za ljudska prava je bila Death to Croatian Quisling – Smrt hrvatskom izdajici.

Ostale parole pred City Hallom su bile dobre, ali je značajno manjkalo parola za nezavisnost. Tuđman se u parolama nije spominjao. Govori su bili međutim i neprimjereni povjesnom trenutku. Čujem da se čak govorilo i o pobjedničkom Tuđmanovu povratku iz Beograda. Na demonstracijama je bilo i Albanaca, Slovenaca i Makedonaca. Makedonci su negodovali što je na demonstracijama govorio i zadrti grčki šovinista Kariganis, zastupnik iz Scarborough-a, koji ne priznaje postojanje Makedonaca u Grčkoj.
U Ottawi je čujemo bilo kojih 400 demonstranata iz Ottawe i Montreala, a u Winsdoru 1000, što je višestruko prebacilo rekord Winsdora u demonstracijama. Čujemo međutim da su i tamo govori bili jadni, koje su čitali i sastavljali ljudi koji se prije nisu bavili hrvatskom politikom.
Demonstracije su održane i u Chicagu, Clevelandu i New Yorku. Navodno su najveće bile u New Yorku.
I u Parizu je demonstriralo 400 Hrvata. Već bi se moralo znati i što je bilo u Australiji, međutim vjerojatno su zbunjeni najnovijim otkrićima pa ne znaju što bi poručili.

VIDI BRE... SRBIJA SVE BLIŽE. (Tikveš, 15. 04. 91.)

Na svim ovim demonstracijama je bilo mnoštvo pravih hrvatskih zastava, a nije bilo niti jedne Tuđmanove novokomponirane, koja je inače službena zastava Republike Hrvatske.
Jasno je zašto su na svim demonstracijama hdz-ovi organizatori krili od demonstranata vijest koju je objavio cijeli svijet o razoružavanju 22.000 hrvatskih pričuvnih redarstvenika i specijalaca u zemjenu za povlačenje JNA s bojnih položaja u kasarne u Hrvatskoj.
Nije međutim jasno što misle raditi sa sobom kad hrvatski puk progleda. Možda misle da to onda neće biti ni važno jer Hrvati više neće biti faktor.

Oni koji imaju touch tone telefon mogu dobiti naše dodatne programe iako nemaju tuch tone line koja košta 1 $ ili 2 mjesečno.

Kad nazovete i počne zvoniti morate prebacite switch za pulse na tone.

Kad muž prevari ženu pa ga ucijene, časnije je priznati grešku pa nastaviti život ako se može ili rastaviti nego pod ucjenom uništiti ne samo brak već i djecu.

Pustili bismo ih da se sami objese o svoje laži, jer će već sutra morati polizati što danas čine, spominjemo ih međutim radi onih časnih u HDZ-u.

HRVATSKA STRANKA PRAVA PODRUŽNICA GÖTEBORG ŠVEDSKA

SVIM SREDSTVIMA JAVNOG PRIOPĆAVANJA

PROSLAVA 50-TE OBLJETNICE USPOSTAVE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE U GÖTEBORGU – ŠVEDSKA

U Hrvatskom Domu u Göteborgu, dne 13.4. uz nazočnost od 600 uzvanika, svečano je proslavljena 50-ta obljetnica uspostave Nezavisne Države Hrvatske.
Glavni govornik na ovom veličanstvenom slavlju bio je gost iz domovine Hrvatske, dopredsjednik HSP gospodin Ante Paradžik, koji se nalazi u posjeti Švedskoj i Hrvatima Skandinavije.
Gospodin Ante Paradžik je u svom desetotravanjskom govoru posebno istakao: – Da je tisućljetna državotvorna volja hrvatskog naroda za samostalnom državom izražena 10. travnja 1941. godine aktom osnivanja Nezavisne Države Hrvatske, te da je hrvatski narod nositelj neograničenog, neotuđivog, nedjeljivog, neprenosivog i nepotrošivog suvereniteta i, da danas prije uspostave podpune hrvatske državne nezavisnosti ne prihvaćamo nikakvu državnu zajednicu s drugim narodima ili državama dok o tome neposrednim glasovanjem ne odluči cijeli hrvatski narod.
Ovu veliku jubilarnu svečanost uzveličali su svojim bogatim repertoarom članovi Hrvatske folklorne skupine »Katarine Zrinske«.
Uz mnoge recitale, hrvatske narodne pjesme, kola i igre, uz lijepu hrvatsku riječ, trajala je ova proslava do kasne sate u svečanoj noći.

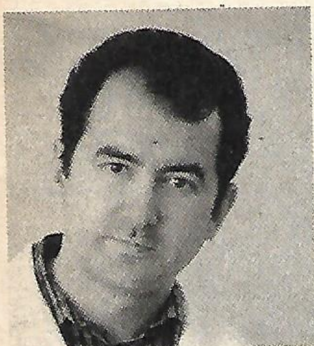
HRVATSKA STRANKA PRAVA OGRANAK STOCKHOLM ŠVEDSKA

Gosp. Ante Paradžik posjetio je Stockholm glavni grad Švedske dana 18. i 19. travnja gdje se je susreo sa predstavnicima Liberalne i Konzervativne Stranke u Švedskom parlamentu i sa predstavnicima vladajuće Social Demokratske stranke u ministarstvu vanjskih poslova. Vođeni su razgovori o aktualnoj političkoj situaciji u Hrvatskoj.
Svi Švedski političari s kojima smo razgovarali pokazali su iznimno razumijevanje za probleme s kojima se suočava Hrvatski narod. Prilikom razgovora pokazano je veliko razumijevanje za ideju uspostave Samostalne Nezavisne Demokratske Hrvatske Države.
Održano je predavanje Hrvatima Stockholma na temu: Aktualna politička zbivanja u Hrvatskoj i program HSP-a.
19. travnja imali smo susret sa predstavnicima Amnesty International – međunarodne organizacije za ljudska prava, Gosp. Paradžik je prikazao probleme kršenja ljudskih prava u Hrvatskoj i posebice naglasio kršenje na Kosovu i u Sandžaku.

Bog i Hrvati!

Predsjednik Podružnice HSP
Göteborg, Švedska
Ivan ŠUTO

Predsjednik HSP-a ogranak Stockholm
Ante NIŽIĆ

Dr Davor Perinović

Dr. DAVOR PERINOVIĆ

»PO DJELIMA VAŠIM ĆE VAS SUDITI«

RAZLOZI RASTANKA SA HDZ-om

(II. nastavak)

Ali rekao mi je Manolić, HDZ se u BiH mora organizirati kao potpuno zasebna politička partija koja će imati svoj zasebni statut, svoj Glavni i Izvršni odbor itd. Videći moje nezadovoljstvo time, rekao mi je da tako moramo postupiti jer su se oni tako dogovorili sa komunistima iz BiH. Tada me upozorio, što me je neugodno iznenadilo da primam što je moguće više bivših komunističkih čelnika iz BiH u HDZ, te da sa njima surađujem. Upravo tada me je u više navrata upozorilo nekoliko članova i djelatnika HDZ iz Bugojna, među njima i gosp. Nikola Križanac, tada jedan od mojih suradnika, da poznati komunisti Branko Mikulić i Hrvoje Ištuk žele u HDZ.

Žele zasebni HDZ u B i H

Gosp. Manolić je inzistirao na tome da i njih primimo u svoje redove. Moram priznati da ga tu nisam poslušao. Nakon toga sam ga upitao koje su moje kompetence u HDZ za BiH, da li i dalje ostajem Koordinacioni predsjednik HDZ za BiH, ili da idem na neku drugu djelatnost. On je izričito napomenuo da ostajem na toj funkciji, a isto tako je u više navrata napomenuo da su moja ovlaštenja neograničena a to je stalno ponavljao, također i u prisustvu Predsjednika Tuđmana, a sa čime se on suglasio. Bio je veoma zadovoljan onim što smo uspjeli u Bosni i Hercegovini i inzistirao da u redove HDZ pridobijemo što više Muslimana, jer kako reće, bez njih nema niti Bosne. Nekoliko dana nakon toga je održan koordinacioni sastanak HDZ-a za BiH na kome sam trebao izvršiti to što mi je gosp. Manolić naložio, dakle formirati HDZ kao zasebnu stranku, jer da je to jedino mogućstvo za registraciju. To sam prihvatio, ali sam inzistirao da ako ne može drukčije, da imamo potpuno isti Statut, kao i HDZ, praktički da budemo dvije potpuno iste stranke, ali samo formalno. Ipak i pri tome sam stalno inzistirao da je neophodno da nam dolazi što više ljudi iz Zagreba, da se konačno vidi da nismo sami, da je sa nama cijela Hrvatska. Na žalost iz Zagreba nije bilo nikakove pomoći niti je itko došao sve do oko 10-tak dana pred Sabor. O prostorijama ili financijskoj pomoći niti govora. Nakon toga dolazi do zabranjene javne tribine HDZ u Ljubuškom, koju smo i povrh zabrane i prisustva »specijalaca« održali, gdje me je narod zaista burno pozdravio, gdje sam se osobno uvjerio da nitko nije podlegao koliko monstruoznim, toliko i bijednim objedama dr. Durakovića, uostalom onakovim kakove mogu dolikovati samo jednom komunisti.

Prve poteškoće

Navečer je trebao biti Koordinacioni sastanak. Nakon duge rasprave na kraju smo se dogovorili o formiranju svih privremenih Koordinacionih tijela za BiH, koja će biti u radu sve do Sabora HDZ za BiH, dakle za oko 6 tjedana, a čija je glavna funkcija priprava Sabora. Ljudi su bili iznenađeni tim naglim izborom, ali kada sam ih informirao da je to po izričitoj želji Vrhovništva, zaista su svi sve učinili da taj sastanak bud[e] što djelotvorniji. Želio sam da oba[...] vim zadaću koju su mi dali gosp. Ma[...]nolić i Predsjednik Tuđman, jer s[e] bližio put u Australiju. Već nekolik[o] mjeseci prije toga počeo sam davat[i] brojne intervjue gosp. Barbari Zahe[...] iz Hrvatskog radia u Sidney-u, u Au[...]straliji, te za Hrvatski informativn[i] centar gosp. Blaža Kraljevića. Na in[...]zistiranje brojnih hrvatskih klubova a na zvaničan poziv Hrvatske kato[...]ličke misije u Suneshinu, kod Mel[...]bournea, pozvan sam u Australiju

Australska viza

Na izdavanje australske vize čeka[o] sam skoro mjesec dana, i povrh svi[h] urgencija Australskih Hrvata. Ste[...]kao sam dojam da mi netko že[li] osporiti izdavanje australske vize. Tada sam bio osobno uvjeren da iz toga stoji UDBA, ali sam kasnije do[...]bio obavijest iz redova HDZ-a u Za[...]grebu, da je to točno, ali da su to ra[...]dili preko svojih ljudi koji su tada bi[...] na nekim čelnim pozicijama Central[...] HDZ-a u Zagrebu. Nisu mi želi[...] saopćiti imena, također oni koji s[u] me informirali željeli su ostati an[o]nimni, bojeći se osvete upravo t[...] UDBA-ša.

Sastanak u Zagrebu

U međuvremenu, pred moj put [u] Australiju održan je ponovni sasta[...]nak svih Koordinacionih odbor[a] HDZ za BiH u Zagrebu, u centra[...] HDZ-a u Gundulićevoj ulici. Tada [...] u prisustvu gosp. Manolića ponovn[o] potvrđen moj izbor za Koordinacio[...]nog predsjednika HDZ za BiH, [...]

mene su glasovali svi osim Mire Kovača iz Posušja koji je bio protiv, kao i Mile Jolića iz Tomislavgrada. Moram napomenuti da se tadanji predsjednik HDZ za Tomislavgrad dr. Josip Perić javno ogradio od stava gosp. Jolića rekavši da to nije stav svih Tomislavgrađana. Od glasovanja se uzdržao prof. Vinko Zorić iz Gruda. Tada mi je već bilo potpuno jasno da me se želi ukloniti sa političke scene služeći se i najprljavijim sredstvima, ali tada nisam niti slutio do kojih razmjera doseže ova sada, mogu sasma mirno reći izdaja svih Hrvata u BiH glede njihove težnje za zajedničkom državom. Već tada sam bio informiran da iza svih ovih zbivanja leži u prvom redu savezna UDBA iz Beograda, a zatim i vojna organizacija KOS, Kontraobavještajna služba, da iz političkih razloga ne želi se direktno uplitati, ali će djelati preko svojih ljudi u samom HDZ-u.

Na Tribini u Goraždu sa prof. Muhićem. Listopad 1990.

Niski udarci

Još pred moj polazak u SAD sam informiran da je KOS u Sarajevu formirao posebnu »radnu grupu« kojoj je bio cilj da me izvrijeđa i izponižava u svim sredstvima javnog priopćavanja, jer su tada već postojale i zvanične ocjene da bi HDZ na predstojećim izborima mogao dobiti i preko 45% glasova, dakle većinu u Skupštini BiH. Jasno je da bi mi tražili državnu zajednicu sa Hrvatskom, i tada je bila povijesna prigoda da se to postigne bez krvi. Ocjene svih političkih čimbenika u BiH su bile da bi se mojim uklanjanjem HDZ za BiH znatno oslabio, ako ne i potpuno raspao. Dobro se sjetim upozorenja moga prijatelja gosp. Perice Jurića da sam jedan od najvažnijih, ali i jedan od najnapadanijih ljudi u čelništvu HDZ-a uopće. Ta »Radna grupa« KOS-a došla je na koliko monstruoznu, toliko i jednostavnu ideju: proglasiti me za Srbina, potpuno me devalvirati kao čovjeka, jer je svaki politički napadaj na mene pojačavao moju popularnost. Na žalost, kasniji slijed zbivanja je pokazao da je Predsjednik Tuđman ili »prihvatio igru« KOS-a i dr. Nijaza Durakovića, ili zagrizao podmetnutu mu udicu. To mi nije niti do danas jasno. O svemu ovome sam obavijestio gosp. Manolića, Akademika prof. Brozovića, kao i gosp. Pericu Jurića, posebno o tome da me žele proglasiti Velikosrbinom. Svi su mi rekli da im je to već odavno poznato, te da se ne brinem zbog toga. Uostalom, prigodom moga prvog susreta sa Predsjednikom Tuđmanom u njegovoj vili u Nazorovoj 59, i to još u srpnju 1989. upoznao sam ga u potpunosti sa poviješću moje obitelji, da kasnije ne bi bilo dvoumica. I povrh toga, još od samog početka me Predsjednik Tuđman molio i inzistirao na tome da radim što više na populariziranju i širenju HDZ u BiH.

Materijalne poteškoće

Nakon nekoliko velikih zborova HDZ-a, na kome je znalo biti i do 60.000 ljudi, konačno sam informiran da mi je odobrena viza za Australiju, za mene i moju suprugu, a put nam je platila Hrvatska katolička misija u Sunçhineu, već ranije pomenuta, a ne HDZ.

Već tada su bila prikupljena značajna sredstva za rad HDZ u BiH, ali su po izričitoj želji darovatelja Hrvata iz Herceg-Bosne trebala biti namijenjena jedino nama u Herceg-Bosni. Ako uzmemo u obzir čimbenik da smo do tada (početak kolovoza 1989.) od Centrale iz Zagreba dobili minimalnu materijalnu potporu, a također nikakovu potporu u djelatnicima HDZ-a iz Zagreba koje sam u više navrata molio da dođu u Sarajevo, smatrao sam prijeko potrebnim da odem u Australiju da bih sve pripravio za Sabor. Jer datum je već bio određen: 18. kolovoz 1989. Nakon dugotrajnog leta zrakoplov se konačno spustio u Melburn, gdje nam je pripravljen zaista ganutljiv doček.

Put u Australiju

Hrvati katoličke i islamske vjere sa hrvatskim barjacima, naravno sa prvim bijelim poljem. Mnoštvo narodnih nošnja, cvijeće dobrodošlice. Jedva sam čekao da se susretnem sa tim ljudima, od kojih mnogi nisu bili u Domovini još od komunističko-srpske okupacije Hrvatske 1945. Ali na početku me je čekalo nekoliko neugodnih iznenađenja. Prvo, tadanji djelatnici HDZ-a u Australiji gosp. Gojko Nakić i predsjednik HDZ-a za Australiju Dr. Konstantin Bosnić su odmah po dolasku od mene zahtijevali da se distanciram od svih Hrvatskih domova u Australiji, ne smijem imati sa njima nikakove veze, jer da tamo visi slika Poglavni-

ka dr. Ante Pavelića, i da su to sve ustaše. Nisam mogao izdržati, pa sam i jednom i drugom rekao: »Gospodo, pa ne mislite valjda da sam ovamo došao da vidim partizane. Ja nemam namjeru ići u Klub Jugoslovena ili u Jugo konzulat, jer ih ne smatram svojim. Ako Vi to od mene tražite, Vi izvolite ići tamo ali ja ne«.

Zašto HDZ ne želi Hrvatsku domovinu

Također su me informirali da će moje prvo predavanje biti na Sveučilištu McQuarry u dvorani koja prima samo nekoliko stotina ljudi ili čak manje, a da se na večeru neće ići u hrvatski nego u Kineski restoran. Informirali su me da predstavnici Hrvatskog međudruštvenog odbora žele razgovarati sa mnom ali su me i Nakić, kao i Dr. Bosnić nagovarali da odbijem svaki kontakt odnosno razgovor sa njima. Na to nisam pristao. Na kraju je gosp. Nakić, koji mi je povrh svega ostao u lijepom sjećanju iskreno priznao da misli da sam ja u pravu, ali da je nekoliko dana pred moj dolazak gosp. Gojko Šušak, hrvatski ministar za iseljeništvo nazvao Dr. Bosnića u Australiju i zahtijevao da potpuno bojkotiramo sve hrvatske klubove, te da mi se zabrani svaki kontakt sa hrvatskom emigracijom. Taj isti zahtjev je nekoliko dana kasnije također ponovio i Stipe Mesić. Navodno ne žele nikakove veze sa, kako sam se kasnije osobno uvjerio većinom Hrvata Australije jer im je tako naređeno iz Beograda.

Upozoravao sam da će se sve ovo dogoditi

Upravo radi svega ovoga sam tih dana u mome intervjuu za »Hrvatski vjesnik« inzistirao na tome da je svako taktiziranje i te kako opasno za Hrvatsku, nadao sam se da će moje upozorenje ozbiljno shvatiti oni koji su na kormilu Hrvatske, te da će svojom izistinskom odlučnošću učiniti sve da ne dođe do onoga do čega je došlo ovih dana, a to je da je Hrvatski narod ponovno ponižen po ne znam koji put, ponovo su oni u koje sam toliko vjerovao išli na noge sada najvećim neprijateljima Hrvatskog naroda: Miloševiću, Joviću, Kadijeviću i njima sličnim.

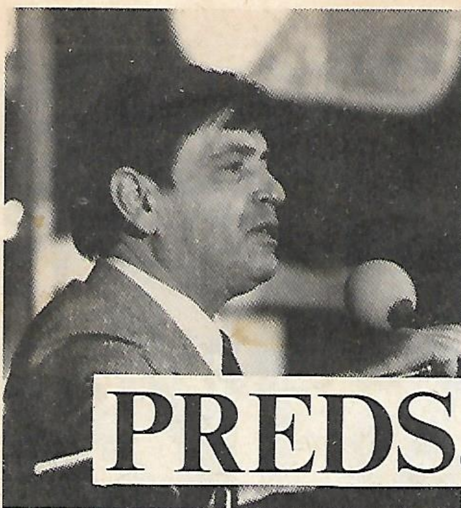
Trijumf u Australiji

Iste večeri u Melburnu kada sam se sastao sa Međudruštvenim odborom, ljudi su s pravom prosvjedovali glede odluke da se zaobiđe velika većina Hrvata, koji su najvećim dijelom iz Herceg-Bosne. Na svoju ruku iste te večeri, i povrh upornog insistiranja članova HDZ-a iz Australije koji su cijelo to vrijeme bili uz mene, pa i povrh njihovih diskretnih prijetnji javno saopćavam da želim govoriti samo u Hrvatskim klubovima i ići u Hrvatski restoran, a da meni slika Dr. Pavelića niti malo ne smeta. Tada sam im naglasio da ću ja odgovarati za moje postupke, a ne ti »nazovi HDZ-ovci«. Oduševljenje ljudi je zaista bilo ogromno. Sutradan je dvorana Hrvatskog kluba »Kralj Tomislav« bila prepuna. Bio sam sretan da sam prvi Hrvat iz Domovine koji je javno nastupao u Hrvatskim domovima, koji je javno tu govorio. Svaki moj govor započeo sam slijedećim: »Neki su me željeli odvratiti od Hrvatskih klubova zato jer tu visi Poglavnikova slika. Ako Srbi podižu spomenik Draži Mihajloviću, ako svi došljaci iz Srbije idu u četničke klubove ne vidim razloga zašto ne bih i ja otišao u naš Hrvatski klub gdje visi slika Poglavnika«. Već tada sam upozoren da je rukovodstvo HDZ-a iz Zagreba komunističko, i da sam se time što nisam poslušao naredbu iz Beograda koja je išla preko Gojka Šuška žestoko zamjerio velikosrpskim agentima UDBE koji su kako se pričalo ubačeni u vrhovništvo HDZ. Ali ja se nisam vezao niti za HDZ, niti za bilo koga drugog osim, za ostvarenje osnovnog cilja, a to je Hrvatska u povijesnim granicama. Za kratko vrijeme koliko smo bili u Australiji, nešto oko 2 tjedna polučen je ogroman politički i financijski uspjeh. Ljudi su povjerovali, kao i ja tada da je ona prava, istinska Hrvatska već gotova stvar. U povratku puni dojmova, sletili smo na Zagrebačko uzletište. Tamo nas je dočekao gosp. Perica Jurić sa svojom tada još budućom suprugom Kristinom. Nakon što smo podigli prtljag na zagrebačkom uzletištu sjeli smo u uzletišni restoran. Tada su se događaji počeli odvijati filmskom brzinom. . .

(Nastavak u slijedećem broju)

Dobrodošlica dr. Perinoviću na Drini. Listopad 1990. Dr. Perinović u društvu sa gosp. Halimom Delahmetom predsjednikom ogranka HSP Goražde.

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU HRVATSKE

Piše: J. Gamulin

Dragi gosp. Predsjedniče,

Vremena su dramatična, pa neću okolišati niti gubiti vrijeme na objašnjavanje zašto se morate hitno riješiti polupismenjaka čija je glavna kvaliteta skutonoštvo, što je urodilo opasnim razilaženjima između čestitog dijela hrvatske dijaspore i Vas.

Špegelja jednostavno ne smijete dati, čak ako i strijeljati morate koga od kukavica i špijuna jugoslavenskih i drugih još opasnijih službi npr. američkih.

Morate zabraniti Vašim suradnicima držanje nesuvislih govora u kojima stalno trabunjaju da će odmah mobilizirati cijeli hrvatski narod ako ustreba.

Ti očito nikad nikog nisu dizali.

Davno je već trebalo početi dizati hrvatski narod.

Ako pak ni sada ne vide da je vrijeme dizanja, pošaljite ih psihijatrima nakon što ih smijenite.

Ako su još negdje okolo, zadužite nekog ozbiljnog da pogleda pisma koja sam Vam slao prije i poslije izbora i nakon odvajanja kninske krajine iz korpusa Hrvatske.

Vidjet ćete da u njima nema ni aspiracija na položaj, ni apriornog odbojnog stava prema bilo kojoj stranci, pogotovo ne prema Vašoj koja je u izborno vrijeme najispravnije osjetila bilo hrvatskog naroda.

Nema velike koristi od obilaska bijelog svijeta, vidjeli ste kako nam Europa zabija nož u leđa, a od vrhovnog svjetskog policajca Amerike nitko tko imalo poznaje gdje se stvara američka politika nije ni mogao očekivati drugo.

Upozoravao sam Vaše prilikom njihovih uglavnom praznih predavanja po našem kontinentu, gdje se licitiralo s hrvatskim granicama i simbolima bez i natruhe razmišljanja da je za takove stvari potrebna snaga.

Molio sam ih da nam pomognu s autoritetom domovine organizacijski ojačati strukture u dijaspori, jer jedini mi vani možemo napraviti prijeko potrebne pritiske na strukture tzv. slobodnog svijeta. Mnogo se priča o mladoj demokraciji u Hrvatskoj, a vidite i sami da je skoro svakim danom djetinjastija.

Pouzdajte se u narod i demokraciju, pa ćetevidjeti da su svi ti strašni bauci naši sadašnji protivnici vrlo slabašni kad smo mi jaki.

Kad vas počnu hapsiti i ubijati, više će vam vrijediti par trijeznih samostalnih i odlučnih Hrvata, nego sve te manipulirane mase, manipulirane od vaših skutonoša.

Svako zlo nije za zlo. Barem ćemo sada trijeznije misliti o našoj budućnosti u Europi, a ne nuditi našu ljubav i nade bezuvjetno.

Ne samo da ne treba praviti nikakove povijesne dogovore, vidjeli ste da nisu trajali ni od petka do subote, već niti priznavati legalitet Predsjedništva Tamnice bez predstavnika Kosova.

Recite tim Vašim skutonošama da nas prestanu pljačkati. Nijedna naša organizacija nema novaca ni za pisma, dok smo silne novce potrošili na putovanja bedaka i nesuvisle proslave, a da ne govorimo o silnim novcima za Bosnu s kojima su doveli jugoslavensku garnituru na vlast u Bosni.

Ako nam mislite pomoći da bismo postali snažni i vas zaštitili, dajte zeleno svijetlo demokratskim procesima u dijaspori.

Razmislite o Manoliću i Boljkovcu.

Zašto se čekalo sa zahtjevom za povrat oružja T. O.?

Baš Manolić je nama ovdje bezočno lagao, tvrdeći da je oduzeto par starih pušaka, a Vi ste sami u pismu Hitlerovom pomoćniku Joviću spomenuli pljačku od 200.000 pušaka.

dr. Josip. Gamulin, predsjednik Hrvatskog odbora za ljudska prava

Predstavnici HSP sa Mr Chretien, vođa glavne opozicije u Kanadskom Parlamentu. Slijeva nadesno: Mr. I. Jolić, I. Oršanić, Mr. Chretien, Gospođa Milberg, F. Braj i S. Nezić

DOBROSLAV PARAGA NA

NEDELJNA DALMACIJA 14. TRAVNJA 19

POTPORA IZ

Deklaraciju u kojoj se govori da je okupacija Kuvajta de facto nastavak već viđenih okupacija Litve, Estonije, Hrvatske, Slovenije i drugih nacija potpisali među ostalim David Keinet, Jane Kirpatrick, supruga Dicka Cheneya i šeik al Sabah

Piše: Tihomir DUJMOVIĆ

Zbog medijske blokade kojoj je izložena naša stranka, nikada nije javnost upoznata da je u mom prisustvu potpisana deklaracija od strane između ostalih i kuvajtskog šeika **Al Sabaha,** zatim supruge ministra obrane SAD **Lynn Cheney,** bivšeg američkog ambasadora pri UN **Jane Kirpatrick,** te samog predsjednika Republikanske stranke Amerike **Davida Keineta** i to deklaracija u kojoj je sažeto govoreći stoji da je okupacija Kuvajta de facto izravan nastavak već viđenih okupacija Litve, Estonije, Hrvatske, Slovenije i drugih nacija, te da treba pomagati oslobođanje i razlaz okupiranih naroda. Zašto hrvatska javnost nije upoznata s time? Zašto – zar samo zato jer je na tome radila jedna opozicijska stranka? – reći će ovih dana pomalo ogorčeni predsjednik HSP-a **Dobroslav Paraga.** No, pogledajmo o čemu je doista riječ?

Paraga, osoba koja je zahvaljujući svojim poznanstvima sa utjecajnim američkim kongresmenima već i ranije potakao donošenje jedne rezolucije o ljudskim pravima u Jugoslaviji 1989. (osim toga upravo se njegovim zalaganjem navodno ima pripisati svojedobni neučinkoviti posjet Ante Markovića SAD, kada su ga kongresmeni salijetali pitanjima o stanju ljudskih prava u zemlji iz koje dolazi), u veljači ove godine bio je nazočan 18-toj godišnjoj konferenciji Republikanske stranke SAD, koja je doista najsnažnija stranka u Americi. Tom prilikom Paraga se obratio skupu pojasnivši situaciju u zemlji. Vođa Hrvatske stranke prava dodaje u tom govoru »kako nije moguća djelomična sloboda isto kao što nije moguća djelomična trudnoća« ilustrirajući takovo stanje kod nas činjenicom da se »zabranjuje legalno prijavljene mirne demonstracije, zakonito registrirane političke stranke«, očito aludirajući na prosvjed njegove stranke prilikom proglašenja novog hrvatskog ustava, koji je svojedobno onemogućen. Zanimljivo je da je konferenciji prisustvovao i američki ministar obrane **Dick Cheney,** koji je ubrzo iz razumljivih razloga za to vrijeme otputovao u Kuvajt, a nazočni su bili i uglednici poput kongresmena **Pet Dupont, Jesse Helms i Fil Graham.** Rezolucija koju je ovaj skup potpisao i to bez iznimke, uz osobe koje je Paraga naveo navodi između ostaloga da »budući da su Litva, Hrvatska, Ukrajina, Estonija, Slovenija, Latvija, Kosovo i drugi prisilom izgubili svoje vrhovništvo od vladara iz Moskve i Beograda, te budući da je okupacija Kuvajta direktni nastavak tih prethodnih viđenja u Litvi, Hrvatskoj itd.« da dakle shodno tome valja »podržati nacionalne demokratske pokrete u Istočnoj Europi i njihovoj obavezi da vrate slobodu i nacionalnu nezavisnost svojim građanima« te da potpisnici podržavaju mirno odcjepljenje tih građana i okupiranih naroda Sovjetskog Saveza i Jugoslavije i da će »zahtijevati od središnje vlade Sovjetskog Saveza i Jugoslavije da dopuste bez uporabe sile, plebiscit za vlastitu odluku tih ljudi na bazi Deklaracije o ljudskim pravima UN i Helsinških spora-

Prvak kanadske liberalne stranke i gost I. općeg sabora HSP-a C. Jessee Fliss u pratnji g. Stjepana Nežića ostao pred zatvorenim vratima Hrvatskog sabora »Gornjogradska gospoda« nisu imala vremena.

KONFERENCIJI REPUBLIKANSKE STRANKE S.A.D.

AMERIKE

zuma«. Na kraju rezolucije još stoji da će ...»obvezati te narode, ranije nezavisne države, da opet potpišu sporazum sa svojim susjedima da bi osigurali slobodu i stabilnost tih značajnih regija u svijetu«. Ovaj značajan dokument koji su potpisali članovi vladajuće Republikanske stranke u SAD ukazuje na dva momenta. Najprije se mora već jednom raščistiti sa neoboljševičkom tezom koju zagovara stranka na vlasti kako svako dobro dolazi samo i jedino od njih, prvo zato jer smo taj film već gledali, a drugo stoga jer bi se to ubrzo moglo pokazati vrlo štetnim u sasvim praktičnom smislu, i to po čitavu Hrvatsku. Naime, gotovo svaka stranka u opoziciji u granicama vlastitih mogućnosti čini svojim aktivitemom sve ne bi li pomogla u današnjoj nezahvalnoj situaciji. To se danas ima respektirati u najmanju ruku iz kulturoloških razloga da ne idemo dalje. No, minoriziranje opozicijskog truda ubrzo bi se moglo pokazati kontraproduktivnim iz jednostavnog razloga jer usmenom predajom, po starom običaju, informacije kolaju dovoljno brzo da se takva politika uoči. Naime, kad već mediji nisu našli u sebi etičnosti da se zapitaju čemu se primjerice ima zahvaliti činjeniea da na proglašenju ustava nije bilo mjesta za **Savku Dabčević-Kučar**, ili kad su već zažmirili na fakat da na sjednicu Sabora od 25. siječnja unatoč tome da

Na povratku iz Washingtona u kabinetu g. Jacquesa Blota, zamjenika ministra vanjskih poslova Francuske

su pozvani predstavnici svih stranaka ipak nije bilo predstavnika HSP-a, onda bi barem bio red da se svaki trud poput ove rezolucije prikaže javnosti. Naime, sve one akcije koje provodi opozicija ne znače ništa drugo nego njihov rad unutar prostora koji im je svojim nezalaganjem u tom trenutku prepustila vladajuća stranka i čini se jalovim zatajivati stvari koje će ionako doprijeti do birača. Današnja tendencija sve većeg članstva HDS-a, znakovita konferencija za tisak SDSH kojoj su bili nazočni i neki mještani Plitvica sve širi organci HNS-a i vječno konstruktivni HSLS-a, za sada pokazuju samo statističku činjenicu da je HDZ na izborima privukla 42 posti birača. Medijskom blokadom na šta se žale sve stranke taj se broj zacijelo neće povečati, a da je onpomalo i upitan u prvom redu glede stranačke stege (koja neodoljivo podsjeća na demokratski centralizam) mogo se zamjetiti povremeno i prilikom glasanja u Saboru, ali još više su to osjetili **Neven Jurica** i **Boris Buzančić** obraćajući se okupljenima ispred Vojnog suda u Zagrebu.

Kad već opozicija pokazuje dobru volju ne vrišteći glede svakog propusta vlasti, ali i neopravdano šuteći u vezi stanovitih afera i minstarskih smjena, te u vezi fantomskog ekonomskog programa, tajnih sastanaka i mnogih drugih grešaka u koracima, kao što je primjerice popuštanje u Beogradu 25. siječnja kada je dopušteno uredovanje vojske glede paravojnih formacija (a kada je ova po običaju, otišla korak dalje te uhitila Virovitičane), bilo bi uputno prema toj istoj opoziciji biti barem korektan. Naime, kada već današnja vlast nije u stanju biračima omogućiti niti puku šetnju domovinom, a kamoli vožnju po čitavoj Hrvatskoj, mogla bi im barem priuštiti korektan nastavak izborne utakmice. Sve bi to moglo biti da nema — »taštine, taštine, proklete taštine«, kako je svojedobno zavapila Nastasja Kinski u »Tessi«, zar ne? ■

Drina kao sudbina

NAŠA GRANICA ILI NAŠA GROBNICA

U najodlučnijim časovima hrvatske povijesti jednu trećinu hrvatskog naroda njegovi politički prvaci i vođe, na temelju vjere putem mahnitog autonomašenja u bošnjaštvo i vjerskog fanatizma u isključivo muslimanstvo, odvode u gangrenozno slijepo crijevo kojega će prekodrinski Vlasi jednostavno amputirati. Politikom koja naredbodavno upućuje: »Izjasni se kao Musliman, jezik ti se zove bosanski!« skoro dva milijuna hrvatskih muslimana nasilno se čupa i baca od matičnog stabla hrvatskog naroda. U slobodi i u duhu gdje vlada demokracija ne vrši se takovo mentalno nasilje.

Najprimitivnijim metodama čupa se hrvatstvo iz korijena. Hrvatski jezik koji nas je vijekovima spajao, a u povijesnim iskušenjima opominjao milinom zvukova hrvatske ikavice, da smo jednog soja i odžaka, da se zbog vjere ne bismo međusobno istrijebili, danas se nasilno prekrštava u bosanski. U povijest Bosne ulazi se preuzimanjem najgrubljih falsifikata, ispolitiziranih i primijenjivanih u doba boljševičkog jednoumlja. Hrvatstvo bosanske kraljevske loze krije se od narodnih slojeva kao da je SIDA. Briše se istina koju su hrvatski kraljevi, banovi i hercezi ostavljali zapisanu u gradovima kulama i zidinama, te mnogim kulturnim spomenicima, koje vijekovima podizaže i ostavljaše kao vječni spoman povijesti hrvatstva Bosne i Hercegovine. Ispovijedati vjeru po islamskom ili po bilo kojem drugom zakonu je jedno, a popljuvati kolijevku i činjenica je drugo. Za zrele ljude i vjernike, vjera je vjera, a nacija je nacija. Pokrajinsko ime je jedna značajka, a jezično ime je nešto drugo što nosi u sebi sasvim druge dimenzije i prepoznatljive kodove. Zrelim ljudima stranačkim dekretom odozgo ne propisuje se ime i kojim jezikom zbore, jer oni to jednostavno znaju. Vođe koji drže do svog naroda tako ne postupaju, jer ga time vrijeđaju. Zar nije ponižavajuće kad netko misli da ne znaš ni kako se zoveš?!

Ovime vam, braćo moja iz Bosne i Hercegovine i Sandžaka, ne kanim ništa nametnuti. Osećam samo da sam dužna iznijeti golu istinu. Dokaze o hrvatstvu Bosne, koje ni zub vremena, ni mržnja dušmana nije uspjela razoriti i ukloniti s tla bosanskoga i srca hrvatskoga, skrivaju narodni vam vođe u zbjegu pred istinom. U bijegu traže spas za sebe i taj naš narod, koji mu u svojoj neupućenosti i neiživljenosti vjeruje. Biti pola stoljeća nacionalno neopredijeljen je frustracija nakon koje narod traži svoju kompenzaciju i umjesto da tom narodu pruže istinu i povedu ga na pravi put, oni sve ruše. Ono što ne učiniše dušmani roda dina nam i jezika činite eto vi izlizani politikanti, koji ste trčeći od srpstva ka jugoslavenstvu, od begovstva komunizmu, od komunizma nazovi demokraciji, od neopredijeljenosti do isključive tvrdokornosti muslimanstva kao jedine moguće i postojeće kategorije pa napokon do bošnjaštva i bosanskog jezika, dotjerali ovamo gdje jeste i gdje jesmo, dalje nego ikad. Islamu ništa bliži, hrvatstvu nikad dalji, srpstvu na meti nikad bolje!

Izetbegu koji je prijetio braći preko Une i Save i drugom begu s porculanskim osmijehom iz švicarskog laboratorija, te Purivatri koji je »povijesne istine« ispisivao kaleći ih na dnevno političkim dogmama u skladu s potrebama srbo-komunističkog marksizma – kažem jedno: »Bježali ste i bježite od istine, hrvatstvo Bosne kao da vas progoni i u toj trci pred istinom ostali ste bez daha. Danas, umjesto da gradite mostove uspostavljate temelje ravnopravnoj i jakoj zajedničkoj državi, utkivajući u te temelje dragocjeno mnoštvo niti koje nas povezuju, počem od dolaska na ove prostore pa kroz vijekove koji su prohujali nad nama od zajedničke hrvatske koljevke koja nas je odnjihala, od jezika koji nas je spajao, od zemljopisnog položaja koji nas omeđuje zajedničkim granicama prema svim drugim narodima, jezicima i kulturama do zajedničkih interesa i neograničenih mogućnosti za budućnost u povijesnoj nužnosti, upućenosti jednih na druge u obrani od veliko-srpske najezde na naš etnicum, tlo i bitak, koja nikad nije bila bliža i groznija.

Umjesto povezivanja svih tih sadržaja, sadašnji prvaci prolijevaju to vjekovno nasljeđe i jedino mogući put u budućnost, kao da su smrdljive spirine kojih se treba na bilo koji način otresti, pa nek' ih voda nosi, a ako nešto i ostane, zamrsiti do te mjere, da se više nikad odmrsiti ne da.

Rezultanta takve politike jest stanje raspolućenog hrvatstva, raspolovljenog hrvatskog nacionalnog bića kojemu svaka polovina zjapi nezaštićena kao rana koja peče, boli i ne zarasta. Krvari hrvatsko nacionalno biće na pragu 21-og stoljeća i bori se svojom slabošću i dušmanskom odlučnošću.

Ne pomognemo li sami sebi i ne nađemo li put do bratskog stiska ruke, kojeg stoljećima neprijatelji svih boja razdvajaju, pred naletom neumoljivih vremena bit ćemo pometeni i istrijebljeni s ovih prostora, jer zajedno smo došli kao jedno, zajedno nam je trajati i istrajati ili svak' svojim putem na stramputicu nestanka.

Ja rekoh svoje, a vi braćo kako hoćete, gonite pa dokle nam je suđeno. Meni je savjest mirna i duši mi je lakše, jer rekoh istinu kako je ćutim i od nje ne bježim.

Spas nije ni u Istambulu, niti u Teheranu, ni u Rimu, ni u Washingtonu, spas je u Sarajevu, Zagrebu, Splitu, Banja Luci...

Sava-Drava-Drina-Jadran bit će to naša država, naš dom, naša granica ili naša grobnica.

Vivian Gamulin

G. Alija Šiljak, član Predsjedništva HSP-a iz Foče, čuvar granice na Drini

Prilozi za Australsku turneju u XI – XII. mjesecu 1990. godine

IZ AUSTRALIJE

U Australiji utemeljno 8 ogranaka HSP-a čiji su predstavnici također sudjelovali na prvom općem saboru HSP-a (Milan Šimić, Tomislav Hrvojević, Blaž Kraljević, Jozo Pavlović, Marijan Demo)

Sa dolaska na aerodrom Sydney GG. Ante Paradžika i Krešimira Pavelića

Sa ispraćaja Ante Paradžika i Krešimira Pavelića na aerodromu u Sydneyu

Krešimir Pavleić govori na oproštajnoj večeri u HKL »Bosna« u Sydneyu 7. XII 1990.

PONESITE POZDRAV BRAĆE IZGNANIKA

Sokolovi naši Ante, Krešimire,
Vi nas napuštate suza mi navire,
Bol duboka guši izgnanika sina,
Jer daleko tamo majka Domovina,
Koja nas još voli i strpljivo čeka,
Jer i njoj je teška srca bolnog jeka,
Majka sve nas voli i strpljivo pati,
Na srcu su njenom prognani Hrvati,
Al na poziv Spremni sve ća da povrati.

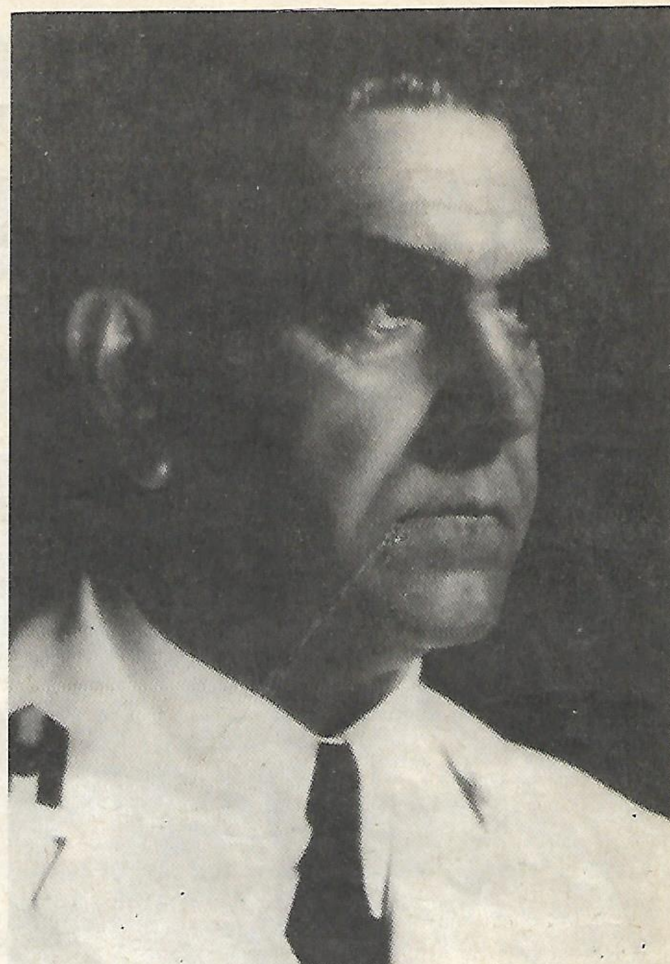
Pa kada ponovno obidjete Šestine,
Cvijeće odnesite Ocu Domovine,
Duh njegov nas zove, čuva, uči, štiti,
Ponosni pravaši i mi ćemo biti,
Dušmanu recite nek se ne veseli,
Sina rodoljuba daljina ne djeli,
Pozdravite Zagreb grad sina Sokola,
Odnesite pozdrav sa Sydneyskog mola,
Gdje je čvrsto gnijezdo Hrvatskog obola.

I, Vas pozdravljamo sinovi junaci,
Čelnici uzorni pravaški prvaci,
Ti si Ante Vitez bez mane i strave,
Stegovan, uzoran naš Ljubuški Lave,
A uz Tebe sad je mudri Krešimire,
Iz čijega oka mudrost sad izvire,
Vas dvojica skupno ko dva prava brata,
Čelnici Pravaške Stranke u Hrvata,
Danas Ispraćamo kroz sydneyska vrata.

I vi bijaste teški mučenici,
Al još se borite u pravaškoj bitci,
Domovina mati traži staro žezlo,
Ime Vam junačko povijesti se vezlo,
Hrabro vrli sinci s domaćeg ognjišta,
Rodoljub izgara, al ne traži ništa,
Bog i Hrvati, reče Otac prava,
Jedino je tako sigurna država,
Srca naša kliču Anti Paradžiku, Kreši, Paveliću.

Mirjana Emica Majić

KRIVE SLIKE

Ante Pavelić je, bez sumnje, najprieporniјa osoba suvremene hrvatske poviesti: ali, on nije iznimka, nikakav osobit, odjelit slučaj. Bilo bi nemoguće, u okviru ove radnje, navesti mnogobrojne preteće, a, još teže bi bilo s njima se detaljnije pozabaviti; stoga ću se ograničiti na neke događaje iz hrvatske prošlosti, koji će nam pomoći bolje osvijetliti lik, značaj i ulogu Ante Pavelića. Dostatno će biti sjetiti se tužne sudbine hrvatskog bana Petra Zrinskog (1621-1671) i njegova šurjaka, mladoga Frana Krste Frankopana (1643-1671), te žalostnog konca bana Jelačića (1801-1859). Častno mjesto među njima bi sigurno zauzeo tragični junak iz Rakovice, Eugen Kvaternik (1825-1871); davniji primjeri, kao braća Horvati i Ivan Palizna (+1391) bi nas odveli predaleko, zato se ograničujem samo na Zrinsko-Frankopane i Jelačića. Ako povučemo paralelu, između ove tri (četiri) osobe hrvatske povijesti, doći ćemo do čudnovata rezultata. Najprije radi se o ozbiljnim pokušajima: hrvatskome narodu, kojemu su oni sa svojim pothvatom i osobnom ulogom postali vođama, a narod ih je takvima priznao, osigurati elementarna prava na egzistenciju i život dostojna čovjeka, a to je bilo jedino moguće, ako ih se oslobodi iz austrijskog, odnosno mađarskog mačuhinskog skrbništva.

Dr. Marijan Rogić, član predsjedništva HSP-a i koordinator za Europu

Da su se pri tome katkada vlastiti interesi pokrivali s narodnim interesima: hrvatski probitci s mađarskim kod Urote Zrinsko-Frankopanske, i, da je Jelačićev podvig znao dobro iskoristiti bečki dvor neće umanjiti nakanu i može smetati jedino hrvatske smušenjake, iako i te dodirne točke ne smijemo svrgnuti s uma.

Petar Zrinski i njegov šurjak *Krsto Frankopan*[1] nijesu za ničim više čeznuli nego za respektiranjem vlastitih prava i prava njihova naroda, koji je krvario u ratnim razračunavanjima s Osmanlijama i Mletcima; nadali su se, da će austrijski generali, koje je Beč poslao u hrvatske zemlje u pomoć, poštivati njihove životne interese i interese njihova naroda, a njima da će pomagati i dati slobodu djelovanja u ratu kao vičnima u okršajima s Osmanilijama. No bečka vlada i Dvor, piše Zrinski poljskom kralju, Mihovilu Wisniowieckome, traže »u nemiru drugih svoj mir, u nesreći drugih svoju sreću, a u istrebljenju slaboština i u potpunom podjarmlje-

1 *Posljednji Zrinski i Frankopani, zbornik Matice Hrva[tske], Zagreb 1908.*
2 *Ferdo Šišić, Pregled povijesti hrvatskoga naroda, Zagr[eb] 1962., str. 303.*
3 *Uvreda veličanstva (kraljevske časti).*
4 *Vidi Ivo Frangeš, Povijest hrvatske književnosti, Zagre[b]-Ljubljana 1987., str. 103/104.*
5 *Velimir Deželić, Grobovi u tuđini, u: Posljednji Zrin[ski] i Frankopani, Zagreb 1908., str. 241-255.*
6 *Vidi Obljetnica hrvatskih velikana (izdavač Stan[ko] Tenšek), Zagreb 1971., str. 59-74, str. 67.*
7 *Izporedi: Ernst Bauer*
8 *Ludwig von Südland, Die südslawische Frage u der W[el]tkrieg, Wien 1918, str. 421.*
9 *Ferdo Šišić, Pregled, str. 420... Državna sveza s Ugarsko[m] odnosno s ugarskim kraljem-personalna unija-uzimlje [se] godina 1102. – Pacta conventa!*
10 *Isti izvor.*
11 *Friedrich Engels, Der Magyarische Kampf, u: Mar[x] Engels Werke, Band 6, Berlin 1975., str. 172.*
12 *Isto, str. 174.*
13 *Isto, str. 279.*
14 *Isto, str. 168.*
15 *Ernst Bauer,*
16 *Josip Horvat, Stranke kod Hrvata i njihova ideolog[ija], Beograd 1939., str. 52*
17 *Izporedi: Tomislav Ladan, Ante Starčević, u: Ante St[ar]čević, Politički spisi, Zagreb 1971., str. 35. i 19.*

nju Ugarske i Hrvatske svoju veličinu i slavu.«[2]

Ali je najgore, kaže on dalje, da nema nikakve nade u promjenu. Zrinski i Frankopan su platili Crimen lesae maiestatis[3] glavom na 30. travnja 1671. u Wiener Neustadt-u. Njihov »zločin« se sastojao u tome, što su pokušali vlastitu sudbinu svog naroda uzeti u svoje ruke; htjeli su i sudbinu obrnuti staru hrvatsku tužaljku De nobis sine nobis (O nama, bez nas!) u: O nama, ali s nama! Patriarhalni su Beč i katolička crkva poduzeli sve moguće, e bi rastumačili i narod u to uvjerili, da su tome »zločinu« krivi »tašta ljudska oholost« i bolestna ženska ambicija spisateljice Katarine Zrinske, žene Petrove i sestre Krstine.«[4]

Otac Domovine, Ante Starčević, će u borbi proti »neviernoj« dinastiji Habzburgovaca otrgnuti zaboravu ove hrvatske velikane, dvije stotine godina po njihovoj smrti i postati ih Hrvatima za uzore. Šačici rodoljuba će jedva, poći za rukom spasiti mučeničke kosti ove dvojice – dva stoljeća po njihovoj smrti![5] Proći će daljnjih dvjesta i pedeset godina – Habsburgovci su već sišli sa svjetske pozornice – dok budu ostaci Zrinskog i Frankopana našli »pokoj vični« u zagrebačkoj katedrali, gdje im je otkriveno poprsje za tristogodišnjicu smrti.[6] Kako se usud igra s Hrvatima: Ista crkva, koja ih je prije tristotine godina proklela i odricala ih se, daje im viečno utočište i trudi se, e bi stekla narodnu sklonost, ovu dvojicu podići na oltar mučeništva. Vrijeme je vjerojatno sazorilo?

Jelačić se, navodno, borio za austrijsku Monarhiju. Ali ne stoga, jer bi on bio lojalni i Monarhiji odani častnik je Jelačić postao legendarnim revolucionarom i opjevanim junakom, narodne pjesme, u kojoj je našao mjesto kao »svitli car«, »svitla kruna« i »hrvacki kral«[7], nego kao branitelj životnih interesa hrvatskog naroda. Kossuth-ov cilj je, naime, stvoriti mađarsku državu od Karpata do Jadrana, sadržavao negaciju Hrvatske: »Ne znam za hrvatsku naciju. Gdje je Hrvatska? Ja je ne mogu naći na zemljovidu!«[8]

Jelačiće je odgovorio na Kossuth-ovu uvredljivu provokaciju s objavom rata s kojom je prekinuo 750-godišnju svezu dviju država Ugarske i Hrvatske. Jelačić i Hrvati su tražili slobodu, »jednakost i ravnopravnost svih naroda i narodnosti što živu pod ugarskom krunom.«[9]

Pošto ugarsko ministarstvo ove jednostavne i opravdane uvjete ne misli ispuniti »nalaže nam čast i dužnost da pokušamo zadnje: da se latimo oružja.«[10]

Tadašnji slobodarski Mađari, talijanski liberali i posebice marksistički način pisanja povijesti ožigosali su Jelačića kao reakcionera par exellence, bez obzira na to, što je riješio mnoga socijalna pitanja, koja su slovila kao naprednjačka. Friedrich Engels slika ga kao fanatičnog nosioca »kontrarevolucije«, ne vidi u njemu ništa drugo nego »odpad naroda u tisućuljetnjem skroz zamršenom razvoju.«[11] A želja za samostalnošću kod Hrvata se razbudila, veli Engels, samo zato, »e bi s time ujedno zagušili njemačko-mađarsku revoluciju.«[12] Mađari su prema Hrvatima bili »previše popustljivi«. Ova »blagost prema narodu, koji je po naravi kontrarevolucionaran je jedino, što se Mađarima može predbaciti.«[13] Samo Nijemci, Mađari i Poljaci su sposobni za život narodi za Engelsa, ostali moraju propasti, »u revolucionarnoj svjetskoj oluji.«[14] U daljnjem izlaganju ćemo viditi, da su se skoro obistinile želje i proročanstva Friedricha i Engelsa i Karla Marxa u rukama i oružju njihove duhovne djece koncem svibnja 1945. kod Bleiburga-a, a i danas se izpunjavaju ubojstvenim perom jugoslavenskih i marksističkih povjesničara i publicista.

Još samo jednu o prigovoru reakcije i Jelačićev odgovor na to: »Da li sam ja čovjek reakcije ili napretka, dokazao sam cijelim dosadašnjim životom i s mojim sadašnjim nastojanjem, što svojoj domovini, kako što duh vremena traži, da se svim narodima garantirano ravnopravnost i sloboda uščuvaju, koje su danas od jednog susjednog naroda ugroženi... Ako je reakcija nastojanje, boriti se proti svakoj vrsti ugnjetavanja, proti svakoj tiranskoj vladavini, proti svakoj despociji, pa bila ona i u liku peštanskog ministarstva – onda sam reakcioner.«[15]

U zadnje vrijeme se trude čak i komunisti, kako bi Jelačićev spomenik, kojega su oni 1945. uklonili i sakrili u nekom zagrebačkom podrumu, vratili na njegovo staro počastno mjesto u središtu Zagreba.

Junaku rakovičkom, trećem primjeru u redoslijedu, Eugenu *Kvaterniku*, je uspjelo uzbuditi duhove u ondašnjoj Austro-Ugarskoj. Trodnevni ustanak (8.11. listopada 1871.) – dvije stotine godina poslije tragičnog konca Petra Zrinskoga i Krste Frana Frankopana! – i smrt vođe Kvaternika i njegova intimusa Vjekoslava Bach-a ukočili su, javni i politički život u Hrvatskoj: svatko se bojao, da će ga se dovesti u svezu s Rakovicom i obiediti ga s izdajstvom, ako se slobodno izrazi i digne svoj glas proti nepravdi Austrijanaca i Mađara.[16]

Pa i sam Ante Starčević: nijesu li crkveni predstavnici vidili u njemu buntovničkog Jana Husa (1369-1415), a predstavnici dobrih i državi odanih građana jakobinski zloduh, dok su njegovu stranku nazivali »bandom razbojničkom«.[17]

Trideset godina po smrti Ante Pavelića, četrdeset i pet godina po svršetku Svjetskog rata, stoji njegovo ime i ime, najčišćeg hrvatskog nacionalnog pokreta u hrvatskoj povijesti uopće, Ustaškog Pokreta, pod žigom prokletstva, i svaki, koji iole pokuša povrijediti, ili Bože sačuvaj! podići, zaobići izrečeno prokeltstvo, optužit će ga vlasi s izdajstva, sa još više zločinačkog djela... Kako se povijest ponavlja!

M. Rogić

NAŠI VELIKANI

Gdje su naši velikani znani
što su nekoć bili pjesmom opjevani;
gdje su naše stare gusle javorove
što su budit znale dične vitezove?

Pitanja su teška, odgovora nema
i nebo se stidi, plakati se sprema:
nad udesom jedne tisućljetne nacije
i nad suznim licem mile Croatie.

Mi plakati nećemo! Neka njoj je slava!
Sjetimo se samo kralja Tomislava,
te Josipa Jelačića bana,
Petra Zrinskog, Krste Frankopana!

Sjetimo se smjelog kralja Krešimira
i s njime ljutog zmaja Zvonimira,
te junaka mnogih domovine svete
dok joj prve postrojbe odano u boj lete!

Zaboraviti naše slavne velikane
nećemo ni kneze ni ponosne bane,
niti one što su za zlatnu slobodu
život spremno dali hrvatskome rodu!

(1983.)

Ivica Karamatić

OTVORENO PISMO

DR. BRANKU BABIĆU
ministru pravosuđa i uprave Republike Hrvatske

Gregoriji Maksimov
Ivanović Germogen
Mitropolit
Hrvatske Pravoslavne Crkve

Bez suđenja ubijen na zvjerski način 1945. godine od tzv. hrvatskih komunista.

Gospodine ministre!
U posjedu smo foto-kopija službenog dopisa Ministarstva Pravosuđa i Uprave: – Klasa: U/I-230-02/90-01/26 UR broj: 514-04-04-02/4-90-3 od 6. studenog 1990. i RJEŠENJE: Klasa: UP/I-230-02/90-01/26 Ur. Broj: 514-04-02/4-90-6 od 22. studenog 1990., po Vama potpisani u svojstvu ministra Pravosuđa i Uprave, upućeni DRUŠTVU VOJNIKA BIVŠIH HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA »HRVATSKI DOMOBRAN«, Zagreb, Marulićev trg br. 2/II, u vezi zahtjeva za upis u registar udruženja građana.
Kao Hrvat i kao bivši djelatni častnik tadanjih HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, javno i otvoreno PROTESTIRAM, protiv Vaše odluke i RJEŠENJA SA KOJIM SE ODBIJA ZAHTJEV DRUŠTVA BIVŠIH VOJNIKA HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA »HRVATSKI DOMOBRAN«, za upis u registar udruženja građana, kao i protiv Vaših navoda i razloga, koje u dopisu i RJEŠENJU navodite, kad tvrdite, da su se pripadnici tih oružanih snaga (hrvatskih) borili na »strani fašističkog okupatora.«
NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA nije bila pod »fašističkom okupacijom«, već MEĐUNARODNO PRIZNATA DRŽAVA sa svim atributima jedne države i tek u onim teškim ratnim prilikama u savezništvu sa silama Osovine, i hrvatski narod se je branio od onih, koji su poveli oružanu i zaplotnjačku borbu protiv tek obnovljene hrvatske države. Hrvatsko Domobranstvo, Ustaška Vojnica, Hrvatsko Zrakoplovstvo, Hrvatska Mornarica, Hrvatsko Oružničtvo, bile su to jedinice u sastavu HRVATSKIH ORUŽANIH SNAGA, braneći HRVATSKI NAROD I NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU i to upravo protiv onih jugokomunista-partizana koji su 1945. godine hrvatski narod strovalili u najcrniju okupaciju, a koje posljedice još i danas hrvatski narod ispašta.
Zar Vama gospodine ministre nije ništa poznato o pokolju razoružanih hrvatskih vojnika, pa i civila kod Bleiburga, Kočevskom Rogu, te onih preko 40 tisuća u jami Jazovka i još mnoge takove jame po tada okupiranoj Hrvatskoj. – Zar su i za Vas to tek bili »suradnici i u službi fašističkog okupatora« o kojima ni sada, nakon 45 godina nije potrebno povesti istragu, te izvršioce i još više, naredbodavce tih zločina (bez obzira dali su još živi ili ne), izvesti na javni sud pred hrvatskim narodom.
Po kojem to kriteriju, na kojoj pravnoj osnovi i po kojem to demokratskom uređenju Vi smatrate još uviek vojnike bivših HOS-a, da i nadalje trebaju ostati građani drugog, trećeg ili zadnjeg reda, jer da su se borili »na strani fašističkog okupatora«. – Zar to ne zvuči na otrcanu jugokomunističko-partizansku podvalu i lažnu obtužbu? – Dali Vi kao ministar Pravosuđa i Uprave možete to objasniti hrvatskom narodu, još preživjelim hrv. vojnicima, porodicama i potomcima onih nekoliko stotina tisuća pobijenih, umorenih zaklanih razoružanih hrv. vojnika, civila, pa i žena i djece 1945 godine i onih poslijeratnih godina.
Po kojoj to »slučajnosti« Vaši navodi u rješenju i dopisu su istovjetni sa onima, koje su upotrebljavali jugokomunistički sudovi 1945. g. i kasnije, kad se je sudilo hrvatskim vojnicima, koji su na neki način izmakli onom pokolju po Sloveniji i preživjeli »kolone smrti«, »križni put« i logore. – Među takovima sam bio i ja tjeran sve do rumunjske granice, a zatim u Zagrebu na Okružnom sudu osuđen na robiju, zato što sam bio častnik Hrv. Oruž. Snaga i sudjelovao u borbama protiv jugokomunista-partizana, naravski i već po običaju tadanje OZN-e, da su fabricirali i lažne obtužbe, koje ja nikada priznati nisam mogao, ali da sam bio u HOS-a, u borbama protiv jugo-partizana, pa i ranjen, to nisam ni onda tajio, pa neću ni danas, bio sam i on da i danas, ponosan, da sam ispunjavao moju rodoljubnu dužnost prema Domovini Hrvatskoj i tada postojećoj Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.
Novoizabrani Hrvatski Sabor već na svojim prvim zasjedanjima donio je zakonsku odluku o promjeni naziva Republike Hrvatske, o hrv. zastavi grbu.
Vaše spomenuto RJEŠENJE povlači mnoga pitanja koja neće moći ostati neodgovorena, a vrlo je jasno i ponovno dolazi do izražaja, da hrvatskom narodu je jedini put i jedino rješenje, da stvori i uspostavi suverenu, slobodnu, demokratsku, samostalnu, nezavisnu ili neovisnu HRVATSKU DRŽAVU (neka ju nazove kako je najprikladnije, ali nek bude prava država i sa svim atributima jedne države), te dok god postoji Jugoslavija u bilo kojoj formi, to je trajna pogibelj i opasnost biološkog istrebljenja hrvatskog naroda.

Vjekoslav Cecel

OGRANAK HSP U PARIZU

Pariz, 02. veljače 1991.

Na zahtjev Hrvata Pariza, a protivu svake Jugoslavije, održana je vrlo uspjela tribina HSP, uz nazočnost predsjednika stranke gosp. Dobroslava Parage, gosp. Hasana Selimovića i ostalih dužnosnika i simpatizera ove domovinske, stranke, jedne od najstarijih u našoj Domovini, stranke naše HRVATSKE BUDUĆNOSTI. Već u 18 h počeli su se iskupljati Hrvati i Hrvatice, veseli i zadovoljni, sa velikom željom da vide i čuju HRVATSKOG MUČENIKA, velikog borca i ambasadora za ljudska i nacionalna prava, kako našeg HRVATSKOG NARODA, tako i naše braće ALBANACA I OSTALIH POTLAČENIH NARODA U TOJ satrapskoj Jugoslaviji.

Točno u 20 h, dvorana je bila ispunjena do posljednjeg mjesta, očekujući da se pojavi predsjednik HSP gosp. Paraga. Kada je ušao u dvoranu u pratnji prijatelja Selimovića i drugih dužnosnika, bio je toplo pozdravljen od nazočnih Hrvata i Hrvatica, osobito od HRVATSKE MLADEŽI, koja čezne za svojom Domovinom, za svojom Hrvatskom. Poslije kraće pauze, voditelj programa u svom kraćem govoru pozdravlja goste i nazočne Hrvate, te moli predsjednika gosp. Paragu da uzme mjesto za govornicom. Kada je uzeo svoje mjesto, Hrvati su ga srdačno pozdravili pljeskom i poklicima. Govor predsjednika Parage bio je pun bola i ljubavi, pun ljudskog razumijevanja, pun gorčine prema okupatoru naše Domovine Hrvatske, prema ratobornim Srpskim generalima i podvalama beogradske čaršije.

Govoreći o nacionalnim i ljudskim pravima, o pravu HRVATSKOG NARODA, te spomenuvši našu lijepu Bosnu i Hercegovinu, domovinu svih Hrvata, u sali grmi rekao bi Trebević gori, ne braćo, Trebević ne gori, to naš Paraga govori.

Osobito su primjećena naša muslimanska braća, koja viču: nedamo te seher bosno iz naručja majke Hrvatske. Završetak govora predsjednika Parage burno je pozdravljen, i zadovoljan se vraća na svoje mjesto.

Poslije, voditelj programa najavljuje gosp. Hasana Selimovića, čovjeka čije rane još krvare, čovjeka u poodmaklim godinama, čovjeka iz koga izvire snaga i moć, volja i ljubav. Kada je stao iza govornice, pogledao je svoje Hrvate, suze mu lijevaju niz lice, reče ovako: Hrvatice i Hrvati, braćo i sestre! Dozvolite mi da vas pozdravim u ime bosansko-hercegovačkih velikana, branitelja Islama i našeg zajedničkog Hrvatstva (u sali ogroman pljesak i povici). Završavajući svoj govor, govor koji puni hrvatska srca, reče ovako: Braćo, mi smo jedan narod različitih vjera, mi smo jedno stablo sa dvije grane. Vjera je privatna stvar svakog pojedinca, svi smo mi vjernici, no, mi imademo i jednu zajedničku vjeru u koju moramo svi vjerovati, a ona se zove Hrvatska. Zbog toga želim, da se osjećamo građanima Sarajeva i Zagreba, Banja Luke i Osijeka, Mostara i Dubrovnika. Velika mi je želja da budemo zajednički splavari na našoj zajedničkoj Drini, te ribari u zajedničkoj barci na našem zajedničkom Jadranu. Još nije ni završio, niti stigao da im se zahvali, svi su mu letjeli u susret, svi su željeli da ga pozdrave, a bilo je i suza radosnica.

Daklen, dok je srca bit će i CROACIJE.

U nastavku tribine, bilo je nekoliko pitanja na koje je odgovorao gosp. Paraga i gosp. Selimović, te već u kasnu noć prišlo se biranju upravnog odbora HSP sa sjedištem u Parizu.

Za svako mjesto u odboru su bila tri kandidata, koji su birani tajnim glasanjem. Predsjednik, dopredsjednik, tajnik i blagajnik. Lista izabranih kandidata se nalazi kod gosp. Parage, te zbog toga nisam u mogućnosti listu objaviti u ovoj reportaži.

Kada je izbor završen, predsjednik Paraga je čestitao novoj upravi i članovima, te ih pozvao da pošalju svoje predstavnike na SABOR HSP u Zagreb. U pola noći, dvadesetak Hrvata pošlo je sa predsjednikom Paragom na večeru, i tamo smo uz udobno jelo nastavili sa razgovorima o našoj LIJEPOJ DOMOVINI.

Sve u svemu, to je bila nezaboravna večer, večer hrvatske braće, braće HSP.

Bog i Hrvati!
Izvjestitelj Ismet Odra

Ivan Kovač – PREDSJEDNIK
Anđelko Krauth – DOPREDSJEDNIK
Sylvie Radanović – TAJNIK
Stipe Buljovčić – DRUGI TAJNIK
Marija Vlah – BLAGAJNIK
I. Zvonimir Vidmar – DRUGI BLAGAJNIK

U hrvatskom katoličkom centru u Parisu za vrijeme tribine HSP-a

TJEDNIKU »GLOBUS« *»Oslobođenje« Sarajevo, utorak 16. travanj. 1991.*

LOŠ SLUGA GOREG GOSPODARA

Poštovana »Redakcio« u prošlom broju ste objavili intervju sa gospodinom Darkom Bekićem, savjetnikom predsjednika Tuđmana. Ne mogu, a da se ne osvrnem na neka njegova izlaganja i postavim neka pitanja!

Na pitanje o »...situaciji u Srbiji« gospodin Bekić odgovara: »Srbija ima druge probleme; već je i prije imala državu no njen je problem određivanje granica...«. S obzirom na odgovor g. Bekića na pitanje prije toga upitao bih smatra li to gospodin Bekić da Hrvatski narod prije nije imao svoje države i da se Hrvatski narod odriče sna o svojoj jedinstvenoj državi?!

Dalje, smatra li to gospodin Bekić da je ova današnja karikatura od Hrvatske države – koja i takva postaje sve manja pod naletom velikosprskog ekspanzionizma i »ispravne« politike – rješenje Hrvatske državnosti?! Vi kažete »Hrvatima nije problem živjeti u takvim integracijama.« E, pa ako za Vas nije problem što Hrvati iz takvih integracija izlaze duhovni i gospodarski i brojčano osakaćeni, za hrvatski narod to, zaista, mora biti, ako želi da poslije tih »vaših« integracija izvuče živu glavu i ne bude sveden na nacionalnu manju integracije!!!

Gospodine Bekući dajete li vi to savjet da »kao guske u maglu« Hrvati odu u naručje »preobražene« i »demokratske« Jugoslavije, kao što su to »dobrovoljno« učinili 1918. i 1945., godine. E, ako je i od savjetnika previše je!!!

Poštovani, gospodine Bekiću, ako je nešto očigledno – onda je to težnja Hrvatskog naroda za svojom nezavisnom državom na svom povijesnom i narodnom području, jer je ona sigurni uvjet i jamstvo duhovnog i gospodarskog napretka Hrvatskog naroda prema njegovim sposobnostima, a što mu je u »vašim« integracijama dobrano uskraćeno! Tako da vaša »formalno-pravna potvrda« i »jedino čemu stoljećima teže (Hrvati!!! opp. m) je život u ravnopravnoj zajednici s drugim narodima« zaista zvučni mizerno i falsifikatorski, da ne kažem što drugo! Zato, o slobodi Bože, Hrvatski narod od takvih savjetnika i »savjeta«!

Zaista, gospodine Bekiću, neshvatljivi su vaši zaključci o Hrvatskim težnjama i opcijama i to više kada ste izložili značenje Jugoslavije za Srbe i što su Hrvati postizali dok su bili samostalni.

Što biste tek rekli za ove relacije, Petar Krešimir IV i danas, kralj Tomislav, Zvonimir i njihova Hrvatska i danas. A što biste tek rekli za Nezavisnu državu Hrvatsku koja je imala oko 300.000 vojske i koju je priznalo 25 država? Dobro, rečeno o tome, ta vi niste za nju, sigurno, čuli: Zašto uopće potežete relacije: hrvatski knezovi i danas, kada vam je to argument tek za drugu opciju (razdruživanje – op. m.), koju vaša prva opcija dobrano isključuje!

Konačno, da li ima nešto i u tome što V navodite naše knezove a ne i kasni moćnije kraljeve s vašim viđenjem Hrva ske budućnosti?!

Na kraju, gospodine Bekuiću, i'vrapci n grani znaju da je za skladan suživot poštivanje potrebna obostrana volja želja!

Toliko!

Ante Mat

Ismet F. Muftić, posljednji zagrebački muftija obj šen 1940. od komunističkih krvoloka na vratim džamije bez ikakvog suđenja.

P.S. ..Od 30.3.1990. sam bi povjerenik za Banja Luku i Livanjsku općin da bi se aktivirao u HDZ-u pošto HSP ni mogao nešto značajnije učiniti.

Organizirao sam HDZ u Banja Luci, te sam bio predsjednik općinskog odbora HD Banja Luka i član izvršnog odbora HDZ B H. Na što sam podnio ostavku zbog neslag nja sa politikom HDZ B i H.

INICIJATIVNI ODBOR

Hrvatskih političkih emigranata Europe

Cilj političkog djelovanja cijelokupne hrvatske emigracije nakon II. svjetskog rata bio je do nedavno i ponovna obnova povjesne i etničke nezavisne HRVATSKE DRŽAVE. Najnoviji svjetski događaji, kojima su predhodile teške političke i gospodarstvene prilike, nagli i totalni poraz komunista u pojedinim državama istočnog lagera, pogodovale su nakani hrvatske političke emigracije. Polako ali sigurno silazi dojučerašnje moći s političke scene i tako svršavaju krvavi put. Promjene u istočnoj Europi imale su utjecaja i na promjene u Hrvatskoj. Hrvatski politički emigranti bili su u velikoj većini jedinstveni kada su na nova gibanja u Hrvatskoj ustvrdili slijedeće: Hrvatskom narodu je sada otvorena mógućnost, da vèć jednom zrelo, razborito i državnotvorno odluči ne samo o svojoj vlastitoj sudbini, nego i o svojoj vlastitoj narodnoj državi. Mnogi hrvatski emigranti su smatrali da je u izbjeglištvu sada njihova zadaća ispunjena i da se buduća politička borba treba nastaviti u Hrvatskoj. Očekivalo se da će novoustrojena vlada potražiti pomoć među pokušanim Hrvatima u političkom, kulturnomm i gospodarstvenom iskustvu, koji bi svojim znanjem i stečenim dugogodišnjim ugledom mogli od neprocijenjive vrijednosti pomoći Hrvatsku u ostvarivanju demokracije i gospodarstvenog napretka. Novoustrojena hrvatska vlada je umjesto prakticiranja programa naprednih i suvremenih država stvarala mit o nekom imaginarnom kapitalu iseljenih Hrvata prateći razvitak političkih i gospodarstvenih promjena u Hrvatskoj, nakon ustrojavanja nove hrvatske vlade i njenog predsjednika Tuđmana hrvatska politička emigracija krozu Inicijativni odbor donosi:

REZOLUCIJU

1. Solidarizirajući se u početku s novim događajima u Hrvatskoj i uvjereni da će domovina pronaći sposobne i državotvorne Hrvate, koji će znalački i politički mudro ostvariti hrvatsko povjesno pravo i ispuniti želju i stremljene hrvatskog naroda, hrvatska politička emigracija doživljava ponovno vrijeme u kojem njezini vodeći ljudi i vođe u domovinii ponavljaju politiku u prošlosti, koja određuje sudbinu hrvatskom narodu prema potrebama susjednih i srodnih naroda, ističući etničke i jezične sličnosti. Oni optužuju zdrav osjećaj onog dijela naroda, koji ih ne slijedi na tom samoubilačkom, uništavajućem putu i proglašavaju u par navrata emigraciju mrtvom.

2. S ovom REZOLUCIJOM želimo pokazati hrvatskom narodu da politička emigracija nije mrtva. Zbog stjecaja političkih prilika u Hrvatskoj mi smo prepustili odvijanje političkih i gospodarstvenih prilika domovini s ufanjem da će pronaći pravi put svog hrvatskog razvitka. No, to se nije obistinilo. Zato hrvatska politička emigracija ponovno javno istupa s jasnim polističkim stajalištem, kojeg je hrabro branila desetljećima i ni u jednoj prilici nije prezala od progona svih mogućih policija svijeta, represalija, osuđivanja na duge godine zatvora i nasilnih udbaških ubojstava.

3. Hrvatska politička emigracija osuđuje odluke hrvatske vlade, koja je uz sluganske dodvoravanje srbokomunistima dozvolila, da srbska manjina terorizira hrvatski narod po južnoj Hrvatskoj, Baniji i Korduni i s tim nanaša ogromne materijalne štete ionako osiromašenom hrvatskom narodu tog kraja. Osim toga narušava ugled i dostojanstvo Hrvata u domovini i svijetu, jer na ovakvo stajalište vlade, hrvatski čovjek se osjeća manje vrijednim i nesposobnim da svoju domovinu brani i da svoj životni put usmjerava u tjekove naprednih i civiliziranih država u čije zajedništvo doista i pripada.

4. Hrvatska politička emigracija osuđuje sve članove sadašnje hrvatske vlade, koji su se kao dojučerašnji aktivni članovi komunističke partije ponovno ifiltrirali u vlast i svojim vladanjem nasilno guraju Hrvatsku u sustav jugosatrapijske konfederacije te komunističkim porivima na sve moguće načine negiraju i sprječavaju ponovnu obnovu povjesne i etničke HRVATSKE DRŽAVE.

5. Hrvatska politička emigracija isto tako osuđuje postupke i izjave današnjeg predsjednika Tuđmana koji opetovano tvrdi, da su regularni vojnici NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE ratni zločinci i da se njima ne će

nikada oprostiti i dozvoliti povratak u Hrvatsku.

6. Hrvatska politička emigracija oštro prosvjeduje zbog Tuđmanove izjave svjetskoj javnosti po kojima je bio neki antifašistički borac, a ne zakleti komunist zadojen Staljinističko-Titovskom uništavajućom ideo-demagogijom, boreći se zdušeno protiv hrvatskog naroda i NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE za cijelo vrijeme njezinog postojanja. Ovakva neistinita izjava generala Tuđmana sprječava temeljitu istragu svih zločina koji su počinjeni nakon II. svjetskog rata nad hrvatskim narodom, uključujući tu hrvatske vojnike koje su Britanci izručili komunistima, Tuđman se još i danas slijepo drži ideologije dokazanim zločinaca i kriminalaca koja nanosi nesagledive štete hrvatskom narodu i Hrvatskoj.

7. Hrvatska politička emigracija osuđuje i one ministre koji su došli na vlast posredstvom generala Tuđmana a bili su dojučerašnji aktivni članovi komunističke UDB-e i tzv. jugoslavenske narodne armije. Ovi ministri su odano i sluganski bili direktni sukrivci za progone osude, zatvaranje na duge godine tamnica, organizirana ubojstva najboljih sinova hrvatskog naroda u izbjeglištvu, nasilna iseljavanja milijuna Hrvata i za totalno uništavanje hrvatskih krajeva i osiromašenje hrvatskog naroda. Pustoš koji je učinjen po teroru Tuđmanovih ministara danas predstavlja neporušiv dokaz hrvatskog mortaliteta i porast srbskog pučanstva u najpovjesnijim i najplemenitijim hrvatskim krajevima.

8. Daljnji opstanak UDB-e naslućuje, da će se politički protivnici današnjeg Tuđmanovog vodstva i dalje progoniti, suditi i zatvarati na duge godine tamnice, a onoga, koga UDB-a obilježi »teroristom i opasnim za ustavni poredak« će i dalje ustaljenom i prokušanom ubilačkom metodom plaćeničkih »kilera« nasilno umoriti Hrvatska politička emigracija nepobitno ustvrđuje, da se stanje nakon tzv. demokratskih izbora nije promjenilo i vlast i sudstvo ostalo je u rukama udbaša, a dojučerašnja ustaljena praksa UDB-e ponovno prijeti »argumentom sile«.

Čvrsto i neporušivo stajalište sažeto u navedenim točkama REZOLUCIJE znači nastavak borbe političke emigracije Hrvatska politička emigracija najenergičnije osuđuje sve one članove današnje hrvatske vlade, koji sada vode hrvatski narod, kojem su s lažnim obećanjima slikali nezavisnu državu, u slijepu ulicu iz koje će teško biti povratka. Hrvatska politička emigracija jedinstveno stoji na čvrstom stajalištu obrane hrvatskog povjesnog prava: ponovna obnova povjesne i etničke nezavisne HRVATSKE DRŽAVE.

Svi oni članovi današnje hrvatske vlade koji nas mjesecima pokušavaju uvjeriti, da nije politički mudro taktički razborito u ovo vrijeme tražit hrvatsko povjesno pravo, predstavljaju najobičnije politikante. Hrvatska politička emigracija traži, da ti sv članovi novoustrojene vlade bez daljnjeg odlaganja moraju sići s političke pozornice, koju oni bezumno nazivaju »političkim radom za dobrobit Hrvatske« te svoje mjesto prepuste razumnim, savjesno-državotvornim Hrvatima koji će hrvatsku budućnost, razvitak i napredak vidjeti samo tražiti u samostalnoj i nezavisnoj hrvatskoj narodnoj državi. Je obnovljena i ponovno utemeljena HRVATSKA DRŽAVA će sutra stvoriti uvjete da konačno može sebi samu predstavljati kao punopravan ravnopravan član Europske gospodarske zajednice. Ovakav ostvare cilj imati će za HRVATSKU DRŽAVU i hrvatski narod sigurnu i sretniju budućnost a to je i želja za stremljenj čestitih i odanih sinova Hrvatske. sutra kada naša djeca svojim radom i sposobnošću budu prenosila doba glas Hrvatske, moći ćemo s dikom reći: NAŠ ŽIVOT JE IMAO CILJ SMISAO!

Za Inicijativni odbo
hrvatskih političkih emigranata Europ
Ing. Ivica Novakov
Haupstr. 56 – D 8037 Olchin

PRIOPĆENJE OGRANKA HRVATSKE STRANKE PRAVA POSUŠJE

Naredbu Predsjedništva Jugoslavije shvaćamo kao izravni napadaj na hrvatski narod, ali i kao najbolji pokazatelj da je svaka Jugoslavija, bolje reći Srboslavija, ne samo tamnica, nego i grobnica hrvatskog naroda. Uprkos tomu, ne bojimo se velikosrpske imperijalne politike JNA koja čini posljednje pokušaje rastrojbe Hrvatske stvaranjem ozračja strepnje i neizvjesnosti. Uvjereni smo da će hrvatski narod na cijelokupnom hrvatskom povijesnom i etničkom prostoru biti pripravan odkloniti i najmanje dezintegracijske pokušaje JNA, koja je, uzgred rečeno, već davno izašla iz saveznih ustavnih okvira.

OBJELODANJENO NA RADIO POSUŠJU DNE 27. I. 1991.

PRIOPĆENJE HSP POSUŠJE

Ogorčeni smo izmjenom prvotne odluke predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana ne ići na razgovore s Miloševićem u Beograd. Držimo da se s Beogradom ne može nikako pregovarati, pogotovo dok JNA na najgrublji način izlazi svojim postupcima iz Ustavnih okv ra velikosrpsko–imperijalističkim i un tarističko–hegemonističkim stremljenj ma. Poglavito iritira premještanje vojnik hrvatske i slovenske narodnosti u istočn dijelove Savezne države, ali i povlači na jednodušan zahtjev za smjenu vojno vrha JNA poradi mira u kući, boljitk demokracije i dobra svih nas – čime se postupno stvorili uvjeti za formiranj hrvatskih oružanih snaga.

A kada zahtijevamo stvaranje preduvj ta za formiranje hrvatskih oružanih snag onda time želimo samo, iz domoljubni pobuda, pospješiti obranu našeg, tešk stečenog, premda još ograničenog, suver niteta Domovine i Naroda.

OGRANAK HSP POSUŠ
Ivica Karamatić, predsjedn

OTVORENO PISMO SABORU REPUBLIKE HRVATSKE

Štovani naslove,
Putem sredstava javnog priopćavanja saznadosmo da je Sabor Republike Hrvatske donio dana 21. ožujka ove godine Zakon o blagdanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj.
Među tim blagdanima i neradnim danima navedeni su:
30. svibanj (Dan državnosti) i
22. lipanj (Dan antifašističke borbe).
Kada smo saznali da su ova dva dana određena kao blagdani prosto u to nismo mogli vjerovati iz više razloga. Evo zbog čega:

30. svibanj (Dan državnosti)
Republike hrvatska nije 30. svibnja 1990. postala državom, kao što to nije bila niti kroz proteklih četrdeset i pet godina. Hrvatska nije međunarodno priznata država, nema svojih diplomatskih prestavništava, kao što su konzulati i ambasade, nema svoje vojske, niti državne monete, ne može se Hrvatsku naći na međunarodnoj političkoj karti. U Hrvatskoj vladaju beogradski hegemonisti, kao što su vladali od 1918. do 1941. i od 1945. pa sve do danas. T.zv. JNA hapsi Hrvate i protiv njih vodi kaznene postupke. Ta ista JNA daje naloge za pokretanje krivičnog postupka protiv jednog ministra RH, kao što je g. Martin Špegelj, koji se mora u »suverenoj Hrvatskoj« sakrivati kako ne bi bio uhapšen.
Dakle, iz ovih činjenica sasvim je jasno da Republika Hrvatska nije postala 30. svibnja 1990. suverenom državom, nego je ostala i dalje pod vlašću srpske vojske, što znači pod vlašću srpskog okupatora. Ako je danas Republika Hrvatska DRŽAVA u pravom smislu riječi onda je i svaka općina u Hrvatskoj država, iz razloga što Hrvatska nema više suvereniteta od jedne općine.
Iz naprijed navedenih činjenica sasvim je vidljivo da Republika Hrvatska nije suverena država, nego jedno administrativno područje kojim vlada srpski okupator pomoću svoje PETE KOLONE, potpomognute VRHOVNOM KOMANDOM, na čelu koje se nalazi VELJKO KADIJEVIĆ, a uz njega ostali srpski generali. Ne potvrđuje li ovu činjenicu i osnivanje t.zv. SRPSKE KRAJINE u koju ne smiju pristupiti HRVATSKI REDARSTVENICI. Nije li onda smiješno slaviti Dan državnosti ako države nema? Čak što više pred vratima se nalazi TREĆA JUGOSLAVIJA u koju će biti gurnut Hrvatski Narod bez njegova pitanja. Tim činom biti će zapečaćena sudbina toga naroda za daljnjih četrdeset i pet godina a možda i za sva vremena. Kada bi Hrvatska bila suverena država Hrvatski bi Narod sam o sebi donosio sudbonosne odluke i ne bi dopustio da umjesto njega odlučuju drugi, kao što je to bilo 1918. i 1945.
U svezi 30. svibnja želimo istaći slijedeće:

a) nemojmo slaviti Dan državnosti kada je znano da države Hrvatski Narod nema,
b) Nemojmo obmanjivati Hrvatski Narod, kao što su to komunisti radili kroz proteklih četrdeset i pet godina da imamo svoju državu, koju su nazvali SR Hrvatska, kada je svakom hrvatskom djetetu poznato da je SRH bila i još uvijek jest SRPSKA KOLONIJA.
c) Priznajmo činjenicu da se još uvijek nalazimo pod vlašću SRPSKOG HEGEMONIZMA kako bi se sav HRVATSKI NAROD ujedinio u jednu stranku i tako ujedinjen bio snažniji u borbi za NACIONALNO OSLOBOĐENJE.

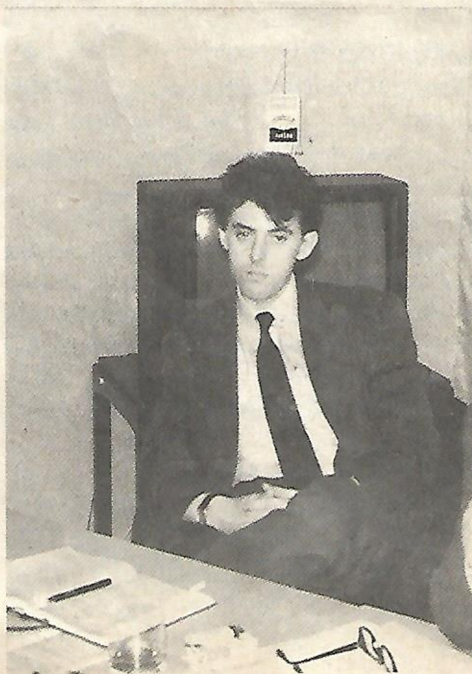
II A što reći o 22. lipnju (Danu antifašističke borbe?)
Vratimo se malo u povijest i suočimo se sa nepobitnim činjenicama. 10. travnja 1941. stvorena je Nezavisna Država Hrvatska, koju je priznalo 24 države de iure i šest de facto. Tim priznanjem NDH postala je subjekt međunarodnog prava. Ona je imala svoju vojsku, redarstvo, diplamatska predstavništva (ambasade i konzulate), državnu valutu, zaključivala je međunarodne ugovore, bila je članica mnogih međunarodnih organizacija i t. d. Dakle NDH bila je suverena država sa svim onim atributima koji jednu državu čine državom. A koji od tih državnih elemenata ima današnja TITO-BAKARIĆEVA HRVATSKA?
Proglašenjem NDH 10. travnja 1941. tu državu nije priznala međunarodna masonerija koja je preko srpskih saveznika tražila uništenje NDH i vraćanje iste natrag pod beogradsku čizmu. Toj velikosrpskoj i međunarodnoj zavjeri pridružili su se i domaći izdajnici, KOMUNISTI, koji su zajedno sa ČETNIČKIM koljačima poveli nemilosrdan rat protiv, ne samo HRVATSKE DRŽAVE, nego i HRVATSKOG NARODA. Klanje, teror, ubijanja, progoni komunističko-četničkih terorista pomagali su Moskva, London i Washington, kako bi NDH i Hrvatski narod bili uništeni. Međunarodna zavjera ostvarila je svoj plan. Stvorit će KOMUNISTIČKU JUGOSLAVIJU pod SRPSKOM HEGEMONIJOM.
Ratni saveznici pobjeđuju. Nezavisna Država Hrvatska je uništena. Hrvatska vojska kod Bleiburga biva razoružana. Nakon razoružavanja saveznici tu vojsku, i preko 250.000 golorukog naroda, predavaju crvenim teroristima, koji nad

njima izvršiše pokolj, kakav povijest ne pamti. Ono što nisu poubijali stavljaju u kolone smrti goneći ih od Austrije do Skoplja. Na tom KRIŽNOM PUTU crvene zvijeri poklale su preko 130.000 žena, djece, staraca i ratnih vojnih invalida, a ono što je preživjelo stavljaju u KONCLOGOR JASENOVAC i STARA GRADIŠKA u kojima je masakrirano, do 30. travnja 1946. na desetke tisuća nevinih života. Kada su ti »oslobodioci« učvrstili svoju vlast pristupili su općoj pljački naroda. Zbog toga traže »krivce« kako bi našli pravni temelj za oduzimanje imovine. Tada dolazi druga faza njihovih zločina. Oni pristupaju sveopćem progonu čitavog hrvatskog naroda, pa zbog toga narodu drugo ne preostaje nego da masovno napušta svoja ognjišta i ode u tuđinu. Tako su te pljačkaško-koljačke zvijeri odagnale preko 1,5 milijuna Hrvata u Ameriku, Kanadu, Australiju, Južnu Afriku, Latinsku Ameriku, Švedsku i t. d. Srbokomunisti ostvarili su svoj pakleni plan, porobili su Hrvatsku i Hrvatski Narod, izvršili su planirani pokolj, nezapamćeni genocid, kojim je broj Hrvata 1945. u odnosu na 1941. smanjen za 9,3%.

Hrvatski komunistički izdajnici za vrijeme rata i poslije njega tvrdili su kako su se oni borili protiv fašizma i nacizma, i »domaćih izdajnika«. Ali bilo je sasvim znano da je borba protiv fašizma bila samo izlika da se dođe na vlast, i da ti »oslobodioci« uvedu boljševički režim. Oni su jako dobro znali pod čiju vlast dolazi Hrvatska i Hrvatski Narod. Znali su da će glavni grad opet biti Beograd, da će nova država biti nazvana Jugoslavija, ali ovaj put, da se Turci ne dosjete, »NOVOM JUGOSLAVIJOM«, FR JUGOSLAVIJOM, Jugoslavijom u kojoj neće više vladati srpski kraljevi nego njihovi Ranković-i, Kadijević-i, i njima odani sluge Bakarić-i, Blažević-i, Cvetković-i, Špiljk-i i njima slični. Bilo je i takvih hrvatskih komunista koji su vrlo brzo, poslije rata, uočili veličinu svoje nacionalne izdaje. Zato su pokušali ispraviti što se ispraviti dade. Tako Andrija Hebrang pokušava za Hrvatsku spasiti Srijem, zbog kojeg mu TITO-RANKOVIĆ-BAKARIĆ odrubiše glavu. Taj komunistički disident nije mogao uočiti da pod Srbiju nije došao samo Srijem nego sve HRVATSKE ZEMLJE, da je HRVATSKA vraćena natrag »SRPSKOJ MATICI ZEMLJI«. Andriji Hebrangu nije poznato da su J. B. Tito i njemu odani sluge V. Bakarić, Marijan Cvetković, Mika Špiljak i dr. dali poubijati preko 50.000 HRVATSKIH RATNIH INVALIDA. U roku od 15 dana ispražnjene su sve hrvatske bolnice u kojima su se ti invalidi liječili. Njima su napunjene Jazovka i na tisuće drugih jazovki diljem današnje Hrvatske, Hercegbosne, Srijema, Boke, Sandžaka i.t.d. Oni su ovo »morali učiniti, kako bi njihova država mogla živjeti«. Naime tako je tvrdio njihov maršal, despot i doživotni monarh, J. B. Tito, za kojeg Hrvatski Narod i danas ne vjeruje da mu je otac Hrvat, a majka Slovenka, i da je rođen u pitomom HRVATSKOM ZAGORJU. Prosto narod ne želi priznati da bi se u krilu jednog naroda kakav je Hrvatski ili Slovenski mogao roditi jedan takav monstrum.

I danas kada se očekuje rasvjetljavanje svih zločina i zločinaca bez obzira na to kojoj je tko strani pripadao NOVI BOLJŠEVICI, koji su se zamaskirali u HDZ i SDP (SKH), zabranjuju otkrivanje jama, rasvjetljavanje JAZOVKE i ostalih Jazovki i Jasenovaca u kojeg su bili dovođeni hrvatski vojnici, žene, djeca i starci punu godinu dana nakon njihove »slavne pobjede«. Umjesto da se protiv laži borimo ISTINOM hrvatski boljševici osnivaju svoje »demokratske stranke«, pod kojim plaštem i dalje vladaju i STVARAJU TREĆU JUGOSLAVIJU, kojoj će dati NAZIV »KONFEDERO SLAVIJA«.

Denis Gotal, novoizabrani član predsjedništva HSP iz Slavonske Požege

Da bismo ovu tvrdnju potkrijepili doka zima evo samo dvije činjenice; Kroz svi proteklih četrdeset i pet godina hrvatsk komunistički izdajnici tvrdili su da je Hr vatska suverena država. O kakvoj je su verenosti riječ mislimo da o tome nije po trebno više govoriti. Oni su također go vorili da su se borili protiv fašizma i naci zma, što i danas tvrde, donoseći Zakon blagdanima i neradnim danima, te tak opravdavaju sve izvršene pokolje za vri jeme rata i poslije njega. Jer, ako je vojsk NDH bila naci-fašistička i kvislinška kako oni i danas tvrde, tada su sva nji hova zlodjela dobila opravdanje, tada j pokolj u Bleiburgu, na KRIŽNOM PUTU i diljem Hrvatske bio opravdan tada nije izvršen pokolj nad nevinima nego »krivima«. A na kojem sudu je t krivnja bila dokazana? Da, Hrvatska voj ska je morala umrijeti da bi SRBOSLA VIJA MOGLA ŽIVJETI. To je određe no na sudu u VRHOVNOM ŠTABU J B. Tita i njegovih zločinaca, među kojim su još i danas neki živi.

Braniti se tobožnjom antifaštisičkor borbom i određivati 22. lipanj kao blag dan jest najveća uvreda za sve one žrtv koje su pale od srbokomunističkog noža uvreda za sve one koji su morali proć kroz njihove logore i zatvore.

Zbog toga tražimo od Sabora Republik Hrvatske da izađu pred Hrvatski Narod da ga već jednom upita ŠTO MISLI »ANTIFAŠISTIČKOJ BORBI«, što mi sli o »Danu ustanka naroda Hrvatske« što misli o najnovijem Zakonu, kojeg j donio Sabor RH.

Taj Zakon govori da su naši očevi, braća sestre, majke i sinovi bili fašisti, nacist izdajnici i t. d. Komunistički tirani su s rasporedili u nekoliko političkih strana ka, pomoću kojih kroje zakone na star boljševički način, i tako pokušavaju, p treći put, prevesti Hrvatski Narod, uves ga u Treću Jugoslaviju, u kojoj će i dalj nastaviti svoju BARTOLOMEJSKU NOĆ i nastaviti obmanjivati Hrvatsk Narod, Ali nama Hrvatima nije nepo znata ona poznata izreka: "Teško narod za čiju se slobodu njegovi krvnici bore!« Ovaj put Hrvatski narod neće dopusti da bude zaveden, preveden i odvede tamo kamo ne želi ići.

HRVATSKA STRANKA PRAV
Dobroslav Paraga, predsjedn
Ante Paradžik, dopredsjedn
Krešimir Pavelić, gl. tajn

Otvoreno pismo Demokratskom klubu za Središnju i Istočnu Europu – Zagreb

Boljševičkom demokracijom do Demokratskog kluba za Središnju i Istočnu Europu

Istine radi želimo upoznati javnost kao i sve nove članove Demokratskog kluba za Središnju i Istočnu Europu o slijedećem: Dana 17. 06. 1989. g. u Zagrebu je pokrenuta inicijativa za osnivanje Hrvatskog demokratskog kluba za Centralnu Europu. U tu svrhu osnovan je Inicijativni odbor u sastavu: Dr. Marko Veselica, Dr. Hrvoje Šošić, dipl. ing. Drago Stipac i dipl. iur. Ante Paraždik, uz nazočnost i odobrenje Dr. Johanna Jozefa Denglera i dr. Carla Gustafa Ströhma. Odbor je imao zadatak da pripremi osnivačku Skupštinu Hrvatskog demokratskog kluba za Centrlanu Europu. Skupština je zakazana i održana u ožujku 1990. g. u Zagrebu, koja je činila 12 članova, uz nazočnost dr. Johana Jozefa Denglera. Na Skupštini Hrvatskog demokratskog kluba za Centralnu Europu izabrano je vodstvo Kluba i to: dr. Marko Veselica za predsjednika, Josip Bilić i Ante Paradžik za dopredsjednike. Ovim izborom vodstvo ovog Kluba dužno je Hrvatski demokratski klub za Centralnu Europu dopunjavati sa novim članovima kako bi se isti što više proširio sa odgovarajućim osobama, koje su značajne u političkom, kulturnom i javnom životu Republike Hrvatske.

Međutim dana 18. 03. 1991. g. u Zagrebu je neočekivano i bez znanja nekih članova Hrvatskog demokratskog kluba za Centrlanu Europu zakazana i održana osnivačka Skupština od tog društva koje je dobilo novi naziv i nazvan Demokratski klub za Središnju i Istočnu Europu. Naime iz naziva je izbačeno Hrvatsko ime kao nepotrebno.

Budući da smo slučajno saznali da će se u Zagrebu dana 18. 03. 1991. god. u hotelu Intercontinental održati osnivačka Skupština gore navedenog kluba Ante Paradžik, unatoč toga što nije pozvan kao utemeljitelj i dopredsjednik Hrvatskog demokratskog kluba za Centralnu Europu, odlučio je da dođe na Skupštinu, a Krešimir Pavelić dipl. iur. nije želio biti nepozvani gost i ako član i jedan od osnivača Hrvatskog demokratskog kluba za Centralnu Europu.

Ante Paradžik došavši dvadesetak minuta prije same Skupštine u dvoranu doživio je nešto neshvatljivo i karakteristično samo za one sredine gdje vladaju ne-demokratski režimi, kao što su boljševički i njemi slični.

Kada je Ante Paradžik sjeo na određeno mjesto u dvorani, k njemu je pristupio gosp. dr. Johann Jozef Dengler, moleći ga da napusti dvoranu jer to od njega izričito zahtjeva gosp. Zdravko Mršić, navodni pokrovitelj ove Skupštine.

Naime gosp. dr. Johan Dengler je izjavio da Zdravko Mršić neće sudjelovati u radu Skupštine niti biti njezin pokrovitelj, a niti član Kluba, ako Ante Paradžik bude u dvorani, gdje se održava Skupština. Na ovu izjavu gosp. dr. Johanna Jozefa Denglera Ante Paradžik je reagirao rekavši: »Ja sam dopredsjednik Hrvatskog demokratskog kluba za Centrlanu Europu i jedan sam od utemeljitelja tog Kluba, pa prema svim propisima imam pravo sudjelovati u radu ove Skupštine, kao i svaka druga osoba u koliko je član toga Kluba ili želi istovremeno članom postati«.

Na ove riječi Ante Paradžika ponovo gosp. dr. Johann Jozef Dengler moli Antu Paradžika da iziđe iz dvorane kako Skupština ne bi propala, jer na istoj neće htjeti sudjelovati gosp. Zdravko Mršić, a uz njega još neki nazočni, koji nisu bili članovi Hrvatskog demokratskog kluba za Centralnu Europu.

Unatoč toga Ante Paradžik nije htio poslušati gosp. Johanna Jozefa Denglera, jer je držao da je takav postupak ne-demokratski, antiljudski, antihrvatski i antievropski. Vidjevši da Ante Paradžik neće izvršiti zahtjev gosp. dr. Johanna Jozefa Denglera glasnogovornika gosp. Zdravka Mršića i ostalih »mršića« tada je isti tražio od Ante Paradžika da ode na zadnje sjedište i da ne sudjeluje u radu Skupštine, što je Ante Paradžik prihvatio, kako bi pridonio da Skupština bude održana i da unaprijed postavljeni dužnosnici budu izabrani na svoje dužnosti, po njima, na demokratski način.

Skupština je počela sa radom ali je bilo vidljivo da u dvorani nema gosp. Zdravka Mršića, navodnog pokrovitelja ove Skupštine, pa je zbog toga u dvorani nastala nepovoljna atmosfera. Vidjevši da bi moglo doći do skandala Ante Paradžik je ustao i napustio dvoranu, a zatim je nekoliko minuta poslije u istu ušao gosp. Zdravko Mršić, bez kojeg se Skupština, izgleda, nije smjela održati.

Navodno je Skupština završila uspješno sa radom, »izabrala svoje vodstvo«, kako smo mogli pročitati iz dnevnog tiska, i tako smo konačno dobili »visoko intelektualno demokratsko društvo za Srednju i Istočnu Euroupu«, koje će »pridonositi razvoju demokracije« na način na koji je ono utemeljeno. Držimo da je o načinu utemeljivanja ovog »Demokratskog kluba za Središnju i Istočnu Europu« trebalo upoznati našu javnost kako bi se vidjelo kakvih sve demokrata imamo na ovim našim prostorima i za kakvu se demokraciju oni zalažu.

Zagreb, 21. ožujka 1991. g.

Ante Paradžik, dopredsjednik HSP
Krešimir Pavelić, glavni tajnik HSP

Ante Paradžik

SRBIZACIJA SARAJEVA NEĆE PROĆI – PRINCIPOV POVRATAK U SRBIJU

Svima je danas jasno što je predstavljala ideja jugoslavenstva pa to je bio samo poligon velikosrpskim iživljavanjima nad ostalim narodima. Počeci ovog učenja očituju se i u atentatu kojeg je izvršio Gavrilo Princip. Da li je ubistvo pokojnog prijestolonasljednika Ferdinanda i njegove trudne supruge Sofije predstavljalo put ka slobodi i ideji? Ne, draga gospodo ovaj mladi seljačić iz Grahova imao je samo jedan cilj – VELIKA SRBIJA! Citiraću jedan pasus iz sarajevskog muslimanskog mjesečnika »VOX«: »Da je Gavrilo Princip bio samo velikosrbin, a nikakav Jugoslaven, svjedoči i činjenica da danas predstavnici srpskog naroda plaše druge narode B i H. Tako je na sjednici bosanskog Sabora, nakon odluke Stranke demokratske akcije da je za konfederaciju, izašao Nedić sa Ozrena, član Srpske demokratske stranke, i rekao da Muslimani više neće mirno prolaziti pored Principovog mosta, jer njihove majke i danas rađaju »Principe«! Zar nije odvratno da se Sarajlijama prijeti imenom mladića koji se ovdje doselio iz Grahova i koji je povijesti našeg grada ostavio neizbrisive krvave tragove, tragove koji razbijaju ljepotu i sjaj Sarajeva?! Zar nije čudno da braća koja s nama u B i H žive prijete atentatima i ubistvima? I zapamtite, to što je dopušteno da Nedić kaže je drsko, bez obzira koliki broj Srba dijelilo taj stav! Samo se Srbi mogu sa srećom i svijetlim uspomenama vraćati Mladoj Bosni, jer to je bio početak neravnopravno srbo-komunističke države, to j bio početak porobljavanja Muslimana Hrvata.«

Za neke neupućene moram reći da j jedan most u Sarajevu dobio ime po aten tatoru Principu i da je prijašnji naziv to mosta LATINSKA ĆUPRIJA. Most j prvobitno ime dobio po staroj hrvatsko katoličkoj mahali koja se u narodu zval Latinska mahala. Današnje ime Principo most datira nakon 1918. godine.

Zato ovom prilikom podržavam »VOX koji traži da se mostu i ulici u Sarajev vrate stara imena, a da se ime ovog, kak ga bestidnici nazvaše našeg tzv. narodno revolucionara; premjesti tamo gdje naro više poštiva čin ovog teroriste. Pošt Gavrilo spada u »istočnu kategoriju juna ka«, neka mu neki grad u Srbiji podar prostor koji će se zvati po njemu.

Krunoslav Grubeš
Tetovska 16/V
71000 Sarajev

ŽIVOTOPIS

Rođen sam 17. veljače 1926. g. u Mostaru, sin Ive i majke Katarine, rođ. Vasilj. Nakon 4 raz. osnovne škole, koju sam završio kod časnih sestara u Potocima kod Mostara a srednju školu u Mostaru. Politički sam izbjeglica od 10.XII.1953. g. a po zanimanju foto-reporter.

U ljeto 1944. stupio sam u hrvatsku vojsku, ostao sve do svršetka rata u svibnju 1945. g.

Kao aktivni vojnik (zastavnik) sudjelovao sam kod općeg povlačenja hrvatske vojske, kod kojeg je povlačenja sudjelovao i veliki broj civilnog pučanstva. Skupina (na čelu Dom. Gen. J. Ajanović), u kojoj sam se nalazio, predala se je u Austriji (blizu sela Grafensfein) na dana 12. svibnja 1945. g. pripadnicima engleske vojske. Kao ratni zarobljenik ostao sam pod nazorom Engleza 11 dana u mjestu Grafensfein kod Bleiburga, a 23.V.1945. g. su nas Englesi izručili slovenskim partizanima. Oni su nas dovezli u teretnim vagonima do Maribora. Prilikom, ulaska u neku veliku vojarnu časnike su odvajali od vojnika. Rekoh jednome partizanskom starješini – nisam ja oficir – jesi, jesi – veli starješina – ti si bolje obučen nego ovi svi. Imao sam odoru dužnostnika ust. mladež.

Dana 26. svibnja, doveli su nas u jedan oveći ured ispred vojarne i saopćili nam: »U ime naroda i države – svi ste osuđeni na smrt strijeljanjem. Odmah, iza presude sproveli su nas u neke barake blizu Maribora. Te iste noći uspjelo mi je pobjeći iz barake. U rano jutro sam zamolio jednu staricu da mi da nešto civilne robe u zamjenu za moju – što je i učinila. Jedan sat kasnije, sreo sam neku patrolu partizansku – vratiše me u istu vojarnu, ovog puta među civile. Isti dan su nas utrpali u teretne vagone u pravcu Zagreba. U logoru (ograđen je bio samo bodljikavom žicom) Prečko kraj Zagreba, bio sam isti dan otpušten. Našu malu grupu od pedesetak djece, staraca i ranjenika, sproveli su partizani preko Savskog mosta – sad ste slobodni, reče jedan od njih.

Pješačio sam do Bosanskog Broda – tu je »sloboda« završena – opet u žicu. Prilikom sprovođenja za Mostar u Sarajevu sam opet pobjegao te nakon jedno mjesec dana opet uhapšen i konačno sam »doplovio« u Mostar.

Za mene (t.j. za zarobljenike) mjerodavni »oficir« u mostarskom pritvoru me je već htio otpustiti, u tom trenutku je ušao jedan četnik (sad naravno s petokrakom) iz okolice Mostara (selo Roštani) zvali su ga »Šuko« Trifković – povika »oficir« – druže kapetane toga nesmijete otpustiti – on je bio major ustaške mladeži. Kapetan me vrati u pritvor. Na temelju lažnih optužbi Trifković i Co. osuđen sam bio dana **20. kolovoza 1945. g. na smrt strijeljanjem.** Na dan **13. listopada 45. g.** bio sam od »višeg vojnog suda« **pomilova** na 20 god. teškog prinudnog rada.

Istog dana, s još dvojicom pomilovani upućen sam bio u robijašnicu Zenica. I Zenice sam **pobjegao 7. prosinca 1953. g** tri dana kasnije **10. prosinca 53. g. sa** prešao u Italiju kod Gorice. U Italiji sa ostao do konca travnja 1954. g. te sa ilegalno prešao u Austriju a 16. svibnj sam opet ilegalno došao u Zap. Njemačku U Nürnbergu sam ubrzo i bez poteškoć dobio politički azil, jer sam imao prijep presude.

Nastanio sam se u Münchenu, gdje danas živim. U Münchenu sam se odma uključio u politički rad te sam u jesen ist godine bio izabran za tajnika organizacij »Ujedinjeni Hrvati«. Ne punih godinu dao sam ostavku na tajništvu – nisam s mogao složiti s nekim dužnosnicim »U.H.« i njihovim političkim mišljenje iz kamenog doba.

Bio sam suizdavač listova: »Slobodn Hrvatska« i »Radnik«.

Nekoliko godina bio sam član H.N.V

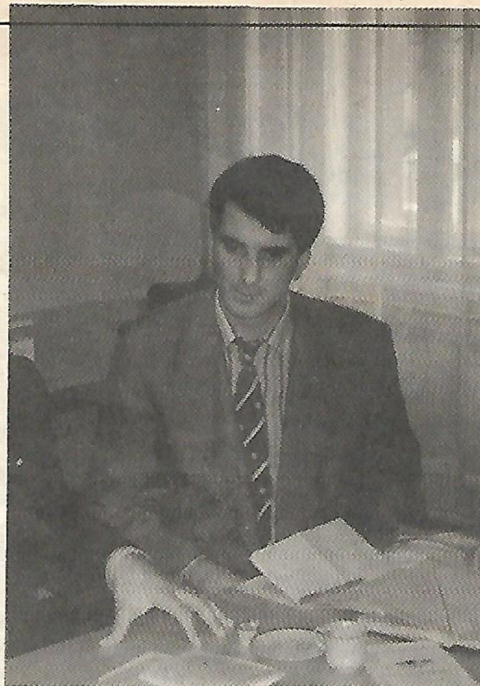
Moj se politički rad kretao uvijek skladu sa zakonima zemlje u kojoj živin t.j. pisanje, crtanje karikatura, učešću n demonstracijama protiv (manje-viš srpske Jugoslavije, kao i učešće na rodo ljubnim priredbama i sl.

München, dana 10.XII.1989.

Stjepan Bucon
Crtač karikatu
Za »Hrvatsko prav

POSJET IVICE KARAMATIĆA AMERICI I KANADI

Prigodom 50-te Obljetnice obnove Nezavisne Države Hrvatske stigao je u Chicago g. Ivica Karamatić, dopredsjednik Hrvatske Stranke Prava.
SVOJIM PJESNIČKIM glasom i rodoljubnim govorom pred mnoštvom Hrvatica i Hrvata – mladi Ivica Karamatić zasjenio je sve dosadašnje govornike, povezujući prošlost sa budućnosti – nije izostavio ni jedno pravaško ime kroz dugu i tešku borbu hrvatskog naroda za njegovu nezavisnost, na čelu Otca Domovine Dr. Ante Starčevića i njegovog nasljednika Poglavnika Dr. Ante Pavelića.
Most kojeg smo gradili 45 godina spojio se na crti Zagreb, Chicago, Cleveland, Tronto, Vancouver i ostala mjesta sjevernoameričkog kontinenta gdje su po prvi puta nastupili prvaci Hrvatske Stranke Prava i Hrvatske Demokratsake Stranke na velikoznanstvenim Proslavama Deseti Travnja – dana obnove Nezavisne Države Hrvatske.
U Torontu su gg. Ivica Karamatić HSP, Ivan Gabelica i Josip Cvitan HDS, upravo oduševili svojim govorima preko tisuću nazočnih Hrvatica i Hrvata do sada najsvečanijoj Proslavi DESETI TRAVNJA u ovom gradu.
Proslavu su uveličali domaći govornici na hrvatskom i engleskom jeziku: gospođa Ivanka Paraga, Jure Vrbanić, Fadila Braj, John Domogoj Šola narodni zastupnik provincije Ontario. Svi su bili burno pozdravljeni.

Ivica Karamatić, dopredsjednik HSP-a. Hercegovina

Proslavu je također uljepšala hrvatska piesna skupina iz Oakvilla sa pjevanjem kanadske i hrvatske državne himne i izvednih hrvatskih narodnih kola, te mlada pravašica poznata po svojoj borbenosti gospođica Jasna Oršanić krasnoslovivši pjesmicu od Dr. Andrije Ilića HRVATSKI TRAVANJ.
Proslava je održana na sam dan 10. travnja s kojom je spretno upravljao kao voditelj rasporeda ing. Ivo Jolić, koji se zalagao da ova svečanost 50-te Obljetnice Države Hrvatske završi dostojanstveno.
Gospodin Karamatić je održao predavanja koja su izvanredno uspijela u Londonu i Oakvillama. Potom je nastavio svoju turneju u Vancouver i ostala mjesta kanadskog zapada da bi se ponovo vratio u Toronto, Windsor, Cleveland, Chicago, New York i drugdje gdje postoje ogranci najstarije hrvatske Stranke Državnog Prava, a koja je sretna, zadovoljna i ponosna da ima u svojim redovima jednog od najmlađih dopredsjednika: agilnog, sposobnog i čestitog rodoljuba Ivicu Karamatića.

Posebno i srdačno je bila pozdravljena gradonačelnica Mississauge gospođa Hazel McCallion gradonačelnica ovog velegrada gdje živi veliki broj Hrvata, naglasila je u svom govoru: »da će se dok je god ona gradonačelnik vijoriti hrvatska zastava na »našoj« liepoj Viećnici«.

Bog i Hrvati!

Dr. Zdravko Velković, pravaš iz Zagreba, demonstrira odlučnost Hrvata Zagreba i to protiv tenkovske okupacije Hrvatske u veljači ove godine pred zagrebačkom katedralom

TRAVANJ HRVATSKI DEVEDESETPRVE

U najvećem hrvatskom mjesecu travnju
nisam spreman gledati istinu u svibnju:
jer ne mogu dati istinu prodati,
jer Državi valja darovati, a ne njome trgovati!
U travnju, tom poglavnom mjesecu našem,
iz srdca kličem i godine ove:
Tek Deseti je Travanj ostvario snove!
U travnju, budniku naravi i ljudi,
ustanimo proti komsrpskome ropstvu,
proti smrti našoj, ukobu i grobstvu!
I vojštimo uzmožno za pravo i glas,
zarijmo u duše Antunovsku vjeru,
jer u Nezavisnoj je Hrvatskoj jedini naš spas!
Ivica Karamatić
(U Torontu, travnja 1991., u prigodi
Pedesete Obljetnice uspostave NDH)

TRESLA SE BRDA – RODIO SE MIŠ

Koliko je stoljeća prošlo, koliko je krvi proliveno, koliko je Hrvatskih grobova razasuto po čitavom svijetu?

Sumnjam da postoji još koji narod koji toliko pati, toliko čezne za slobodom kao moj Hrvatski narod. Svaki put kada ugledamo sunčane zrake koje počinju obasjavati naše tlo, ugledamo i naše tragičare, naše grobare.

Da, obično kažemo da sve zlo dolazi od osvajača, okupatora, imperijalista i drugo. To je točno, to je istina. Ali je isto tako točno da oni nikad i nigdje nisu došli sami, uvijek su pozivani, uvijek su im put trasirali da bi lakše došli, a kada dojdu, kada su tu onda ne žele otići, onda nam kažu: ej, drugovi, ej »prijatelji«, što je to sad? Zar nas niste zvali da dojdemo?

Da, to je povijesna istina. Ne samo da su ih zvali, nego su ubijali svoju braću da bi lakše došli, *Te decinijima poslušno puzali pred njima kao psi,* lomeći kosti svoje braće, da bi zadovoljili »brata« gospodara. Ta strašna tiranija i oni koji joj kumovaše, duga je SEDAMDESET TRAGIČNIH GODINA, ostavila je traga u svakom domu, svakoj njivi, svakoj riječi i planini. Da, taj korov duboko i široko proširi svoje otrovno korijenje i tamo kuda se provlači nagriza zdravo tkivo, koje se teško i sa velikom mukom oporavlja. Vjerujem i tvrdim da će biti teško osloboditi se istog, jer oni koji ga svijesno ili nesvjesno posadiše, nemaju snage da ga čupaju pa kažu: zajednički posađeno, zajedničko njegovano. Pogledajmo što se događa na našem suverenom tlu, pod našim divnim podnebljem. Jeli to taj veliki san o kome smo toliko sanjali?

Jeli to taj veliki suverenitet o kome smo toliko vikali i uzvikivali?

Danas u »suverenoj« Hrvatskoj na suverenom tlu Hrvatskog naroda, čitave pokrajine prave barikade oko svojih domova, spavaju sa sjekirama i motikama u ruci, a četnici do zuba naoružani, paze i bdiju nad svojom Hrvatskom »braćom« da bi im san bio što udobniji pa viču i urlaju: zatvarajte vrata i prozore, zatvarajte dućane i avlije, zatvarajte sve oko sebe, jer kada ste zatvoreni onda ste »sigurni«, sigurni ste da »veliki« Rašković pravi šetnju sa svojim opačićima i želi vam »udobno« veče. Tek u zoru, kada sunce počinje obasjavati Hrvatski suverenitet, vidimo kako Hrvatske glave izviruju iza svojih barikada kao gušteri poslije kiše, te čekaju novo »udobno« veče, čekaju da im Jovan kaže: laku noć »moji« mali hrvatići i želim vam ugodan san. Danas se svi pitaju, što to traže naša Srpska »braća« u demokratskoj Hrvatskoj?

Smješno pitanje. Žele ono što su im obećali njihovi suborci i braća po istom oružju, žele suverenu Državu Srba u suverenoj Hrvatskoj. Pa zar to nije jasno i orlovima i jastrebovima? Jer ono što svečano obećasmo nije zaboravljeno i danas ga sa oružjem u ruci traže. Eto kako stvari hodaju, kada jedna manjina određuju sudbinu većini, a da je to točno i povijesno istinito, vratimo se našoj prošlosti. Poslije ulaska u famoznu kraljevinu SRBA-HRVATA I SLOVENACA ušli smo u jedno zlo iz kojeg se teško izlazi, zlo koje nikad Hrvatski narod nije htio niti odobrio, ali ga je prihvatila i usvojila neznatna manjina, koja se je iživljavala nad mukama svog vlastitog naroda.

Od tada do danas, imali smo četiri Hrvatske i to: Mačekovu, Pavelićevu, Bakarićevu te Tuđmanovu Hrvatsku. Sve te Hrvatske su malo čudne i vrlo zagonetne jer ni jedna nema sličnosti sa drugom kao da nisu pod istim podnebljem. Mačekova Hrvatska označena Banovinom, bila je san poslušnih Hrvata, koji su se zadovoljili s tim, kada Srpski žandari ubiju Hrvatskog sina, obitelj ubijenog morala je platiti naboj sa kojim je njihov sin ubijen, te s tim priznati »plemenitost« Srpskih žandara i Kralja »ujedinitelja«. Tu nakaradu Hrvatski narod nije mogao dalje podnositi, nego je činio sve moguće da se čim prije oslobodi nametnutog mu zla i omče koja mu steže oko vrata. U to doba, Hrvatski nacionalisti i rodoljubi vođeni velikim Hrvatskim sinom Dr. Antom Pavelićem stupaju u odlučujuću bitku, sloboda i smrt. Ta teška i dugogodišnja borba, vođena sa Lipara i Janka Puste, uzima velikog maha u domovini osobito kod mlade generacije, koja odbija sve nagodbe i pogađanja napravljena u Verssaju i kažu: samo SLOBODNA i SAMOSTALNA DRŽAVA HRVATSKA. Eto, tako se rodi naša Hrvatska Pavelića Hrvatska.

/nastavit će se/

ZA DOM SPREMNI!

Ranjeni Antin vojnik
H. Selimović

Sabornici općeg Sabora HSP-a G. Nijaz Hadži Osmanagić-Tadžić i Hasan Selimović odaju počast utemeljivaču stranke prava

OSNOVANA PODRUŽNICA HSP-a DUBROVNIK

Dana 14. travnja u sali za sastanke političkih organizacija u ulici F. Bulića 6, održana je izborna skupština HSP-a podružnice Dubrovnik. Na skupštini je kao gost bio nazočan gosp. Ante Đapić, član Predsjedništva Stranke iz Zagreba i podnio uvodno izlaganje o temeljnim načelima HSP-a i njenim stremljenjima. Skupština je u skladu sa statutom stranke iz objektivnih razloga održana bez nazočnosti javnosti. Izbori za vrhovništvo Podružnice obavljeni su tajnim glasanjem, a za svaku dužnost bila su kandidirana po tri kandidata. Izabrani su slijedeći dužnostnici:

1. Predsjednik – Mislav Carević
2. Dopredsjednik – Božo Miljanić
3. Pol. tajnik – Tomislav Vlašić
4. Rizničar – Đuro Drobac

Također je izabran javnim glasovanjem Izvršni odbor od 15 članova, te Nadzorni odbor i Časni sud, a na kraju Skupštine usvojena je završna izjava u kojoj Podružnica HSP-a Dubrovnik zahtijeva:

1. da se 10. Travnja proglasi državnim blagdanom, jer je 10. travnja 1941. god. Hrvatski narod proglašenjem NDH izrazio svoju tisućugodišnju težnju za svojom samostalnom Nezavisnom Državom Hrvatskom,
2. da Vrhovništvo Republike Hrvatske hitno sazove Hrvatski Sabor, proglasi nezavisnost Hrvatske i prekine sve odnose sa Republikom Srbijom,
3. da se hrvatski mladići odmah prestanu slati u srpsku vojsku, te da se u što je moguće kraćem roku uspostave Hrvatske oružane snage u svrhu obrane suvereniteta Hrvatske i hrvatskog naroda,
4. zahtijevamo trenutnu i neodložnu zabranu rada terorističke Srpske Demokratske Stranke,
5. zahtijevamo konfiskaciju svekolike imovine Republike Srbije na području Republike Hrvatske kao odgovor i protumjeru na legaliziranu pljačku Hrvatske imovine u Srbiji.

Predsjednik Podružnice HSP-a Dubrovnik
Gosp. Mislav Carević

Pisma za 'rvacku

Dođe mi dikod da otiđen
undak bi da se vratin
gledat nebo di se zlati
i more ča huče, val o' val mlati.

Dođe mi jubit, undak proklinjat zemju
ostavit kuću i zavičaj
unda bi se klela i stini na virnost
ka' rič živa rođenom bratu.

Jerbo mi se čini, sva lipota oko mene živi
i gori u kamenu žalu, lišta, zeleni u krošnji
u kamenjaru,
ja ne znan jol more bit da se varan
al' tvrda zemja sve me mekšon stvara
a sirota i nevoja lomi mi dušu od sriće do očaja.

Gorka zemjo
ti duđinska pašo
ruke si mi iskjuvala, tilo si mi uzorala
sva sam osušena, izmorena, iskrpjena,
mal će te duša jubit dokle srce kucat ne pristane

ti vazda si moja
kano pisma iz justi sirotinje

Jerbo ovi znoj, ovi vonj
ovi pôt ča s obraza kapje
ti si mi dala
ma jopet te jubin
kano mater ča je davno umrla
a uvik se na nju ja prizivjen.

Jurić Vjekoslava

PROSVJED RADIO DUBROVNIKU

Kao član Predsjedništva HSP-a koji je bio nazočan na izbornoj skupštini HSP-a Podružnice Dubrovnik dana 14. 04. i na istoj bio predsjednik izborne komisije najoštrije prosvjedujem u svoje ime i u ime HSP-a zbog širenja dezinformacija i laži koje je omogućio Radio-Dubrovnik dozvoljavajući da se riječi izvjesnog gospodina B. Kovačevića puste u eter u uši 50-tak tisuća Dubrovčana da je izborna skupština HSP-a Podružnice Dubrovnik namještena, te da je bilo manipuliranja glasovima itd. Sve što želim priopćiti javnosti Dubrovnika a pogotovo pravašima Dubrovnika jest da je to još jedan pokušaj u cijelom nizu niskih udaraca usmjerenih prema HSP-a koja ni za milimetar ne odstupa niti će odstupiti od vjekovnog sna Hrvatskog naroda – Nezavisne Hrvatske Države. Pravašima Dubrovnika neka ovo bude još jedan dodatni motiv za zbijanje redova. U smislu gore svega navedenog inzistiram na javnoj isprici nadležnih u Radio-Dubrovniku zbog čije je neodgovornosti došlo do nepotrebnog i neargumentiranog dezavuiranja i kompromitaranja HSP-a i njenih čelnika i članova Podružnice Dubrovnik i čelnika iz predsjedništva HSP-a, a o gospodinu B. Kovačeviću ne želim kazati niti riječi jer on je pokazao koja mu je bila uloga u HSP-a.

U Zagrebu, 16. 04. 1991.

Član predsjedništva HSP-a:
Ante Đapić, dipl. iur.

Ante Đapić, član predsjedništva HSP-a Osijek, Slavonija

Dana 5. siječnja 1991. Avdi Limani, dipl. pravnik bez zaposlenja, namjeravao je skupa sa svojom majkom (stara 78 god.) putovati u Švicarsku, svojoj sestri, koja tamo živi sa mužem i četvero maloljetne djece rođenih u Švicarskoj. Nju je Avdi zadnji put vidio prilikom njene posjete, dok je izdržavao kaznu zatvora u okružnom zatvoru u Gospiću, krajem procinsa 1981. g.
U trenutku kad je autobus trebao krenuti na put, u 9,30 min., u njega su uletjeli trojica inspektora DB i trojica naoružanih policajaca srbijanske policije, te uperenih automata naredili da pruži ruke na koje su mu stavili lisice, u prisustvu ostalih putnika i naroda koji je izišao da otprati svoje sinove na nepovratan put za inozemstvo. Njega su strpali u policijska kola, odveli u zgradu državne policije, saslušavali i pri tom oduzeli putnu ispravu koja je bila izdata od strane policijske uprave u Zagrebu.
Imenovani je ranije bio na izdržavanju kazne zatvora u trajanju od 7 godina, za krivično djelo iz famoznog člana 114 KZJ, te je kaznu u potpunosti izdržao, i to u zloglasnom okružnom zatvoru u Gospiću, (7 mj.), Lepoglavi (6 mj.), u Zagrebu u izolaciji (4,5 mj.) i u KPD Stara Gradiška (punih 5 godina).
Prilikom boravka u Prištini, htio je izvaditi putnu ispravu, ali je umjesto odgovora izbačen iz policijskog ureda. Onda je napustio Prištinu, i od 24. 10. 1989. prijavljen je sa stalnim boravkom u Zagrebu, Savska cesta 124. Od strane policijske uprave izdata mu je osobna karta, kao i pasoš pod brojem 622792 i sa datumom 19. 12. 1989.
Prilikom saslušavanja koje je trajalo više od 4 sata, od njega je traženo da kaže tko mu je pomogao oko davanja te isprave, koliko je novaca dao kao mito, koliki udio imaju njegovi prijatelji iz zatvora koji se sada nalaze na vrhu Hrvatske Republike, **kakve ima odnose sa Predsjednikom HSP Dobroslavom Paragom** i ostalo.
Imenovani navodi da sa sigurnošću može tvrditi da mu je telefonska linija bila prisluškivana, jer da su u detalje znali neke pojedinosti.
Imenovani je odgovorio da mu je putna isprava izdata na potpuno legalan način, te da su se prilikom izdavanja iste, nadležni organi striktno pridržavali Zakona i procedure. Ovi su organi blizu dva mjeseca čekali da iz Prištine stignu depeše, ali uzalud.
Sve to nije bilo od pomoći, nije mogao dobiti ni potvrdu da mu je oduzeta isprava. Umjesto potvrde dobio je odgovor da ovaj predmet rješavanju savezni organi u Beogradu, ili policijskim izrazom to rješava samo Beograd.
Što da se dalje kaže, same činjenice govore o tretmanu albanskog naroda u Jugosrbiji, ne samo kao građana drugog reda, nego i kao neljudskih bića, koje kao takve treba istrebljivati silom.
Eto, to je demokracija, da to je demokracija policijske vlasti Srbijanske države.

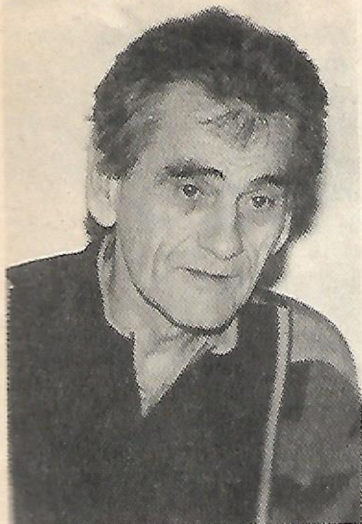
Avdi Limani, dipl. pravnik
bez zap.
Savska cesta 124,
Zagreb

ZAŠTIĆENI ZLIKOVCI

Izjava

Oženjen sam i otac troje maloljetne djece. Uzorno sam obavljao svoje radne obaveze sve do 3.12. 1987. god. Tada sam uništen kao čovjek, roditelj, radnik i sportaš. Bavio sam se karateom i bio višegodišnji prvak Hrvatske.
Toga dana bio sam sa društvom u diskoteci "Veslo" i bio dobro raspoložen, ali nažalost moje raspoloženje nije dugo potrajalo. Sjećam se da sam rekao da sam Hrvat i da se time ponosim. To je bio dovoljan razlog za milicionera Nikolu Vukušića, danas vršioca dužnosti sekretara Šibenskog SUP-a koji se nalazio u mojoj blizini da pozove svoje kolega da me privedu. Kada su me doveli u stanicu milicije nastalo je višestruko fizičko i psihičko maltretiranje. Nikola Vukušić me tukao šakama i čupao za bradu i ismijavao se sa mojim hrvatstvom i mojom domovinom Hrvatskom. Njegovom maltretiranju, koje je trajalo 2 sata, su se pridružili milicioneri Subotić i Šijan. Poslije toga su me vezanog, po nalogu Vukušića, poveli u zatvor i nečim lupili po glavi, pogurnuli niz stepenice. Tu su me dokrajčili zatvorski čuvari.
Prilikom njihovih iživljavanja zadobio sam teške tjelesne ozljede, i to nagnječenje malog mozga i frakturu lubanje. U takvom stanju su me držali golog i vezanog u besvjesnom stanju, sutra do 14 sati. Tek tada su pozvali liječnika koji me je hitno uputio u Splitsku bolnicu, gdje sam se iz kome probudio nakon 10 dana. N[illegible] znam što su dalje radili te noći kada sa[illegible] izgubio svijest, ali znam da sam nakon 1[illegible] dana, kada sam se probudio, bio potpun[illegible] modar i crn po čitavom tijelu. Bolovi koj[illegible] sam osjećao bili su nesnosni. Prošle su t[illegible] godine od ovog nemilog događaja. J[illegible] uvijek sam na bolovanju, jer nisam sp[illegible] soban fizički ni psihički da obavljam sv[illegible] posao za koji sam bio izuzetno dobro pl[illegible] ćen.
Mislim da ne moram posebno naglasi[illegible] da je zbog mog dugog bolovanja, moj[illegible] obitelji opao standard. Do danas nitk[illegible] zbog toga nije odgovorao, niti je itko ka[illegible] njen. Jedino je Nikola Vukušić unapr[illegible] ijeđen u VD sekretara SUP-a, i to dola[illegible] kom na vlast nove vlade protiv koje s[illegible] borio.
Moj slučaj jako dugo je zataškavan, sad je isplivao na površinu. Zbog ovak[illegible] teških ozljeda, a pouzdano znam da [illegible] ovakvih slučajeva u karijeri Nikole V[illegible] kušića bilo puno.
Još bih želio napomenuti da je slijede[illegible] rasrprava zakazana u Šibenskom sud[illegible] 13. studenog 1990. god. Uz moju izja[illegible] prilažem nalaze iz Šibenske i Splits[illegible] bolnice.
Nadam se da će pravda ipak pobijediti.
Srdačan pozdrav!

Goran Mikuland[illegible]

KUTINA, 23. OŽUJKA

U subotu 23. ožujka u Kutini je osnovan ogranak HSP-a. Na osnivačkoj skupštini okupilo se stotinjak zainteresiranih za rad ove stranke, koja među desetak već osnovanih u ovoj općini, najvatrenije izražava zahtjev za nezavisnom hrvatskom državom. Pljeskom su osobito pozdravljeni naglasci u govoru gosta dopredsjednika HSP-a Ivice Karamatića. Osobito su, gotovo kao obvezan zahtjev prihvaćene Karamatićeve riječi u kojima je rekao da je ova najstarija hrvatska stranka – za nezavisnu državu Hrvatsku, izvan svake Jugoslavije – komunističke, monarhističke, federalne ili konfederalne. Izražena je i težnja za povijesnom istinom o vraćanju obale i Istre matici zemlji rujna 1943. godine, jer kako reče Karamatić, djelo Hrvatskog Sabora nepravedno su prisvojili partizani, o čijim žrtvama kako ratnim, tako i poratnim još nije ni progovoreno. Vrlo isrkrenim govorom, prvi puta pred mikrofonom, skupu se obratio i Kutinčan, August Smrečki, inače hrvatski domoljub. Naglasio je pravednu ulogu hrvatske vojske u borbi za domovinu tokom Drugog svjetskog rata. Izrekao je to spontano, domaćim kajkavskim žargonom, što je publika prihvatila s osobitim simpatijama. Velimir Kvesić, inače i izabrani predsjednik ogranka HSP-a u Kutini zamjerio je vladajućoj stranci (HDZ-u) u ovoj općini na kadrovskoj politici. Spomenuo je da je na vlast dovela dojučerašnje aktivne komuniste, protivnike demokracije u čije preobraćenje on kao katolik neće i ne može vjerovati. I on je potencirao da Jugoslavija, koja je nanijela najveće zlo Hrvatskoj mora umrijeti, da bi Hrvatska živjela!

Skup su pozdravili predstavnici kutinske općine i političkih stranaka, a poslije skupštine, u prisustvu petnaestak ljudi, izabrano je rukovodstvo kutinskog ogranka: Velimir Kvesić predsjednik, Mile Ćurković dopredsjednik i Mijo Mlinar tajnik.

D. Pasarić

IZ RADA NAŠIH OGRANAKA

U hotelu "Libertas" u kristalnoj dvorani do posljednjeg mjesta popunjenoj na vrlo svečan način održana je Politička tribina i upriličeno osnivanje ogranka HSP za Dubrovnik.

Tom prigodom izabrano je vodstvo HSP za Dubrovnik. Za predsjednika ogranka izabran je Rudi Arapović, dopredsjednik je G-đa Jasna Martinović, tajnik je Agilni G-din Mislav Carević, a rizničar Mladen Novak.

Pored navedenog izabran je Izvršni odbor ogranka u sastavu: Kazimir Rajković, Ivo Katić, Lujo Pešević, Janja Radoš, Ivan Kekez, Jasna Manenica, Božidar Kovačević, Snježana Čondić.

Skup je imao velikog odjeka u sredstvima javnog priopćavanja. Prenosimo zapis iz "Vjesnika" od 11. 02. 1991.

SAMO NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

DUBROVNIK – Hrvatski narod mora stvoriti svoju slobodnu, suverenu, nezavisnu državu Hrvatsku. Ili ćemo je stvoriti, ili nas neće biti. Jugoslavija se mora raspasti. Nitko nema pravo stvarati treću Jugoslaviju – nie federalnu, ni konfederalnu. Naša stranka se zalaže za stvaranje hrvatske države na povijesnom i etničkom prostoru hrvatskog naroda, s graničnom linijom Subotica, Zemun, Drina, Sandžak i Boka Kotorska. Poručujemo Londonu, Washingtonu, Moskvi i Parizu da će hrvatski narod putem referenduma sam odlučiti s kim će živjeti, a ako se 51 posto hrvatskog pučanstva izjasni da živi samo mi ćemo imati svoju nezavisnu državu Hrvatsku – istaknuo je u subotu uvečer dopredsjednik Hrvatske stranke prava Ante Paradžik prilikom osnivanja dubrovačkog ogranka HSP. Više sudionika političke govornice HSP oštro je tom prilikom osudilo postupke JNA.

Osnivanje ogranka HSP pozdravili su čelnici dubrovačkih podružnica HSLS, HDS, HKDS, HNS, HDZ, te nestranačke organizacije HVEP.

(S.A.)

OGRANAK U PERTH-u

Izvješćuju nas iz PERTH-a da je još u studenom 1990. u Hrvatskom domu UWLUP--PERTH W.A. održana osnivačka Skupština ogranka HSP PETH.

Prisutni su bili gospoda čelnici Ante Paradžik dopredsjednik HSP, Krešimir Pavelić tajnik HSP iz Zagreba.

Za predsjednika je izabran Ante Matić, dopredsjednik Ante Tolić, tajnik Stjepan Matić i rizničar Sofna Gavranić.

Izabran je i Izvršni odbor. Za predsjednika Izvršnog odbora izabran je Hektor Ćosić a za članove: Stipe Radoš, Stiven Čičak; Drago Luburić, Mišo Milić, Ilija Šapina i Juraj Zdunić.

Delegati I. općeg Sabora HSP-a polažu vijenac na grob oca Domovine

BATINE NA VELIKI PETAK

Dana 29. ožujka prodavao sam Slobodni tjednik ispred tržnice Dolac. Počeo sam sa prodajom u 7 sati. U 9 sati sam prodao ono malo broja što mi je ostalo još od prošlog dana. Šetao sam pored Manduševca negdje iza 9 sati. Odjedanptu bez ikakvoga povoda i bez ikakve opomene netko mi je skočio na leđa i srušio me na zemlju. Uspio sam se podići i otrgnuti iz ruku. U pomoć tom četničkom banditu uskoro je stigao drugi isto tako siledžija koji se isto nije predstavio nego me je počeo tući po glavi i leđima. Pokušao sam se otrgnuti, i kada sam se otrgnuo jedan od tih bandita tzv. neki boljševički inspektor podbacio mi je nogu prilikom čega sam se srušio na zemlju. Kada sam se srušio na zemlju obadvojica inspektora su me tukli tako da sam zadobio teške tjelesne ozbljede po leđima, glavi i nogama. Kolega koji me je poznavao kao kolportera iz Slobodnog tjednika M. N. pokušavo mi je pomoći. Rekao im je pustite čovjeka nemojte ga tući on vam ništa nije kriv. Ali oni su i njega počeli tući i počeli mu prijetiti. Tom prilikom su angažirali još 6 milicionera koji su me isto tako hvatali za ruke i uvrtali ruke, te poslie toga mi stavili lisice na ruke. Sat vremena sam bio ispred Varteksa svezan uz jako osiguranje 6 milicionera i dva isnpektora od kojih znam da se jedan zove Rajko a kasnije sam saznao da se jedan isnpektor zove Aca, a drugi Žuti. Držali su me za ruke onda sam bio svezan sve dok nije došla marica. A kada je došla marica onda su dvojica milicionera otišla tamo kod sata da bi priveli kolegu koji me je branio, jer kolega je tamo prodavao novine, a taj kolega se zove Nedžad Mujić. Kad smo stigli u policiju bili smo maltretirani. Kolega koji je bio samnom u marici, nisam ga dobro poznavao, ali mu hvala što me je zaštitio. Mene su skidali gola, pretresali, tražili su devize misleći da sam ja švercer devizama, ali kod mene su našli svega 400 dinara. Kolegu su na moje oči šamarali, tukli, vrijeđali, psovali mu majku, prijetili mu svim i svačim. Vrijeđali ga kao muslimana, rekli su mu da ide odakle je došao. Pitali su ga ima li što deviza, on je rekao da ima 1150 DM što je prošle godine kupio u banci u 7 mjesecu, po tečaju 7,20 para. Međutim, oni su mu to oteli i rekli, nemaš porijeklo, a u zapisnik stavili da je on to kupio na crno po 12 dinar za 1 DM. Prilikom naše ležanja u ćeliji milicija uključila ventilator. Mene s pustili iz ćelije u 12 sati, kolegu u 14.50 sati.

Pero Franjič

Moja adresa:
Pero Franjičić
Poljani 84
72244 Kraljeva Sutjeska

Mjesto gdje su mi inspektori sk čili na leđa i srušili me na zemlj

Darovatelji HSP-a

HRVATSKA STRANKA PRAVA
OGRANAK CLEVELAND
KNJIGA DAROVATELJA ZA 1990. GODINU

Robert Dončević	$400.000
Josip Bučar	$300.00
Lovre Đzolić	$200.00
Vilko Popović	$100.00
Nikola Franić	$60.000
Jakov Vrban	60.000
Nikola Francetić	$250.000
Đuro Rogonjić	$270.00
N. N	$20.00
Ante Čulina	$20.00
Ivan Rupčić	$100.00
Bože Gojević	$20.00
Franjo Đures	$20.00
Jago Miličević	$60.00
Andy Špiranović	$580.00
Vidoje Raguz	$10.00
Milan Milković	$100.00
Ante Nežmah	$40.00
Petar Valentić	$50.00
Joso Brkić	$70.00
Jozo Bošković	$190.00
Ante Brekalo	$20.00
Vlado Sertić	$130.00
Veseljko Sabljić	$320.00
Željko Tokić	$20.00
Šime Brkić	$450.00
Nedeljko Kovačević	$120.00
Dragutin Balaško	$70.00
Paško Jelić	$400.00
Prijatelj stranke	$30.00
Marko Špiranović	$500.00
Željko Skalički	$100.00
Hrvatski domobran	$500.00
Rasim Šečić	$100.00
Božo Bagarić	$50.00
Bosanac	$100.00
Luka Končura	$40.00
Dragutin Horvatić	$50.00
Ivan Šarić	$80.00
Ivan Prpić	$60.00
Jerko Zovko	$70.00
Jozo Ilić	$30.00
Krsto Marić	$40.00
Mićo Paulić	$50.00
Nikola Golem	$20.00
Mrkajac	$300.00
Tomislav Zovko	$100.00
Slavko Paulić	$100.00
Katarina Štimac	$100.00
Frane Pešut	$150.00
Josip Mošnja	$50.00
Ljubo Krešić	$90.00
Ivan Sekulić	$10.00
Andrija Marić	100.00
Janko Skrbin	$20.00
Ivan Bogović	$50.00
Jure Rupčić	$50.00
Martin Prcela	$50.00
Janko Novosel	$20.00
Ratko Jeras	$20.00
Mario Mošnja	$40.00
Stjepan Horvat	$10.00
Mile Valentić	$10.00
Ante Bevanda	$20.(
Nikola Frigan	$25.(
Ratko Barišić	$50.(
Tomislav Pedić	$20.(
Mile Glamuzina	$50.(

Hrvatska stranka prava
OGRANAK PERTH

Karlo Čičak, Perth, 500 dolara
Franjo Alilović, Perth, 250 dolara
Ilija Jurković, Perth, 300 dolara
Hektor Ćosić, Perth, 100 dolara
Ante Majić, Perth, 100 dolara
Ilija Šapina, Perth, 100 dolara
Vinko Tolj, Perth, 150 dolara
Žarko Dugandžić, Perth, 100 dola
Vicko Pecotić, Perth, 200 dolara
Ante Tolić, Perth, 100 dolara
Ilija Miloš, Perth, 100 dolara
Juraj Zdunić, Perth, 100 dolara
Ukupno: 2100 dolara

JUGOSRAMIJA

Bučno vrvež crvene gamadi
brčka skramu svoje obdanice
a korovom jednoobraznice
zakrabuljen podanike sladi.

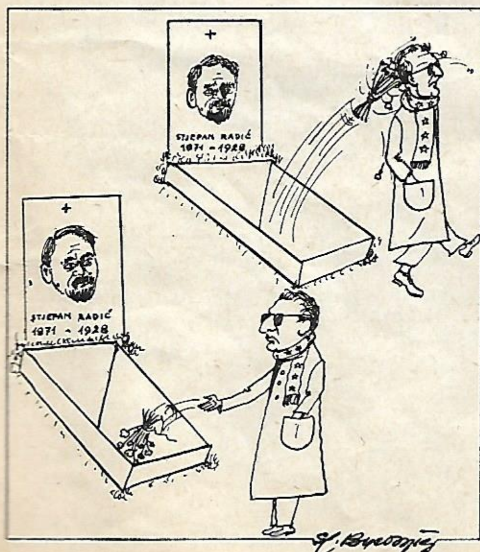
Paklenico, spodobo barbarska,
sulud govor – jedino ti mlivo,
dronjak tlapnje – preporučno štivo,
povjesnica – lopata grobarska.

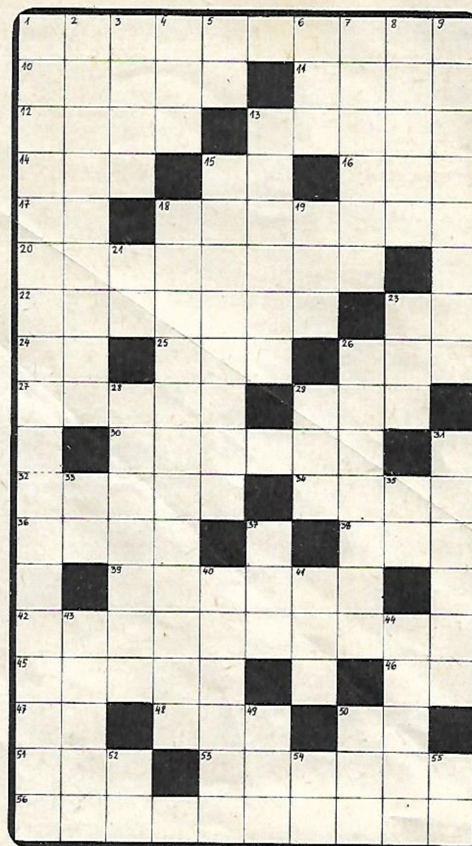
O, mrtvajo, zaumna, zaplotna,
ti zlorabiš sunce što te grije,
ni prezrenje primjereno nije,
vrvilištu tvojega nakota!

Vjenceslav Čižek

Dr. Tuđman na grobu STJEPANA RADIĆA

JEDNA STARA LAĐA

Ponosno stoji, s tugom pismo piše,
jedna stara lađa čije drvo trune.
Ona više voli svoje hladne kiše:
nego tuđe sunce, nego zlatne krune.
Usidrena stoji, burom okovana,
jedna stara lađa sniva snove tmurne.
U tuđini sama usred bijela dana,
pomiče je more, želi da je gurne.
Gurnimo tu lađu neka krene sada:
diljem hladnih voda, diljem sinjeg mora –
poput ptice bijele koja leti mlada
iznad plodnih polja i zelenih gora.
Neka puti tvoji budu staza zlata,
neka želja tvoja bude miris cvijeta,
nek se sruše stare kule od karata –
tko istinu ljubi nek mu sreća cvjeta.
Neka mu svi ljudi, ljudi s ovog svijeta
sada mogu reći: Jedina je prava,
Domovina Lijepa, dio krasna cvijeta,
okupana rosom ko zelena trava.
A iako je bolna, ona se još nada:
da istina mora – mroa, hoće, želi
uz tisuće srca da se sjeti sada
svega onog što su naši stari htjeli.
Kada umre lađa – ne treba njoj cvijet –
donesite tek jedan hrvatski troplet
u tri drage boje Domovine moje.

Ivica Karamatić

KRIŽALJKA

VODORAVNO:
1. Bojažljivac, kukavica, 10. Napjev, melodija, 11. Osamljeni, 12. Sredstvo korupcije, 13. Korov žutih cvjetova, 14. Kolsko rudo, 15. Znak za barij, 16. Međunarodni umjetni jezik, 17. Inicijali glumice Ekland, 18. Uglađeni poklonik žena, udvarač, 20. Krinka, maska, lafra, 22. Zbirka dragocjenosti, 23. "To jest", 24. Automobilska oznaka za Split, 25. Zmaj, aždaja, 26. Izumrla novozelandska ptica, 27. Vrsta kolača, roščići, 29. Dio površinskog rudnika, 30. Ime modnog kreatora Gumzeja, 32. Prolazno teško stanje, oskudica, 34. Glavni predmet rasprave, 36. Automobili, 38. Obrub na haljini, 39. Glavni grad Armenije, 42. "Napredovati" unatrag, 45. Grčka muza pjesništva, 46. Kratica za Oklahoma, 47. Inicijali redatelja Afrića, 48. Naziv, naslov, 50. "United Kingdom", 51. Neugodan miris, zadah, 53. Eskimska bluza, 56. Naši plemeniti konji, lipicanci.

OKOMITO:
1. Pokladna manifestacija u Samoboru, 2. Ljuštiti mahunarku, 3. Rese, rojte, 4. Odgojitelj, 5. Automobilska oznaka za Šabac, 6. Ime glumice Miranda, 7. Vanilija (kraće), 8. Vrsta organsih spojeva, 9. Biljka vodopija, žućenica, 13. Ženka "kralja" životinja, 15. Kršćanski hram, 18. Uputiti nešto u pravi tok, 19. Ime glumice Karić, 21. "Radna zajednica", 23. Artiljerijsko oruđe, 26. Smjer u književnosti, 28. Lonac s mrežicom za prženje, 29. Podzemna životinja, talpa, 31. Poklade, mesopust, karneval, 33. Znak za rutenij, 35. Osobna zamjenica, 37. Eto! Eno! Gle!, 40. Sir edamer, 41. Ime glumice Gardner, 43. Narod semitskog porijekla, 44. Radnik kovinarske struke, glodač, 49. Ime glumice Begović, 50. Satovi, dobnjaci, 52. "Autonomna pokrajina", 54. Osobna zamjenica, 55. Biljarski štap.

Autor: Martin Lebinec

RJEŠENJE:
Strašljivac, arija, sami, mito, lanik, oje, ba, ido, be, kavalir, obrazina, i, riznica, tj, st, ala, moa, kifli, kop, i, Rikard, f, kriza, tema, auti, e, riš, r, Erevan, n, nazadovati, Erata, a, ok, va, ime, uk, apa, anorak, lipicaneri.

Martin Grabarevic

"KALVARIJA HRVATSKOG BORCA"

Da su kojim slučajem doživljaji iz ove knjige izmišljeni, knjiga bi važila kao dobar akcioni roman. Međutim, krv, znoj, suze, trnje i patnje su teška stvarnost i put kojim je pisac ove knjige prošao, uspoređujući se sa putem na Golgotu.

KALVARIJA HRVATSKOG BORCA je svjedočanstvo ne tako daleke prošlosti.

306 stranica
format 13 x 21
mekani uvez
tiskano na finom papiru uz dodatak fotografija

cijena: .... 250 din.

Narudžbe slati poštom na naslov:
HRVATSKA STRANKA PRAVA
41000 Zagreb, Šenoina 13

Naručeno šaljemo poštom, a plaćate poštarinu kod preuzimanja.

Grb Hrvatske stranke prava izrađen u bakru originalno obojan veličina 30 × 40 cm. Cijena 500 din. Šaljemo pouzećem. Narudžbe slati: HSP, Šenoina 13, Zagreb

---

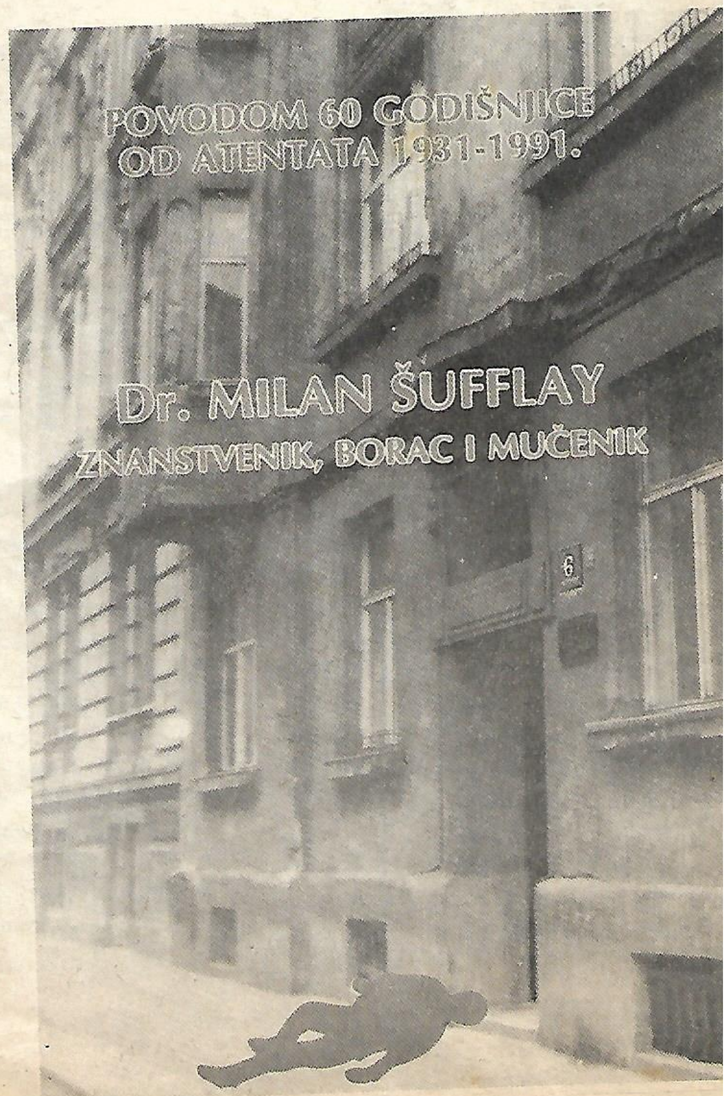
Upravo izašla iz tiska knjiga:
Dr Milan Šufflay
ZNANSTVENIK, BORAC I MUČENIK
Knjigu je izdala Hrvatska stranka prava, Zagreb, Šenoina br. 13 povodom 60 godišnjice od atentata 1931 – 1991.
Knjigu je moguće kupiti kod IZDAVAČA svaki dan od 9 do 16 sati ili pouzećem naručioca.
Cijena knjige je 200 dinara.

Uskoro izlazi iz tiska knjiga DOBROSLAVA PARAGE, ANTE PARADŽIKA i KREŠIMIRA PAVELIĆA

BORBA ZA HRVATSKU DRŽAVNU NEZAVISNOST

Knjiga će obuhvatiti veći broj članaka, interview-a, govora, javnih prosvjeda i polemika objavljenih od obnove HSP-a 25. veljače 1990. pa do Prvog općeg Sabora Stranke 23. i 24. veljače 1991.

Završen je film sa Prvog općeg Sabora obnovljene Hrvatske stranke prava 23. i 24. veljače 1991. g.
Film izdaje Hrvatska stranka prava.
Tehničke usluge je obavio »JADRAN FILM« u Zagrebu.
Režija i scenarij: Jurić Nikola.
Snimanje i rasvjeta: Inočente Ružić & Son.
Cijena pojedine film-kazete iznosi **750** dinara za tuzemstvo.
Cijena pojedine film-kazete iznosi 50,00 US dolara za inozemstvo.
Svi ogranci i pojedinci mogu izvršiti narudžbe na adresu:
Hrvatska stranka prava, Šenoina 13, 41000 Zagreb
(osobno, brzoglasom ili putem ove narudžbe), tel. 426-310/041.

Dr. ANTE PAVELIĆ

PUTEM HRVATSKOG DRŽAVNOG PRAVA

Članci – govori – izjave 1918 – 1929

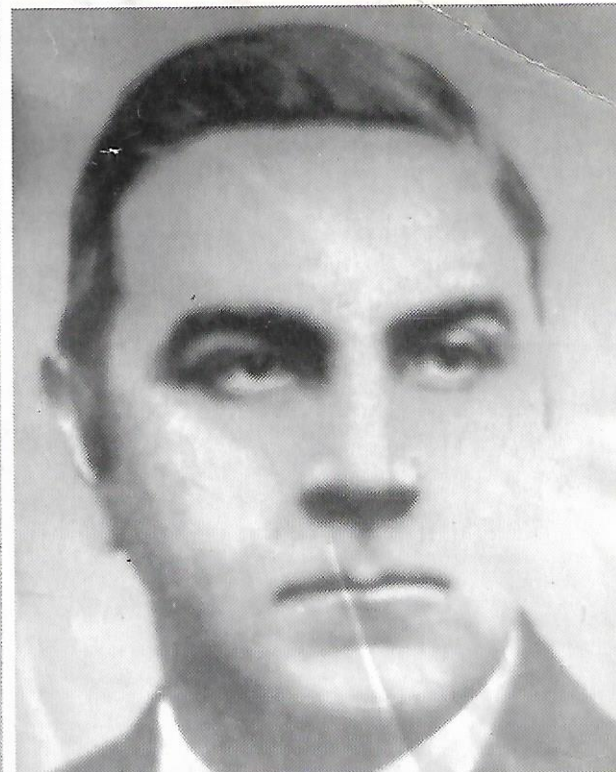
Tiskano na finom papiru, uz dodatak fotografija iz 1918 – 1929.
590 strana
format 15 X 23 cm
tvrdi uvez

Izdavač: DOMOVINA Buenos Aires – Madrid

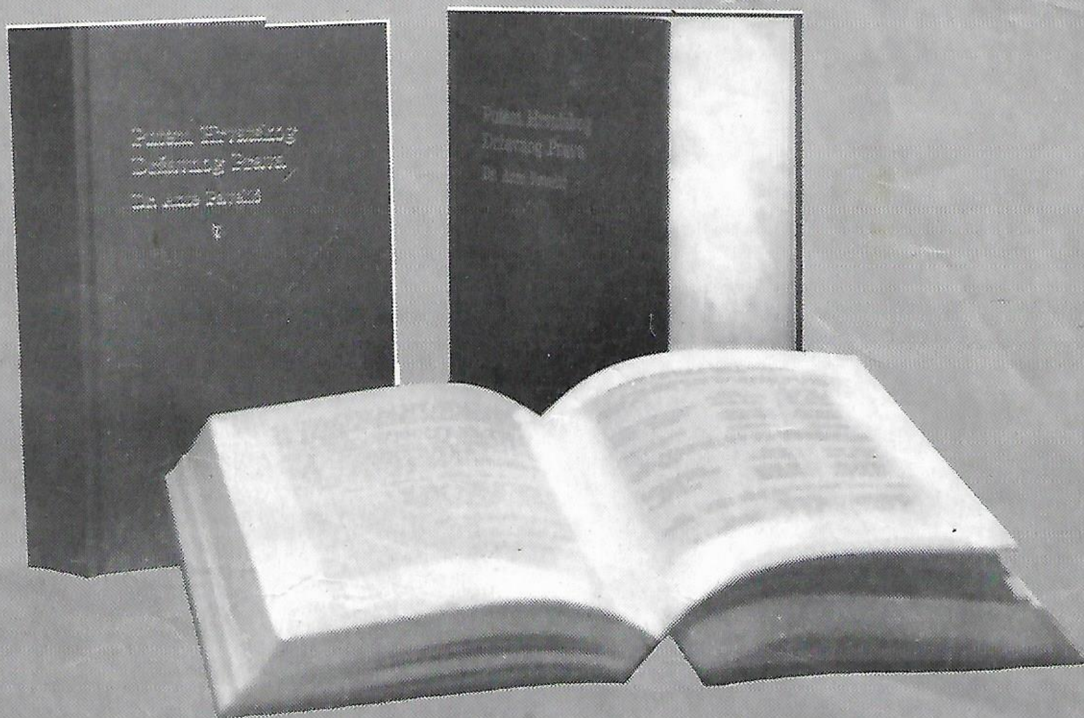
cijena za jednu knjigu .... 700 din.

cijena za dvije i više knjiga .... 500 din. po komadu.

Narudžbe slati poštom na naslov:
HRVATSKA STRANKA PRAVA
41000 Zagreb, Šenoina 13

U razdoblju od godine 1918. do 1929. dr. ANTE PAVELIĆ je bio tajnik, član Poslovnog Odbora i Vieća i kasnije podpredsjednik HRVATSKE STRANKE PRAVA.

Dne 1. prosinca 1918. godine otišla je iz Zagreba u Beograd deputacija "Narodnog Vieća", po nikom ovlaštena, niti od naroda opunomoćena, te si uzurpirala pravo, da vlast nad Hrvatskom preda u ruke tadanjeg regenta Srbije, Aleksandra Karađorđevića, koji je naravno to objeručke prihvatio.

Dr. ANTE PAVELIĆ

VIDEO KAZETA

PRVI OPĆI SABOR OBNOVLJENE HRVATSKE STRANKE PRAVA

ZAGREB, 23. i 24. veljače 1991.

Kazeta sa prvog općeg sabora Hrvatske stranke prave istinski, duhovno i tjelesno povezala Hrvate širom svijeta.
Sat povijesti, sadašnjost i smjernice za budućnost u NDH.